

50 * Spiritually Powerful

Meditations

مددیشن ۵۰ ووش عملی

نویسنده: مارگارت راجرز

ترجم: گیتا شریعتی

نشر تعالیم حق

۵۰ ووش عملی مددیشن

نویسنده: مارگارت راجرز ترجم: گیتا شریعتی

٥٠ روشن عملی صد پیشنهاد

نویسنده: مارگارت راجرز

مترجم: گیتا شریعتی

نشر تعالیم حق

به نام خدا

فهرست

مقدمه

• چگونگی به کارگیری این کتاب	۱۲
• مراقبه پایه برای کسب آرالش	۱۷
• دعای محافظت روحی	۲۰
• ضبط نوار مراقبه شخصی	۲۱
۱ - مراقبه برای کنترل خودآگاه	۲۲
۲ - مراقبه برای مسدود کردن چاکرها	۲۶
۳ - مراقبه برای ارتباط با کالبد انتریک	۲۹
۴ - مراقبه برای ارتباط با کالبد روحی	۳۲
۵ - مراقبه برای ارتباط با کالبد ذهن برتر	۳۶
۶ - مراقبه برای برقراری کانال مادراتی	۳۸
۷ - مراقبه برای برقراری یک کانال ارتباطی خودآگاه	۴۴
۸ - مراقبه برای دریافت موسیقی	۴۶
۹ - مراقبه برای برقراری کانال نوشتاری	۴۸
۱۰ - مراقبه برای فعال سازی استعدادهای هنری	۵۰
۱۱ - مراقبه برای مشاهده بایگانی سابقه اعمال در عالم معنا	۵۲
۱۲ - مراقبه برای وحدت با پروندهای آکاشیک	۵۵
۱۳ - پالایش گذشته قرد از طریق تسلیم	۵۸

۱۴ - مراقبه برای تسلیم شدن به اراده روح	۶۱
۱۵ - مراقبه برای دریافت	۶۳
۱۶ - مراقبه برای پذیرش اراده پروردگار به عنوان اراده شخصی	۶۵
۱۷ - مراقبه برای دریافت آگاهی متعالی	۶۸
۱۸ - مراقبه برای دستیابی به سلامتی	۷۱
۱۹ - مراقبه برای شفای روح	۷۲
۲۰ - مراقبه برای شفای جسم	۷۵
۲۱ - مراقبه برای پاکسازی چاکراها	۷۸
۲۲ - مراقبه برای سفر سماوی (اختری) و درمان و شفا	۸۲
۲۳ - مراقبه برای بیرون راندن ترس‌های ناشی از گذشته	۸۵
۲۴ - مراقبه برای قطع بندهای اتریک (ایثیری)	۸۸
۲۵ - مراقبه برای شفا از طریق رنگ و موسیقی	۹۳
۲۶ - مراقبه برای برطرف نمودن وسوسه‌های فکری	۹۷
۲۷ - مراقبه برای ایجاد اعتماد به نفس	۹۹
۲۸ - مراقبه برای سفر به آینده	۱۰۰
۲۹ - مراقبه با کریستال	۱۰۳
۳۰ - مراقبه با ابزار متافیزیکی	۱۰۵
۳۱ - مراقبه برای سفر به سکوت و آرامش	۱۰۷
۳۲ - مراقبه برای پرورش توانایی سایکومتری	۱۰۹
۳۳ - مراقبه برای پرورش توانایی روشن شنوایی	۱۱۱
۳۴ - مراقبه برای پرورش توانایی روشن حواسی	۱۱۳
۳۵ - مراقبه برای سفر سماوی	۱۱۶
۳۶ - مراقبه برای تولد دویاره	۱۱۹

۳۷ - مراقبه برای محو ضربه‌های روحی و ترس‌ها	۱۲۲
۳۸ - مراقبه برای ارتباط با ترس و وحشت	۱۲۵
۳۹ - مراقبه برای رویارویی با عواطف و احساسات	۱۲۷
۴۰ - مراقبه برای رویارویی با خود واقعی	۱۳۰
۴۱ - مراقبه برای دستیابی به عشق بلاشرط	۱۳۲
۴۲ - مراقبه بر هرم	۱۳۴
۴۳ - مراقبه برای رجعت به گذشته	۱۳۷
۴۴ - مراقبه برای یافتن مأوا و مکانی آمن	۱۴۱
۴۵ - مراقبه برای تماس با دنیای فرشتگان	۱۴۳
۴۶ - مراقبه آب، خاک، آتش و باد	۱۴۵
۴۷ - مراقبه برای گشودن چشم باطن	۱۴۸
۴۸ - مراقبه برای ابراز کامل خویشتن	۱۵۱
۴۹ - مراقبه برای سفر به عوالم دیگر	۱۵۴
۵۰ - مراقبه برای افزایش اندازه و قدرت کالبد روحی	۱۵۷

«هو الحَيٌّ»

انسان به طور فطری در جستجوی حقیقت، شناخت ماهیت راستین خویش و پیوستن به خداوند است، حتی اگر خود از آن آگاه نباشد. و تنها زمانی در زندگی احساس شادی و رضایت حقیقی می‌کند که بتواند جنبه‌های گوناگون هستی خویش را به طریقی بیان و آشکار سازد. او تا وقتی که از اصل و منشاً حیات خود دور است، آرام و قرار ندارد، به همین دلیل اگر از آگاهی بالایی برخوردار نباشد، ممکن است برای کسب آرامش و احساس رضایت و همچنین برای رهایی از احساس پوجی و بیهودگی به سوی ثروت، شهرت، عنوان و مقام اجتماعی و یا حتی مواد مخدر و سکرآور روی آورد تا این درد و غم جدایی و از خود بیگانگی را از یاد ببرد. ذهن انسان چنان آشفته است که به راحتی تحت تأثیر هر نیرویی قرار می‌گیرد، هر فکری را فکر خود دانسته و ناخودآگاه دوران کودکی، جوانی و پیری را براساس معیارهای تعیین شده‌ای سپری می‌سازد و این دایره معیوب نسل در نسل همچنان ادامه می‌یابد، بدون این که بداند از کجا آمده و به کجا می‌رود. مگر این که روزی به خود آید و بزرگ‌ترین گام زندگی خود را بردارد که این گام همان مراقبه یعنی از حرکت بازایستادن و به تفکر نشستن است.

از این رو، افراد بصیر و آگاه و کسانی که قصد کمک به همنوعان خود را دارند سعی می‌کنند از طریق ارائه روش‌های گوناگون مراقبه، آنان را به نوعی، از مسائل تکراری روزمره متوجه مسائل عمیق‌تر زندگی و جهان درونی‌شان سازند.

با انجام مراقبه به تدریج تغییراتی در سطح آگاهی و نگرش شخص نسبت به زندگی به وجود می‌آید. او به ارزش والای خود به عنوان یک انسان که دارای توانایی‌های نامحدودی است پی می‌برد. درمی‌باید که در کلام او قدرت و خلاقیت سرشاری نهفته است که در هر لحظه این حق و اختیار را دارد که سرنوشت خود را تغییر دهد و مستولیت اعمال، گفتار و افکار خود را برعهده بگیرد. اگر در انجام این تمرینات توفيق نیابد، متوجه کمبود انرژی خود گشته و درمی‌باید ارزش انرژی در جهان درونی همانند ارزش پول در این جهان است و سعی می‌کند راه‌های کسب انرژی و جلوگیری از هر ز آن را بیابد و در اثر احساس آرامش و تعادل ذهنی ناشی از انجام مراقبه این مجال را می‌باید که برای نخستین بار درباره بزرگ‌ترین و اساسی‌ترین سؤالات زندگی خویش چون: من کیستم؟ به کجا می‌روم؟ هدف از آمدنم چیست؟ ... بیندیشد.

اما افراد با اهداف گوناگونی به مراقبه و مدیتیشن می‌پردازنند و هر کدام انتظار خاصی از آن دارند. بعضی مراقبه می‌کنند تا کمی آرامش بیابند و بهتر بتوانند افکارشان را کنترل کنند، برخی تصور می‌کنند که می‌توانند با پرداختن به این قبیل تمرینات احساس رضایت و شادی بیشتری را تجربه کنند. عده‌ای برای آزاد کردن خستگی‌ها و رهایی از استرس‌های روزمره به آن روی می‌ورند و تعدادی دیگر آن را به عنوان عبادت و نیایش به کار می‌گیرند و یا راهی برای برقراری ارتباط با ماوراء، خودسازی و بیداری و یا دستیابی به مراتب بالای آگاهی و... از آن استفاده می‌کنند. «آنچه مسلم است، هدف حقیقی از پرداختن به مدیتیشن چیزی فراتر از این‌هاست، زیرا در صورت تحقق هر کدام، باز همچنان نیازی احساس می‌شود، خلاکی که تا پر نشود، انسان به آرامش و سرور حقیقی، دانش و آگاهی کامل و جاودائی نخواهد رسید. و آن نیاز

حقیقی، چیزی به جز خداوند نیست. هر هدفی جز خداوند غیرحقیقی و توهمند است. هدف اصلی خلقت انسان این است که خدایش را بشناسد، و از آن بپرخوردار شود. بعد، رفتن به فرآخود است، حرکت به سوی او و درک حضورش، نه آرامش ذهن و دست یافتن به توانایی‌های باطنی».

پرداختن به هر نوع مدیتیشن، بدون داشتن هدف حقیقی و بدون حضور استاد معتبر، ممکن است عواقب و مشکلات نامطلوبی را به دنبال داشته باشد. این کتاب مجموعه‌ای از انواع مدیتیشن‌های متداول می‌باشد که به منظور آشنایی جویندگان با شیوه‌های گوناگون مراقبه می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

چگونگی به کارگیری این کتاب

روح شما، گستره‌ای است که در آن می‌توان با پروردگار تماس حاصل نمود. در این گستره، همانا سرنوشت، مقصد و سرشت واقعی شما نهفته است. پنجاه تکنیک توانمند معنوی مراقبه که در این کتاب ارائه شده است، شما را در کسب آگاهی بر سرشت حقیقی تان یاری می‌نماید. در واقع، این بیشن و آگاهی موجب هماهنگی، اتحاد و متمرکز شدن تمامی قدرت‌ها و انرژی‌های درونی تان می‌شود. زمانی که با سرشت حقیقی تان هماهنگ شوید، زندگی شما از هر جهت، خودجوش‌تر، آزادتر و به مراتب موفق‌تر خواهد بود. هنگامی که تعادل دارید، روح شما، خودآگاه و نیمه‌خودآگاهتان را با ناخودآگاهتان هماهنگ می‌کند. ناخودآگاه شما بر تمام حقایقی که تاکنون تجربه کرده‌اید واقف است و اینکه این حقایق در گذشته چگونه کسب شده باشند، اهمیتی ندارد.

معرفت نسبت به خویشتن، اولین قدم در فرایند دگرگونی محسوب می‌شود. هدف هر انسانی این است که به ورای خودخواهی که توهی بیش نیست، حرکت کند و هویت حقیقی خویش را که هویتی معنوی است آشکار سازد. هر بار که یک هویت دروغین کنار گذاشته می‌شود، خلاصه حاصله با بصیرتی معنوی که آشکارکننده خرد است پرمی‌شود. زمانی که آگاهانه با خرد جهانی خالق عالم هماهنگ می‌شویم، خود به خود، به شعور و درگی از خویشتن، وارستگی، تعادل و هماهنگی درونی دست

می‌یابیم. در این هنگام، با عشقی بلاشرط به حیات خود ادامه می‌دهیم؛ مهم نیست در دنیای خارج چه می‌گذرد، بلکه تنها دنیای درونی شخص است که نباید صدمه ببیند. در واقع، مراقبه ابزاری برای تحقیق استعدادها و توان‌های بالقوه درونی است؛ ابزاری که ما را در جهت دستیابی به یک هماهنگی گسترده شخصی و مرتفع نمودن مسائل و مشکلات روزانه و مواجهه با تجربیات نو در حیطه خودآگاه یاری می‌نماید. مراقبه تمرينی است برای دستیابی به سطوح بالاتری از خرد و آگاهی.

این آگاهی از ناخودآگاه نشأت می‌گیرد (همان ذهن باطن) و موجب هماهنگی و متمرکز نمودن انرژی‌ها و قدرت‌های شعور خودآگاه و نیمه‌خودآگاه می‌شود. زمانی که چنین چیزی رخ دهد، قادر خواهید بود جنبه‌های مختلف آگاهی کیهانی (فراآگاهی) را هویدا سازید. انرژی حاصل از این فراآگاهی، در زندگی روزمره‌تان آشکار خواهد شد. برای مراقبه، اهداف متعددی می‌توان متصور شد. روش‌های مراقبه‌ای که در این کتاب ارائه شده است، برای دستیابی به اهدافی چون پیشرفت فردی، درمان، شفا و مهار دردهای جسمی است که شامل تمرينات پیچیده ماوراءالطبیعی، همچون برقراری کانال ارتباط ماورائی، پاکسازی چاکراها،^{*} سفر سماوی،^{**} قطع بندهای زمینی و بسیاری موارد دیگر نیز می‌گردد، زیرا برای پرورش ذهن و دستیابی به قابلیت‌های متعدد آن، هیچ محدودیتی وجود ندارد.

- اولین مرحله در یک تمرين مراقبه، تنها به جسم فیزیکی فرد مربوط می‌شود. این مرحله، حاوی یک سری اعمال و حرکت‌های کاملاً عادی است. هر جزء کوچکی از وجودتان همچون معبدی مقدس است، زیرا جسم خانه روح و روح، جزئی از خداست و شایسته عشق و احترام.

- مرحله دوم، مربوط به خودآگاه است که معمولاً علیه خود حقیقی که همان روح است، به استدلال می‌پردازد. در این مرحله، مهار کردن افکار مجادله‌آمیزی که از خودآگاهتان نشأت می‌گیرند را می‌آموزید و این عمل تا دستیابی به سکوت و آرامش ادامه می‌یابد. زمانی که به این سکوت رسیدید، مرحله بعدی شروع می‌شود.
- در مرحله سوم، هماهنگی با نیمه‌خودآگاه مد نظر است. تمامی تجربیات عاطفی و ذهنی فرد در زندگی، در نیمه‌خودآگاهش ذخیره شده است. مطالعه دقیق نشان می‌دهد آنچه باعث شادی و رنج می‌شود، پندارهای مثبت و منفی است. همگون‌سازی این تجربیات و جریان یافتن آنها به ناخودآگاه، زمینه‌ساز مرحله بعدی است.
- مرحله چهارم، هماهنگی با ناخودآگاه یا در واقع ذهن باطنтан است، جایی که در آن حقیقت شخصی فرد آشکار می‌شود.

به محض رسیدن به مرحله چهارم و دستیابی به تعادل و هماهنگی از طریق پذیرش جسم، ذهن، عواطف و روح، روح شما جایگاه حقیقی خود را می‌یابد. در واقع، در این مرحله است که قادر به انتخاب مسیری منحصر به فرد خواهد بود، مسیری که شادی و کامیابی واقعی را برایتان به ارمغان می‌آورد.

من بسیار خوش‌آقبال بوده‌ام که با توانایی ماورائی خارق‌العاده‌ای به دنیا آمده‌ام، توانایی‌ای که به طور طبیعی، برقراری ارتباط با راهنمایها و اساتید معنوی را برایم فراهم کرده است. آنان عاشقانه من را در این جستجو یاری داده‌اند و به من کمک کرده‌اند تا با آنان و دنیای باطن آشنا گردم؛ و هم‌زمان با افزایش شور و اشتیاقم، از من می‌خواستند قدم به قدم از دستورالعمل‌هایشان پیروی کنم. آنان سخاوتمندانه چگونگی به وجود آمدن ترس در وجودم را نشانم دادند - ترس‌های ایجاد شده از گذشته، اکنون و عوالم دیگر. از طریق مراقبه و به کمک آنان، با ترس‌هایم روبه رو شدم

و در نهایت، خویشتن و زندگی خود را پذیرفتم.
اگر چه راهنمایان معنوی ام به من صدھا شیوه مراقبه آموخته‌ام، لیکن در این
کتاب، با دقت بسیار زیاد، تنها پنجاه شیوه آن را ارائه کرده‌ام. راهنمایان معنوی شما نیز
برای انجام تمرینات مراقبه به کمک شما خواهند آمد.

مراقبه پایه برای کسب آرمهش

این شیوه، در واقع اولین قدم در هر یک از تمرینات مراقبه است و به محض آشنایی با آن، می‌توانید در عرض چند ثانیه به آرامش دست یابید.

لازم است این عمل را در اتاقی کاملاً ساكت و آرام انجام دهید. زمانی مناسب و مکانی راحت، ساكت و بدون مزاحمت را انتخاب کنید. چنانچه تمایل داشته باشد می‌توانید در طی مراقبه از یک موزیک آرام بخش بهره جویید. لباس‌های تنگ خود را درآورید (لباس‌هایی چون کمربند، کراوات و...).

با پشت صاف و در حالی که تکیه داده‌اید بنشینید و دست‌ها را به آرامی روی هم یا روی پاهایتان بگذارید. اگر بخواهید، می‌توانید در جهت شمال/جنوب به پشت دراز بکشید، به طوری که سرتان به طرف شمال و دست‌ها در طرفین بدن قرار گیرند.

چشمانتان را ببندید و احساس کنید وزن‌تان در سرتاسر بدن‌تان به طور یکنواخت توزیع شده است. برای دستیابی به چنین حسی، می‌توانید کمی در جای خود حرکت کنید. پس از اینکه در جایتان استقرار یافتید، به خود بگویید که دیگر حرکتی نخواهید کرد، مهم نیست چه احساسی در جسمتان دارید. تغییرات فیزیکی، افکار اخلاق‌گری هستند که از خودآگاه نشأت می‌گیرند و مانع ادامه روند می‌شوند. این افکار، ریشه در ترس خودآگاه از ناشناخته دارند.

حال به آرامی و راحتی، نفسی عمیق بکشید. برای چند لحظه، نفس را در سینه

حبس کنید، سپس با آهی آرام، هوای درون سینه‌تان را رها کنید. این شیوه دم و بازدم را تکرار نمایید.

برای محافظت در سطح روحی، نیرویی برتر را به حضور بطلبید. می‌توانید به انتخاب خودتان، به ذکر دعایی بپردازید. من دعایی را که به این منظور می‌خوانم، در خاتمه این بخش آورده‌ام. نور سفید و درخشانی را بالای سر خود تصور کنید. این نور همان پرتو عالمگیر انرژی حیات است؛ نور پروردگار. این نور که بالای سر شماست، به تدریج دور تا دور انداماتان را احاطه می‌کند و تمامی نگرانی‌ها و تنش‌ها را از وجودتان می‌زداید. تصور کنید که این نور به آرامی از درون شما عبور می‌کند. به آن خیره شوید و به خود بگویید تنش‌ها و نگرانی‌ها، رهایتان کرده و از کف پاهایتان به بیرون رانده شده‌اند. آنها، شما را ترک می‌کنند و وارد زمین می‌شوند، جایی که طبیعت مهریان، دوباره به کارشان می‌گیرد تا زمین را احیاء نماید.

پس از اینکه در جسمتان احساس سبکی کردید، در چنین حالتی بمانید تا وقتی که حس کنید، زمان بازگشت به حالت اول فرا رسیده است. هنگامی که آماده شدید، چشمانتان را باز کنید. اگر دراز کشیده‌اید، به آرامی بنشینید و زانوها را خم کنید و اگر نشسته‌اید، بسیار آرام بدنتان را حرکت دهید. دعای انتخابی تان را بخوانید و بدین ترتیب، از پروردگار عالم تشکر نمایید. سپس، به خود برای انجام این مراقبه به نحو احسن، تبریک بگویید.

ممکن است در حین انجام این مراقبه، به تجربیات و احساساتی دست یابید که کاملاً طبیعی هستند. در زیر به برخی از این موارد اشاره شده است:

- اولین احساس آرامش در شما، ممکن است همراه با نوعی فشار در دست‌ها و یا اندام‌های دیگر تان باشد.

- ممکن است افکار بی‌شماری از ذهن‌تان بگذرند و یا با مواردی چون خارش، عطسه، درد، تنفس سخت و ناآرام، قورت دادن آب دهان، ترس، مورمور شدن،

سوزش، سنگینی و احساس منگی و گیجی مواجه شوید. به خود بگویید، همه این موارد اخلاق‌گرند. زمانی که این موارد به شما فشار آوردن، سریعاً مراقبه را متوقف کنید، زیرا آمادگی ادامه آن را ندارید. به خاطر داشته باشید که مهارت در انجام مراقبه با تمرین هر چه بیشتر به دست می‌آید (کار نیکوکردن از پرکردن است). صبور باشید و به خود عشق بورزید.

- ممکن است احساساتی ضد و نقیض - (بزرگ و کوچک، سبک و سنگین، گسترده و فشرده، روشن و تاریک، گرم و سرد) - به همراه تصورات خوب و بد به سراغ شما بیایند. این احساسات را بپذیرید و ناظر آنها باشید و تنها زمانی که به شما فشار می‌آورند، دست از ادامه مراقبه بردارید و آن را به پایان برسانید.

- ممکن است ترسی ناشناخته در شما ظاهر شود که موج‌هایی از انرژی را در ناحیه شکم و قلبتان ایجاد کند. چنانچه بتوانید ناظر آن باشید، این‌گونه احساسات پراکنده، ناپدید می‌شوند و شما قادر به ادامه مراقبه خواهید بود. اما اگر احساس کردید می‌خواهید مراقبه را متوقف کنید، حتماً این کار را انجام دهید.

- صدای تنفس تان را بشنوید. صدایش درست مانند صدای تنفس شخصی در گوش شخصی دیگر است. چنانچه احساس کردید نفس‌هایتان کوتاه‌تر شد و ترس به شما روی آورد، یکباره مراقبه را متوقف کنید. چنانچه بتوانید بی‌غرضانه این ترس را کنار بگذارید، می‌توانید به کار خود ادامه دهید؛ با ترس رو به رو گردید تا کم کم ناپدید شود.

- شاید صدای‌هایی در درونتان ایجاد شود، همچون صدای شکم که کاملاً طبیعی است. با پیشرفت در مراقبه، چنین صدای‌هایی افزایش خواهند یافت، اما ضربان قلب شما آرام‌تر خواهد شد. چنانچه تندتر شد، باید خود را برای رویارویی با آن و یا متوقف نمودن مراقبه آماده نمایید.

- ممکن است در خود احساس سرما یا گرم‌گرانی داشته باشید. این نیز کاملاً طبیعی است. شاید

بتوانید از چنین حالتی بیرون بیایید یا در آن بمانید و یا حتی قادر به عبور از آن باشید.

- احساس مور شدن در دست‌ها، پاهای یا بروز احساسات پوستی دیگری، چون فشردگی، کرخی و سردی، نمایانگر فشار انرژی در بدنتان است.
- احساس تآرامی، همان‌طور که تاکنون مشاهده شده است، بیانگر نیروهای ناهمانگ است. در این صورت، به آرامی، عمل مراقبه را متوقف کنید.
- احساس حرکت دورانی و چرخشی که نشانگر عدم هماهنگی در جریان انرژی در پنج کالبد فیزیکی، اتریک، روحانی، ذهنی و روحی است. چنانچه بر هر یک از این پنج کالبد متمرکز شوید، این دوران و چرخش بازمی‌ایستد. چنانچه این حالت چرخشی و دورانی ادامه یافت، دچار نوعی کسالت و دل به هم خوردگی خواهد شد که بهتر است مراقبه را متوقف کنید.

یادداشت: هدف از انجام چنین مراقبه‌ای، در واقع، رجعت به هوشیاری و خودآگاهی طبیعی است، هوشیاری‌ای که با حسی خوب همراه است. برای یادگیری «کسب آرامش» به زمان نیاز دارید، بنابراین زمانی را به این عمل اختصاص دهید.

دعای محافظت روحی

بارالهای! ای که خالق تمام هستی و همه چیز هستی! از تو می‌خواهم که با عشق و محبت خود، مرا در آغوش بگیری تا از شر تمامی نیروهای منفی، تمامی دیده‌ها و نادیده‌ها و تمامی چیزهایی که ممکن است مرا تهدید کنند، در کمال امنیت و آسایش، در پناه تو باشم. خود را تسلیم اراده تو می‌کنم و نور تو را که موجب ارتقاء روح است، مشتاقانه می‌پذیرم، تا اراده من و تو یکی شوند. با عشق و محبت، پیام‌های حقیقت را از راهنمای روحی دریافت می‌کنم و به خاطر شفایی که به من اعطا خواهی کرد، از تو سپاسگزارم. همچنین از تو می‌خواهم تا نور شفابخش خود را در اطرافیانم جاری سازی و آنان را یاری دهی تا تو را در من بشناسند، چرا که آرزو دارم فرستاده تو باشم. «چنین

باد،

همانطور که در حال بیان دعای محافظت هستم، نوری سفید و درخشان در من به جریان می‌افتد. سعی می‌کنم این جریان را احساس کنم. سپس نوری طلایی رنگ بر من ظاهر می‌شود و از من عبور می‌کند. جسم من این نور ثانوی را در خود جذب می‌کند.

اذعان می‌دارم که مملو از نیروی روح گشته‌ام و احساس ملکوتی عشق بلاشرط نیز در من متجلی شده است. مجسم می‌کنم که این دو پرتو نور، در درون من با یکدیگر ادغام می‌شوند و از من عبور می‌کنند. هاله‌ای تخم مرغی شکل در حدود یک متري اطراف بدنم گسترش می‌یابد.

ضبط تولر مراقبه شخصی

برای رفع مشکل پرسه زدن ذهن، ضبط مراقبه و استفاده از نوار می‌تواند مفید باشد. مجبور نیستید دستگاه را در طول عمل مراقبه روشن و خاموش کنید، تنها تمامی مراحل زیر را دنبال کنید:

دراز بکشید، چشمانتان را ببندید، نفس عمیق بکشید، سکون و آرامش را در خویش تقویت نمایید و به همین گونه ادامه دهید.

قبل از ضبط اعمالی که باید انجام دهید، آنها را تمرین کنید تا به میزان وقفه‌هایی که در بین مراحل وجود خواهد داشت واقف شوید. برای تکمیل هر مرحله، قبل از شروع مرحله بعد، مدت زمانی کافی به کارتان اختصاص دهید. چنانچه بخواهید، در ابتدای هر مراقبه، به یک آرامش اولیه دست خواهید یافت.

می‌توانید عمل مراقبه را درست همان‌گونه که نوشته شده است، بیان دارید، یا آن که آن را به سلیقه و میل خود تغییر دهید، مثلاً افزودن جمله‌های تأکیدی یا مانترها. به هنگام ضبط مراقبه، خود را «شما» خطاب کنید، گویی در حال هیپنوتویزم کردن خود هستید. بایستید یا صاف بنشینید. سعی کنید در کمال آرامش باشید، به آرامی و

در کمال وضوح و فصاحت، با صدایی طبیعی سخن بگویید. می‌توانید از یک موسیقی آرامش‌بخش مخصوص مدیتیشن استفاده کنید، گرچه این کار ممکن است هنگام تصحیح یا تدوین نوار مشکلاتی ایجاد کند. اگر مایل به استفاده از موسیقی برای مراقبه‌تان هستید، موسیقی آرام و گوش‌نوازی را به شما توصیه می‌نمایم.

[] مراقبه برای کنترل خودآگاه

خودآگاه شما، اغلب دروغگو و دغلکار است. وجودانی در کارش نیست و برای حفظ سلطش بر شما و پیشبرد اهدافش، از هیچ کاری فروگذاری نمی‌کند. با گذشت زمان، این بخش از خودتان را بازآموزی می‌کنید و فرمانبرداری و تبعیت را به او می‌آموزید؛ به او می‌آموزید که از خود برترتان پیروی کند و حتی امکان معنا و مفهوم واقعی خرد را درک نماید. به هنگام تمرین این مراقبه، باید صبور باشید.

- * پس از احساس آرامش و وانهادگی، مشاهده کنید چگونه ذهنتان به سوی نگرانی و آشفتگی‌های روزمره و نیز خیال‌بافی و خواب آلودگی کشیده می‌شود. (چنانچه به خواب بروید، در واقع عمل مراقبه خاتمه یافته است. این مسئله در ابتدا غیرعادی نیست).

- * چنانچه ترس و نگرانی، بر ذهنتان چیره شد، به آنها توجه نکنید، فقط آنها را بنگرید. تمامی واکنش‌های جسمانی مانند انقباض‌های عضلانی را برکاغذ بیاورید.
- * به تنشی که در بدنتان ایجاد شده است، توجه کنید و آن را در ذهنتان چون یک قشر ضخیم سیاه نفت تصور نمایید.

- * نوری سفید و درخشان را بالای سر خود تصور کنید. به این نور نگاه کنید، ببینید که دور تا دور شما را فراگرفته و قشر سیاه و تیره نفت را به سوی پایین جسمتان و سپس از ناحیه انگشتان پا به خارج از بدن و درون خاک هدایت می‌کند. این روش را

ادامه دهید. افکار نگران‌کننده و واکنش‌های جسمانی تان را مشاهده کنید. (طی این مرحله، مکرراً جسم شما دچار تنفس سپس آرامش و سکون می‌گردد.)

* با هوشیاری و خودآگاهی، آرامش اختیار کنید و ببینید چگونه خودآگاهتان مانع ایجاد یک آرامش واقعی و حقیقی است. چندین نفس عمیق بکشید. با هر نفس، خود را شل و شل تر کنید.

* بر دریافت‌هایی که تاکنون در مورد خود داشته‌اید بیشتر تعمق کنید. به خود تأکید کنید که این اعمال را برای بهسازی فردی انجام خواهید داد. سه یا چهار بار، نفس عمیق بکشید.

* دوباره حواس خود را بر نور و هاله شفاف و سفید رنگ بالای سرتان معطوف کنید، این نور را همچون پناهگاهی امن تصور نمایید؛ مکان و مأوایی که در آن امکان کار بر اکتشافات جدیدتان را خواهید داشت. بدانید که آنجا، مکانی ویژه و خاص برای شما محسوب می‌شود، و زمانی که بدین مکان سفر کردید، خود برتر شما، یار و یاورتان خواهد بود.

* چنانچه متوجه شدید دچار خیال‌بافی‌های بیهوده و یا خواب‌آلودگی شده‌اید، بلاfaciale به جسمتان توجه کنید. خیال‌بافی سبب بروز تنفس‌هایی در جسم می‌شود. متوجه باشید که خودآگاه می‌تواند کنترل اوضاع را به دست گیرد، بنابراین عصبانی نشود. عمیقاً نفس بکشید و به هر گونه تنفسی که در هر بخش از بدن‌تان آشکار می‌شود توجه کنید و علت آن را از خود بپرسید. منتظر بمانید و شاهد پاسخ دادنش باشید. بگذارید خود برترتان یک بار دیگر با هماهنگی آن نور سفید، تنفس‌ها را از خود دور سازد. بنگرید که چگونه تنفس‌ها و دل‌نگرانی‌ها، از کف پاهایتان به بیرون رانده می‌شوند.

در ادامه مراقبه، مکان امنی را مجسم کنید. این مکان با ادامه مراقبه بر شما ظاهر می‌شود.

- انرژی شفابخشی را که این مکان امن در اختیارتان قرار می‌دهد، در خود جذب کنید. به عنوان پاداشی برای رویارویی با حقیقت، بگذارید خودآگاهتان به خوابی شیرین فرو رود. (بدین ترتیب، رؤیایی هدفمند خواهید داشت. در این رؤیا، خودآگاهتان تطابقات لازم را ایجاد خواهد نمود. با تمرین مستمر متوجه خواهید شد قادرید در حالتی متمرکز که در آن توانایی کشف درونتان به مراتب بیشتر و گسترده‌تر خواهد بود قرار گیرید).
- چنانچه به خواب عمیق فرو نرفتید، کاملاً بیدار شوید و هوشیارانه یافته‌های خویش را بنویسید. در صورتی که به خواب رفتید نیز، رؤیاهای خود را در مورد آینده‌تان به رشته تحریر درآورید.

پادداشت: با چنین تمریناتی، قادر خواهید بود بسیاری از تنش‌های غیرضروری‌ای که جسم شما سالیان سال به دنبال کشیده است، از خود برانید.

﴿ هرآقیه برای

مسدود کردن چاکراها

در زندگی روزمره، آن دسته از چاکراهایی که در بخش‌های پایینی بدن واقع شده‌اند، ما را در یافتن راه زندگی مان یاری می‌دهند. چنانچه این چاکراها، کاملاً باز باشند، دیگران می‌توانند انرژی ما را تخلیه کنند. بسیار حائز اهمیت است که بدانیم چگونه می‌توانیم این مراکز را مسدود و از خود در برابر دیگر افراد مراقبت و محافظت کنیم. هر از گاهی که می‌توانید، به انجام تمرینات این مراقبه بپردازید.

- در کمال آسایش و راحتی بنشینید و یا بایستید. چند نفس عمیق بکشید و خود را راه‌آوراند.
- به ناحیه تناسلی خود که در واقع نزدیک چاکرای ریشه است، توجه داشته باشید. عضلات خویش را تحت کنترل درآورید. همین‌طور که بدین مراقبه می‌پردازید، حلقه‌ای بزرگ را مجسم کنید که رفته کوچک می‌شود تا تبدیل به نقطه‌ای کوچک گردد. عضلاتتان را شل کنید.
- خود را با شبکه خورشیدی تان هماهنگ کنید. عضلات شکم خود را به آرامی منقبض نمایید و حلقه‌ای را مجسم کنید که به تدریج تبدیل به نقطه‌ای کوچک می‌گردد. در این ناحیه، انقباض و کششی را احساس خواهید کرد که تنها برای محافظت از شما ایجاد شده است. عضلات خود را ره‌آوراند و نفسی عمیق بکشید.
- اکنون توجه خود را به سوی چاکرای قلب (چاکرای اصلی) معطوف کنید. نفسی

عمیق بکشید. هنگام بازدم، قفسه سینه تان را به درون بکشید، و مانند موارد پیش، هم زمان حلقه‌ای را مجسم کنید که آنقدر کوچک می‌شود تا تبدیل به نقطه‌ای شود.
نفس عمیق بکشید، سپس بدنتان را رها کنید.

* چنانچه گلویتان درد می‌کند، باید چاکرای گلوی خویش را نیز مسدود کنید.
چندین بار، آب دهان خود را قورت دهید، دوباره مشاهده کنید که حلقه مورد نظر تبدیل به نقطه‌ای بسیار کوچک می‌شود. نفسی عمیق بکشید، کلیه عضلات ناحیه گردن و فک‌هایتان را رها کنید.

* چنانچه چشم سوم شما باز است و به طور صحیح و مناسب از آن استفاده نمی‌کنید، مطمئناً دچار سردرد خواهید شد. نفسی عمیق بکشید، سپس آن چنان اخم کنید که پلک‌هایتان بسته شوند. نفس عمیق دیگری بکشید و بگذارید هرگونه تنفسی، سر شما را ترک کند.

* چاکرای تاج باید همیشه کمی باز باشد. بدین ترتیب، قادر خواهید بود با پروردگار و مربیان معنوی تان دائمآ در تماس باشید. سعی کنید دوباره حلقه را ببینید و بخواهید بسته و یا به حد کافی باز بماند. اولین احساس شما، درست و واقعی است. به آرامی بالای سرتان را مالش دهید. بدین ترتیب، متوجه خواهید شد که این بخش نیز بسیار آرام اصلاح می‌گردد.

* چاکرای طحال نیز همیشه باید تنظیم باشد. برای تصحیح هرگونه ایرادی در این ناحیه، ترازوی کوچکی را مجسم کنید. اگر دو کفه آن هم سطح نیستند، چیزی درون یکی از کفه‌ها بگذارید و ترازو را تنظیم کنید. هنگام تجسم هم سطح شدن کفه‌ها، عضلات ناحیه چپ بدنتان را منقبض و احساس کنید که این چاکرا نیز مسدود می‌شود.

* اکنون، یک بار دیگر توجه خویش را به چاکرای تاج معطوف کنید. با پروردگار هماهنگ شوید؛ همین طور که تجسم می‌کنید نور شفاف و درخشانی به دور بدنتان حلقه زده است، عشق و محبت پروردگار را نیز دریافت کنید. زمانی که چنین امری

حادث گردید، با چاکراهای دست و پاهایتان هماهنگ شوید و چهار حلقه کوچک را تصور کنید و ببینید که تمامی این چهار حلقه مبدل به نقطه‌ای کوچک خواهند شد. همین طور که این کار را انجام می‌دهید، دست‌ها و پاهایتان را به یکدیگر گره بزنید. نفسی عمیق بکشید و خود را ره‌آکنید. در این هنگام، آماده رویارویی و مواجهه شدن با دنیای بیرون هستید.

پادداشت: دیر یا زود، یاد می‌گیرید که این مراقبه را به طور خودکار، حتی در اتاقی شلوغ و پرسرو صدا، انجام دهید.

﴿ مراقبه برای لرتباط با کالبد اتریک

کالبد اتریک، کالبد روحی را به کالبد فیزیکی متصل می‌کند. بخشی از این کالبد از انرژی حاصله از احساسات زمینی و دیدگاه‌های ذهنی ایجاد شده توسط خود پست انسانی، تشکیل شده است و بخشی دیگر حاوی انرژی معنوی است که خود متعالی انسان در پاسخ به درخواست کمک خود پست، تولید می‌کند. این کالبد، برای ادامه حیات ضروری و نسبت به محیط اطراف خود بسیار حساس است. هر چه بیشتر بترسید، این کالبد، بیشتر سعی در فرار از موقعیت‌های ایجاد شده می‌کند. در واقع، این مراقبه برای مقابله و رویارویی و سپس کنار زدن ترس‌ها یتان، شما را یاری می‌نماید. شناخت نیروها و انرژی‌های درونتان به این معناست که در شرایط مختلف احساسی، فیزیکی و ذهنی، از کالبد اثری خود شناخت کافی داشته باشید. عمل مراقبه باید فاقد هرگونه دیدگاه خاصی باشد، و با درک این مسئله صورت پذیرد که تمرین، سبب اتحاد ذهن و احساسات می‌شود و پیامد آن صلح و آرامش است.

- * دعایی حفاظت‌کننده بخوانید، سپس مراقبه پایه را انجام دهید. به آرامی و بسیار عمیق نفس بکشید.
- * با هفت چاکرای اصلی پیکرتان هماهنگ شوید. زمانی که این هماهنگی تمام بدنتان را دربرگرفت، بگذارید به بیرون از کالبدتان نیز راه یابد و همچون یک گل، گلبرگ‌هایش را باز کند. چاکرای ریشه را که در قاعده ستون فقرات واقع شده است،

احساس کنید. تصور کنید حفره‌ای باریک به قطر ۱۰ تا ۱۲ سانتی‌متر در ناحیه بیرونی این بخش باز می‌شود. چند مرتبه نفس عمیق بکشید. احساس کنید که این حفره باز شده، اندام تناسلی شما را احاطه کرده است.

* سپس، توجه خویش را بر شبکه خورشیدی که در ناحیه شکمی قرار دارد معطوف کنید. دوباره تصور کنید که یک حفره باریک به قطر ۱۰ تا ۱۲ سانتی‌متر باز می‌شود. عمیقاً نفس بکشید و موقع چنین گشايشی را احساس کنید.

* حال، به چاکرای قلب که در ناحیه قفسه سینه است توجه کنید. تصور کنید، حفره‌ای کوچک به اندازه قلب یک انسان باز می‌شود. دوباره نفسی عمیق بکشید. باز شدن قفسه سینه‌تان را احساس کنید. در این زمان، احساس رهاشدگی و آرامش خواهید کرد. تنفسستان آرام‌تر خواهد شد، اما دم و بازدم شما طولانی‌تر می‌شود.

* سپس، بر چاکرای گلو مرکز شوید. حفره‌ای کوچک به قطر تقریبی ۵ سانتی‌متر را که در حال گشوده شدن است، تصور نمایید. باز شدن آن را حس کنید. در صورت نیاز آب دهان خود را فرو دهید.

* اینک، توجه خود را بر چاکرای چشم سوم معطوف کنید. در ذهنتان شروع به باز کردن این چاکرانمایید و تجسم کنید که پلکی بسیار بزرگ، گشوده می‌شود و مردمکش نمایان می‌گردد. نفسی عمیق بکشید و احساس کنید که پیشانی‌تان وسعت می‌یابد.

* چاکرای تاج که همیشه باز است، هم‌اکنون بازتر خواهد شد. برای کمک به این گشايش، باز شدن یک بادبزن چینی را تصور نمایید. ببینید که این بادبزن روی سر شما گشوده شده است. هاله‌ای که به دور سر شما ایجاد می‌شود را احساس نمایید.

* اینک، بر چاکرای طحال خود مرکز کنید. مشاهده کنید حفره‌ای کوچک به قطر ۱۰ سانتی‌متر باز می‌شود. با فرمانی ذهنی، بخواهید انرژی‌های به جریان درآمده در وجود‌تان متعادل و هماهنگ شوند. متری به اندازه صفر تا ۱۰۰ را تصور نمایید. نقطه‌ای به اندازه سر یک سوزن را در میان این متر، مشاهده کنید. هنگام انجام این کار

بگذارید تا انرژی‌های درونتان نیز هماهنگ و متعادل شوند. نفسی عمیق بکشید و بدانید که هم اینک آماده دریافت شعور حقیقی از ناخودآگاه و جهان روح هستید.

* نفسی عمیق بکشید و بدانید که قادرید خود را با هر یک از کالبدهای پنج‌گانه‌تان در حالی که در مراقبه‌ای ژرف به سر می‌برید، هماهنگ کنید.

* به ذهن خود فرصت دهید تا بر کالبد اتریکتان متمرکز شود. سعی کنید همان‌گونه که با جسم فیزیکی تان احساس می‌کنید، با ذهنتان نیز احساس کنید. نفسی عمیق بکشید و خویش را با آنچه ذهنتان احساس می‌کند، هماهنگ نمایید. ابتدا احساس کرخی و سستی خواهید نمود، سپس جسم شما دچار نوعی هیجان و تنفس می‌شود. این حالت را پذیرید و نفسی عمیق بکشید.

* خود را به صورت نور و صدا، به صورت جریانی از الکتریسیته تجسم کنید. بدنتان سوزن سوزن می‌شود؛ بر هر قسمتی که این حس شدیدتر به نظر می‌رسد، تمرکز نمایید. به تپش‌ها و مور مور شدن‌ها در این ناحیه، توجه کنید. بدانید که در جریان یک ترس بارز و آشکار قرار گرفته‌اید.

* پس از گذشت مدتی، سر و صدا و سوت‌هایی خواهید شنید و رنگ‌هایی خواهید دید که فاصله‌شان از شما کم و زیاد می‌شود.

* به آرامی دراز بکشید و از این احساسات گوناگون لذت ببرید. چنانچه ترسی در شما باشد که به شما اجازه آرامش و رهاسدگی ندهد، به طور خودکار به ضمیر هوشیار و خودآگاه خود باز خواهید گشت.

* به صدای درونتان گوش دهید. توجه کنید که چگونه نسبت به آنچه از بخش به خواب رفتہ وجودتان می‌شنوید بی‌تفاوت هستید، در حالی که بسیار علاقه‌مندید هر آنچه در درون یا محیط اطراف شما روی می‌دهد را ببینید و حس کنید.

* به عنوان یک ناظر، خود را پذیرید و با هر آنچه از شما ساطع می‌شود، هماهنگ شویید. افکار غیرمنطقی و احساساتی را که از ذهن و وجودتان می‌گذرند بنگرید. در این

مقطع، می‌توانید میزان زیادی از تنش‌ها، ناآرامی‌ها، ترس و تنفر را از خود دور سازید.

* توجه خویش را بر پروردگار و نور سفید و شفابخش‌اش معطوف سازید و تصور کنید که این نور، در حالی که از دستان شفابخش او منتشر می‌شود، بدن شما را نیز نوازش می‌کند و سخاوتمندانه وجودتان را احیاء می‌سازد، تا جایی که بار دیگر بر جسم فیزیکی تان هوشیار گردید.

* هنگامی که احساس کردید آماده‌اید، تصور کنید تمامی چاکراها، با روندی معکوس، یکی بعد از دیگری بسته می‌شوند. این عمل از چاکرای ریشه شروع و به چاکرای تاج که تا حدی باز می‌ماند ختم می‌شود. در فاصله بسته شدن هر چاکرا تا چاکرای بعدی، نفسی عمیق بکشید.

* همان طور که قبل‌اگفته شد، چاکرای طحال، آخرین چاکرایی است که در بدن بسته می‌شود. دوباره متري با مقیاس صفر تا ۱۰۰ را تصور نمایید. به سر سوزنی که به سوی بخش میانی مترا در حرکت است نگاه کنید، سپس بگذارید انرژی‌های درون کالبدهای پنج‌گانه‌تان با یکدیگر هماهنگ شوند.

* منظر بمانید جسمتان به عملکرد طبیعی‌اش بازگردد، سپس توجه‌تان را به خود منعطف سازید و بر هر چه تجربه نموده‌اید، تفکر کنید. می‌توانید هر آنچه را که تجربه کرده‌اید به رشته تحریر درآورید.

پادداشت: هیچ‌گاه نباید دچار ترس شوید. چنانچه در حین عمل مراقبه، ترس بر شما غلبه کرد، خودآگاه را به مبارزه طلبید تا با روحیه ماجراجویی و برای کسب تجربه به مراقبه ادامه دهد.

﴿ مراقبه برای ارتباط با کالبد روحی ﴾

کالبد روحی شما سرشار از نور، صلح و آرامش است. ارتباط با این کالبد، موجب می‌شود هوشیاری درونی شما به سوی خودآگاهتان جریان یابد، مکانی که می‌توانید برای تجربیات روزمره از آن بهره‌مند گردید. در این مراقبه، راهها و شیوه‌های بسیاری برای دستیابی به یک زندگی کامل و پر محتوی به روی شما گشوده خواهد شد.

- آرام در بستر خود دراز بکشید، و کارهای اولیه مراقبه را انجام دهید.
- دعای حفاظت‌کننده‌ای بخوانید. تصور کنید که چاکرای تاجتان باز می‌شود. زمانی که کاملاً باز شد، نفسی عمیق بکشید.
- تصور کنید چاکرای چشم سومتان نیز باز شده است. بگذارید این چاکرا همه چیز را ببینند. نفسی عمیق بکشید.
- تصور کنید چاکرای قلبتان باز می‌شود. آرام و عمیق نفس بکشید. زمانی که چاکرای قلب باز شد، بگذارید با عشق و محبت پروردگار هماهنگ شود و این احساس را در همان زمان که در شما جریان دارد بپذیرید.
- تصور کنید چاکرای شبکه خورشیدی تان در حال باز شدن است. در کمال آرامش احساس کنید. چند مرتبه نفسی عمیق بکشید؛ به آرامی به بستر بروید.
- تصور نمایید که چاکرای ریشه در حال باز شدن است و از آن انرژی خارج می‌شود. نفس عمیق بکشید.

- * در نهایت، تصور کنید که چاکرای ناحیه طحالتان گشوده می‌شود. در صورت ضرورت، آن را با مقیاسی ویژه، هماهنگ و متوازن کنید. به آرامی و عمیقاً نفس بکشید و رهاشدگی را کاملاً احساس نمایید.
- * اکنون، مراکز واقع شده در کف دستها و پاهايتان را احساس کنید. حلقه‌هایی باریک را تصور کنید و ببینید این حلقه‌ها به آرامی بزرگ می‌شوند. با این کار چاکراهای فرعی گشوده می‌شوند. نفسی عمیق بکشید.
- * بگذارید ارتعاشات و آگاهی شما به نرمی به درون کالبد روحی تان وارد شوند. بنگرید که جسمتان وارد کالبد اتریک و سپس کالبد روحی تان می‌شود.
- * چنانچه احساس کنید در موقعیتی متفاوت قرار گرفته‌اید یا حس کنید بخشی از بدنتان لاغر یا چاق‌تر شده است، بدانید که چنین امری کاملاً طبیعی است، و توجه کنید که چه حسی دارد. مطمئن باشید همه چیز روبه‌راه خواهد شد. در همین وضعیت قرار داشته باشید و از این تجربه جدید لذت ببرید. نفسی عمیق بکشید.
- * حال انرژی «خالق» را به درون خویش دعوت نمایید. با صبر و حوصله منتظر بمانید، این تماس و تعالی را احساس کنید. (مطمئن باشید که در این تجربه، احساس شما هرگز خطا نخواهد کرد. این امر برای شما، امری بسیار استثنائی و ویژه خواهد بود.) احساس خواهید کرد که در عشق و محبت غوطه‌ور شده‌اید. به آرامی و عمیقاً به نفس کشیدن خود ادامه دهید.
- * اینک بگذارید راهنمای روحی تان به شما بپیوندد و منتظر وقایعی که اتفاق می‌افتد باشید. (ممکن است صورت‌ها و مکان‌هایی آشنا یا غیرآشنا ببینید و یا احساس کنید با دیگری یکی شده‌اید.) هر اتفاقی ممکن است روی دهد، با راهنمای روحی تان به کشف و یافتن این موارد بپردازید. ممکن است دیدگاه‌های جدید و تازه‌ای به دست آورید. از آنها لذت ببرید.
- * پس از برخورداری کافی، به طور خودکار به همان نور الهی رجعت خواهید نمود.

حس کنید دراز کشیده اید و در این نور غوطه ورید. نیروهای شفابخشی را که به سوی شما می آیند بپذیرید. تا زمانی که نسبت به کالبد فیزیکی تان هوشیار شوید، سخاوتمندانه با این حس همراه شوید.

- تا آنجا که ضرورت دارد، چاکراهای اصلی و فرعی خویش را بیندید و به هوشیاری و بیداری بازگردید.
- بر هر آنچه تجربه کرده اید، تعمق کنید و قبل از فراموشی، آنها را بر کاغذ بیاورید.
- نگاشتن مطالب، به خود آگاهتان اجازه می دهد که این تجربیات را ذخیره نماید تا بتوانید از آنها در زندگی روزمره بهره جویید.

پادداشت: تمرکز بر گشايش اوليه چاکرای تاج سبب می شود از آگاهی خاکی و زمینی فراتر روید و با دنیای روحی و معنویت ارتباط برقرار کنید، دنیایی که دیگر توسط وجود زمینی تان محصور نگشته است. این مراقبه را چندین بار در ماه و همه ساله می توان انجام داد. هرگز از ارتباط با راهنمایی معنوی خویش و یا در ارتباط با آنچه تاکنون برایتان ناشناخته بوده است، خسته و ملول نخواهید شد.

۱) هرآقیه برای لرتباط با کالبد ذهن برتر

ارتباط با کالبد ذهن برتر غالباً آسان نمی‌نماید، حتی در ابتدا به نظر غیرممکن می‌رسد. به طور مرتب، سعی در انجام مراقبه داشته باشید. در صورت موفقیت، متوجه می‌شوید که وجودتان مملو از شعور و خرد و فراتر از خیالات را منشدند است. ممکن است پس از بیداری و با ورود به حالت خودآگاه، این خرد فراموش شود، اما در ناخودآگاهتان باقی می‌ماند و بدون شک، در خودآگاهتان نیز وارد خواهد شد. حائز اهمیت است که این مراقبه را بدون هیچ‌گونه چشم‌داشتی و تنها با اعتماد کامل به خود تمرین کنید.

- * مراحل اولیه مراقبه را انجام دهید. نفسی عمیق بکشید و تسلیم اراده پروردگار شوید. با خود و پروردگارتان صادق باشید.
- * تمامی چاکراهای اصلی و فرعی را بگشایید. این کار را با چاکرای تاج آغاز کرده و با تنظیم چاکرای طحال به پایان برسانید.
- * با کالبد اتریک (اثیری) خود هماهنگ شوید و آن را احساس کنید. نفسی عمیق بکشید و سپس خود را رها کنید.
- * با کالبد روحی تان هماهنگ شوید و آن را احساس کنید. از تماس با راهنمایان روحی تان لذت ببرید و از آنها بخواهید تا برای تماس با کالبد والای ذهنی تان شما را یاری کنند. نفسی عمیق بکشید و به آنان فرصت دهید تا شما را راهنمایی کنند.
- * بار دیگر خود را با محبت و عشق پروردگار هماهنگ کنید و تسلیم شعور الهی

شوید. بگذارید ارتعاشات شما افزایش یابند. زمانی که احساس کردید این ارتعاشات در شما ارتقاء یافته‌اند، در واقع به کالبد والای ذهنی تان دست یافته‌اید. این امر تنها با ذکر این جمله در ذهنتان حاصل می‌شود: «امیدوارم فکری پاک و بی‌آلایش داشته باشم».

* بگذارید تا خودآگاه، نیمه‌خودآگاه و ناخودآگاه‌تان یکی شوند. هم‌زمان با خالی‌تر شدن ذهنتان از افکار، احساس کنید بدن‌تان کرخت و احساسات‌تان کم‌رنگ‌تر می‌شود.

* بگذارید تمامی برداشت‌هایی که قبل از این، توسط سطوح خودآگاه‌تان درک نشده است را دریابید. تا هر زمان که مایلید، در این وضعیت بمانید. (به زودی متوجه خواهید شد که هیچ‌گونه هوشیاری بر جسمتان ندارید؛ تنها ذهن و شعور شماست که فعالیت می‌کند).

* زمانی که لازم باشد، هوشیاری شما به طور کاملاً طبیعی به سوی کالبد روحی‌تان رجعت خواهد نمود، سپس به سوی کالبد اتریک و از آنجا به سوی کالبد فیزیکی‌تان روانه می‌گردد. نفسی عمیق بکشید و آنچه تاکنون از کالبد والای ذهنی‌تان یاد گرفته‌اید را بگویید. چنانچه مطالب زیادی به یاد نمی‌آورید، مایوس نشوید، زیرا اکثر اطلاعات به دست آمده، در ذهن و خودآگاه‌تان نیست، بلکه در نیمه‌خودآگاه و ناخودآگاه‌تان جمع‌آوری شده است.

* تصور کنید که نور پروردگار، شما را احاطه کرده است، درست مثل اینکه دوباره از این نور پر می‌شوید و بدین ترتیب مجددًا جسمتان را به توازن می‌رسانید. چندین بار، نفسی عمیق بکشید.

* تمامی چاکراهای اصلی و فرعی‌تان را مسدود کنید. از چاکرای تاج شروع کنید و با مسدود کردن چاکرای طحال، کارتان را خاتمه دهید. برای ثبت تجربیات به دست آمده، آنان را بر کاغذ بیاورید.

﴿ هرآقیه برای برقراری کاتال ماورائی ﴾

بسیاری از افراد آرزو دارند بتوانند کاتال ماورائی ایجاد کنند، اما اغلب، آن را کاری دشوار می‌یابند. قدم اول در تحقق این امر، کسب مهارت لازم در تمرینات مراقبه است. همان‌گونه که در فصول قبلی این کتاب بیان شد، باید به تمرینات لازم مراقبه پردازید تا ذهنتان را آرام کنید، نظم و اضباط را در جسمتان برقرار نمایید و با تسليم، عشق و محبتی بی‌قید و شرط را ابراز دارید. یک بار به دور از هر گونه ناآرامی، بی‌قراری، تفکر و اندیشه‌ای به مراقبه بنشینید. راهنمایی‌ها شما با صبر و حوصله در انتظار تان هستند، به شما نزدیک خواهند شد و جزئی از وجود تان خواهند گردید.

- * صندلی محکم و بسیار راحتی را بیابید. روی آن بنشینید، به طوری که پشتتان را به خوبی حائل گردد. پاهایتان را به آرامی از یکدیگر دور کنید، به طوری که با پایه‌های صندلی فاصله کمی داشته باشند. هیچ‌گونه لباس تنگ و ناراحتی در بر نداشته باشد.
- * دعای حفاظت‌کننده را بخوانید. ارواح و عناصر متعالی را فراخوانید. بخواهید که افکار منفی و پریشان رهایتان کنند و موارد احساسی، از شما دور شوند. خود را رها کنید و چندین مرتبه نفسی عمیق بکشید.

- * نور الهی را مجسم کنید که از جانب پروردگار و از سوی بهشت به طرف شما روانه می‌شود، تمامی کالبد، درون و برونتان را دربرمی‌گیرد و همه فشارها و پریشانی‌ها را از شما دور می‌کند و به زمین، مادر طبیعت، بازمی‌گرداند تا زمین مجدداً به احیاء آنها بپردازد.

- * همان‌گونه که در فصول قبلی این کتاب بیان شد، بانیروی تفکر و تصور خویش، کلیه چاکراهای خود را بگشایید. به ترتیب از چاکرای تاج شروع کرده، ادامه دهید تا به چاکرای ریشه برسید. در آخر، به ناحیه طحال بروید و بدین ترتیب، خود را متعادل و هماهنگ کنید. چاکراهای فرعی دست و پایتان را نیز بگشایید. نفسی عمیق بکشید.
- * از راهنمای روحی تان بخواهید، تا نزد شما آیند و لمستان کنند. هم‌زمان خود نیز آنان را احساس کنید. نفسی عمیق بکشید.
- * بگذارید نفس‌هایتان عمیق‌تر شوند. منتظر بمانید. شاهد هرگونه تغییر و تحول در بدن‌تان باشید. تغییر و تحولاتی چون احساس بزرگی، بلندی، کوچکی و چاقی را در نظر داشته باشید. همین طور به حس‌هایی چون، سردی و گرمی، لرزش‌ها و مور مور شدن‌هایی که به سوی دست‌ها، پاها و ستون فقرات‌تان می‌آید، توجه داشته باشید. این پدیده‌ها کاملاً طبیعی هستند. آنها را بپذیرید و آرامش خویش را حفظ کنید. به تنفس عمیق و آرام خود ادامه دهید.
- * به راهنمای روحی و معنوی تان اجازه دهید وارد کالبدتان شوند و با این احساسات شریک گردند. منتظر بمانید، الگوی تنفسستان تغییر کند.
- * با ورود راهنمای‌هایتان، کلیه احساسات و تحولات جسمانی تان، قوی‌تر می‌شوند. به تغییر الگوی تنفسستان توجه کنید و بگذارید هر چه می‌خواهد رخ دهد. در این هنگام است که انرژی‌های شفابخشی را از جانب راهنمای‌هایتان دریافت می‌دارید.
- * پس از اینکه نفس‌های‌هایتان تحت کنترل راهنمای‌های روحی تان درآمد، تمامی افکار پریشان و منفی را از خود دور کنید. به خود بگویید همه چیز خوب و عالی است، فقط بنشینید. تمام ترس‌هایی که به دست خود به وجود آورده‌اید، محو و نابود خواهند شد. (چنانچه باقی بمانند، مراقبه را متوقف کنید. تمامی چاکراهای‌تان را بیندید و در این نور سفید الهی غوطه‌ور شوید.)
- * همه مخلوقات خوب‌اند. بگذارید احساسی از رضایت و خرسندی که از جانب

راهنماییتان به سوی شما می‌آید وجودتان را فراگیرد. نسبت به تمام افکاری که از جانب راهنمایها به سوی ذهنتان روانه می‌گردند پذیرا باشید؛ آنها را ببینید و بشنوید.

• در این زمان، از مطرح کردن هر سؤالی اجتناب کنید. (در این مقطع است که ذهن هوشیارتان سعی در بازداری و ایجاد وقفه دارد. بر آن فائق آید.) به جای طرح سؤال، چنانچه آماده باشید، هر واژه‌ای که ممکن است در ذهنتان بشنوید را با صدای بلند بیان کنید. سعی نکنید به چگونگی تغییراتی که در سیستم و روال تنفسی تان ایجاد می‌شود، توجه کنید.

• خود را آماده دریافت احساسات فیزیکی‌ای کنید که به آرامی از سوی راهنمایی روحی به سوی جسمتان جریان می‌یابد. هرگونه ترسی که موجب می‌شود بین شما و راهنماییتان فاصله بیفتد را از خود برانید. مجدداً حالت‌های تنفسی تان را بنویسید و کمی عمیق‌تر به خلسه فروروید. منتظر بمانید راهنماییتان شما را به حرکت درآورد.

• با تکان خوردن سر و دست‌هایتان، به آنها نگاه کنید. بگذارید ذهن هوشیارتان تمامی احساسات و هیجان‌های درهمی را که ایجاد می‌شوند، در خود جذب نماید. به خود بگویید هر حرکتی در جسم شما بسیار جالب است. به خود آگاهی‌تان یادآوری کنید که اکنون کنترلی بر شما ندارد و اصلاً نباید در این امر دخالتی نماید. نگذارید این حرکت‌ها تحت تأثیر خود آگاه افزایش پیدا کنند.

• به سمت راهنمای روحی تان بروید و او را در برابر گیرید.

• سعی کنید عمیق‌تر نفس بکشید تا راهنمای روحی تان کنترل بیشتری را در دست بگیرد. به یاد بیاورید که او همان است که انتظارش را می‌کشیدید.

در سیر رسیدن به یگانگی،^{*} ذهن هوشیار شما کنترل و تسلط خویش را از دست می‌دهد. بپذیرید که ذهن درونی تان، در حال عمل است. در این مقطع، چنانچه مایل

باشید جسم خود را ترک کنید، راهنمایی روحی شما را یاری خواهد کرد. تصویری از مکانی را که می‌خواهید در آن مرکزیت یابید تجسم کنید. با این تصویر همراه شوید و به هر جا که شما را راهنمایی می‌کند بروید. چنانچه تصمیم بگیرید در جسم خود باقی بمانید، خود را روی صندلی در موقعیتی جدید حس خواهید کرد؛ کمی بالاتر یا کمی پایین‌تر، کمی به جلو یا به سمت راست یا چپ و یا به پشت. این حالت نشان دهنده این مسئله است که در جسم خود بالا رفته‌اید تا برای اشتراک راهنمای روحی با جسمتان، جا باز کنید. دوباره کلیه حالت‌های تنفسی خود را بنویسید و تسلیم انرژی‌ای شوید که از سوی راهنمای روحی تان جریان می‌یابد.

* هنگامی که راهنمای شما کنترل بیشتری را در دست گرفت، ببینید چگونه جسم شما بدون اراده، واکنش‌هایی از خود نشان می‌دهد. توجه داشته باشید که چگونه فک و زبان شما آماده می‌شوند تا از جانب راهنماییتان، سخن بگویند. (صدای ای اسرارآمیز و غیردنیوی از دهان شما خارج خواهد شد). بگذارید راهنمای شما جسمتان را تحت کنترل گیرد و این روند ادامه یابد. شما، تنها ناظر آن باشید.

* زمانی که به آرامش، تعادل و هماهنگی رسیدید، تمامی کلماتی که از ذهن یکپارچه شما و از طریق دهانتان بیرون می‌آید را بپذیرید. آنچه را که بیان می‌کنید، کنترل نکنید. تنها به برقراری این ارتباط بپردازید. (غالباً، اولین کلمات، پیام‌هایی را برای شما به همراه دارد. بسیار خوب است این پیام‌ها را به شخصی دیگر بگویید تا آنها را برایتان ثبت نماید).

* پس از پایان دریافت‌ها، بگذارید راهنمای روحی تان به نرمی عقب‌نشینی کند و کنترل اوضاع را به شما بازگرداند. این حوادث و اتفاقات را بر کاغذ بیاورید؛ برگشت تنفستان به حالت طبیعی رانیز ثبت کنید. آگاه باشید که هنوز در خوابید. نفسی عمیق بکشید.

* تصور کنید تمامی چاکراها ایتان را، از چاکرای ریشه تا چاکرای تاج، مسدود

می نمایید. نفسی عمیق بکشید و هرگونه انرژی اضافی را از ناحیه پاهایتان به بیرون برانید. احساسی طبیعی داشته باشید.

- بر چاکرای طحالتان متمرکز شوید، و اگر احساس ناراحتی می کنید بخواهید که این چاکرا در حالت تعادل قرار گیرد. در نور سفید و شفاف عشق و محبت الهی غوطه ور شوید و به خود به خاطر انجام دادن یک مراقبه خوب و عالی تبریک بگویید.
- تصور کنید که چاکراهای ناحیه دست و پایتان، زمانی که به حالت طبیعی بازگشته اید مسدود شده اند. چاکرای تاج را به درون بکشید و احساس آرامش کنید.
- بیدار شوید، احساس نشاط و تازگی خواهید کرد. تمامی تجربیاتتان را بنویسید.

برقراری و عدم برقراری کانال ارتباطی «عدم برقراری»

- در صورتی که حسی منفی داشته باشید.
- اگر کسالت داشته باشید.
- در صورتی که حضور ارواح یا عناصر سرگردان را حس کنید.
- چنانچه خسته باشید.
- اگر بترسید و یا احساس عدم اعتماد و اطمینان کنید.
- چنانچه دیگران را با خواستهای خود، تحت فشار قرار دهید.
- برای جلب توجه یا کسب احترام از طرف دیگران.

«برقراری کانال ارتباطی»

- در وضع و حالتی قرار داشته باشید که راهنماییتان را در نزدیکی خود احساس کنید.
- چنانچه در جستجوی هدایتی در یک فضای روشن و صاف باشید.
- برای کمک به دیگران (نه برای نفع شخصی خودتان).
- برای روشنگری و وارستگی و ایجاد وحدت روح و روان.
- در حضور یک مدرس و یا یک شخص روحانی که از شما حمایت کند و آگاهانه راهنمایی تان نماید.

پادداشت: برای برقراری چنین کانال ارتباطی، نیاز به صرف وقت و تمرینات متعدد و کافی است. چنانچه موردی اتفاق نیفتاد، نامید نشوید. این امر بدین معناست که شما کاملاً آماده نبوده‌اید، لیکن بدانید که در آینده مراقبه‌های بسیاری، خصوصاً همراه با شفا، انجام خواهید داد.

مراقبه برای برقراری یک کانال ارتباطی خودآگاه

بیشتر مردم آرزوی برقراری چنین کانالی را دارند، لیکن تنها جسم خود را تسلیم روح می‌کنند. چنانچه شما نیز از چنین روند تسلیمی ناراضی و ناراحت هستید، مراقبه زیر در برقراری یک کانال ارتباطی خودآگاه، پاری تان خواهد نمود. (یک دستگاه ضبط صوت در کنار خود داشته باشید و آن را آماده ضبط مطالب بکنید.)

- * لباسی راحت بپوشید. صندلی راحت و محکمی را انتخاب کنید و به نحوی روی آن بنشینید که بتوانید به راحتی تکیه دهید. به آرامی پاها یتان را از یکدیگر باز کنید. هر دو پا یتان باید در فاصله‌ای یکسان از جلوی پایه‌های صندلی قرار گیرند.
- * دعای محافظت را بخوانید. بخواهید تمام ارواح و عناصر سرگردان دور شوند و همه افکار و تصورات منفی و احساسات کنار روند. چندین مرتبه نفس عمیق بکشید و خود را رها کنید.
- * تجسم کنید که نور الهی از بهشت و آسمان به پایین جریان پیدا کرده، وارد سر و جسم شما می‌شود و تمامی فشارها و تنش‌ها را از شما دور می‌کند.
- * چاکراهای اصلی تان را با تمرکز بر آنها، باز نمایید. این کار را با چاکرای تاج آغاز کنید و تا چاکرای ریشه ادامه دهید. در نهایت نیز چاکرای ناحیه طحال را باز کنید. نفسی عمیق بکشید. به گونه‌ای نفس بکشید که احساس کنید با انرژی‌های درونی تان در هماهنگی و تعادلید. چاکراهای اصلی دست و پا یتان را باز کنید. نفسی عمیق

- بکشید و دکمه مکث را ییر روی ضبط صوت خود فشار دهید.
- نفسی عمیق بکشید. از راهنمایی روحی تان بخواهید که واژه‌ها و کلماتی را به شما بگویند و شما آنها را با صدای بلند تکرار کنید. بگذارید ارتباطی تله‌پاتیک ایجاد شود.
 - به آرامی و آهسته تنفس کنید، به گونه‌ای که کلمات را بشنوید و سپس تکرارش نمایید. (به آنچه بیان می‌کنید، فکر نکنید).
 - به تنفس عمیقتان ادامه دهید و از راهنمایی روحی تان بخواهید جملاتی را برای شما بیان دارند. بگذارید این جملات شکل گیرند و آنها را با صدای بلند بیان کنید.
 - توجه داشته باشید که چگونه این جملات را بیان می‌کنید. همچنان تنفستان عمیق باشد و این کار را تا توقف ارتباط ادامه دهید.
 - اینک، چاکراها یا تان را ببندید و وقتی احساس کردید مبدل به حفره‌های کوچکی شده‌اند مراقبه را پایان دهید. به آرامی نفس بکشید و احساس کنید که به حالت هوشیار و طبیعی خود بازگشته‌اید.
 - به مواردی که ضبط نموده‌اید گوش کنید و هر آنچه گفته‌اید را جذب نمایید.

پادداشت: ابتدا، بیشتر چیزهایی که می‌گویید نامفهم است، زیرا واژه‌هایی که از ذهن شما بر می‌خیزند با کلماتی که از روحتان نشأت می‌گیرند، در می‌آمیزند. هر قدر مهارت بیشتری کسب کنید، جملاتی واضح‌تر بیان می‌کنید. با تمرین و ممارست، متوجه می‌شوید کلماتی که توسط راهنمایی معنوی تان به کار گرفته می‌شوند، با کلماتی که در حالت معمولی استفاده می‌کنید متفاوتند. این ثابت می‌کند که در حال نقش بازی کردن نیستید.

Ⓐ هرآقه برای دریافت موسیقی

ممکن است تمایل به فرآگیری موسیقی داشته باشد، ولی هیچ الهامی نگرفته باشد و حتی استعدادتان سرکوب شده باشد. با انجام این مراقبه، می‌توانید با کمک راهنمای روحی خود، کارهای بسیار جالبی انجام دهید.

- زمانی را انتخاب کنید که می‌دانید تنها خواهید بود.
- در آن روز، چندین ساعت قبل، ذهنتان را با تعمق بر خلاقیت خود، همین طور بر راهنمای روحی تان آماده نمایید.
- پس از آمادگی، سازтан را نزد خود بیاورید و یا چنانچه این آلت موسیقی بزرگ باشد به سویش بروید؛ با عشق متبرکش کنید؛ به نرمی نوازشش کنید و مجسم کنید در حال نواختنش هستید و با آن احساس یکی بودن نمایید.
- به همراه ساز خود بنشینید و چندین مرتبه نفس عمیق بکشید. با راهنمای روحی و با پروردگار تان هماهنگ شوید. از آنها برای دریافت موسیقی یاری بطلبید و بپذیرید که با استعداد هستید.
- تصور کنید در حال باز نمودن چاکرهای خود از چاکرای تاج تا پایین ترین چاکرا، یعنی چاکرای ریشه هستید. با نور سفید متمایل به آبی که به سوی شما می‌آید، هماهنگ شوید، حضور راهنمای روحی تان را در نزد خویش بپذیرید. به وضعیت متفاوتی از آگاهی وارد شوید.

- * از طریق یکی کردن افکار و احساسات خود با راهنمای معنوی تان، اجازه دهید آلت موسیقی تان را بنوازند. به آرامی و عمیقاً نفس بکشید. دوباره وسیله موسیقی تان را در آغوش بگیرید و نوازشش کنید.
- * همین طور که نشسته‌اید، بگذارید احساساتتان جریان یابند. به نوازش ساز تان ادامه دهید. در این زمان است که راهنمای روحی تان با جسم شما یکی می‌شوند.
- * بگذارید احساسی مداوم و پیوسته، شما را به نواختن ساز تان برانگیزد. نفسی عمیق بکشید؛ بگذارید انگشتاتتان، راهنمای روحی تان را بیابند. تحت کنترل راهنمای روحی تان قرار بگیرید، به آرامی تنفس کنید و خود را رها کنید. بگذارید این موسیقی در درون شما جریان یابد. دیگر یک موسیقی دان شده‌اید.
- * نتهایی را که دستانتان بدان مایلند، بنوازید و با ارتعاش نوای ایجاد شده به حرکت درآیید. هر گونه زشتی و پلیدی را از خود دور کنید. احساس کنید این موسیقی از روح شما نشأت گرفته است.
- * تازمانی که احساس کردید از موسیقی سیراب گشته‌اید بنوازید. سپس ساز تان را کنار بگذارید و از راهنمای روحی تان تشکر نمایید.
- * احساس کنید راهنماییتان، شما را ترک می‌کنند. چاکراها یتان را مسدود کنید. صبر کنید تا به حال طبیعی بازگردید. بدون هیچ‌گونه انتقادی به آنچه خلق کرده‌اید گوش کنید.

۹ هرآقیه برای برقراری کانال تروشداری

شما مانند یک کودک، دارای قدرت تصور و تجسم هستید، ذهنی سرشار از عقاید و نظرات گوناگون. کودک درون شما به خوبی می‌تواند داستانی کوتاه را به رشته تحریر درآورد، حتی قادر است شعر یا داستانی بلند بگوید. مراقبة زیر، لحظه به لحظه و قدم به قدم شما را برای برقراری ارتباط با کودک درونتان، هدایت می‌نماید.

- در اتاقی آرام بنشینید. مداد و کاغذی آماده کنید.
- دعای خویش را برای پروردگارتان بخوانید و درخواست هدایت و حفاظت نمایید.
- ذهن خود را بر راهنمای معنوی تان متمرکز کنید و از آنان بخواهید به شما نزدیک شوند. چند مرتبه نفس عمیق بکشید.
- تصور کنید در جال باز کردن چاکراهایتان هستید. ابتدا از چاکرای تاج شروع کنید. به تنفس عمیق ادامه دهید.
- قلم به دست بگیرید و چشمانتان را ببندید. حال افکار و تصوراتتان را بر کاغذ بیاورید. مهم نیست که چیستند، هر آنچه تصور می‌کنید بنویسید. (برای خواندن یا درک آنچه می‌نویسید بازنایستید). بگذارید افکارتan با افکار و تصورات راهنمای روحی تان ادغام شوند. بدانید که کلمات را از عالم معنا دریافت کرده و بر کاغذ می‌اورید.
- نفسی عمیق بکشید و بگذارید سرعت ذهنتan افزایش یابد. آنچه روی کاغذ

می آورید را با تمام وجود جذب کنید.

- وقتی نوشتن شما پایان یافت، خواهید دید که دیگر احساسی برای نوشتن بیشتر ندارید. هر آنچه نگاشته‌اید را بخوانید.
- چنانچه پرسشی در مورد آنچه نگاشته‌اید برایتان مطرح شد، در ذهن خویش جویا باشید، نفسی عمیق بکشید و خود را آماده پاسخ‌گویی کنید.
- وقتی میل به توقف نوشتن در شما ایجاد شد، کار را تمام کنید.
- از راهنمای روحی تان برای کمک‌هایشان تشکر کنید و به آنان یادآوری کنید که تمایل دارید در آینده نیز به ثبت این وقایع ادامه دهید.
- چاکراهايتان را مسدود کنید. به آگاهی عادی بازگردید و نوشه‌هایتان را برای مراجعة مجدد نگاه دارید.

پادداشت: در اولین روزهای تمرینات نوشتاری روحی و معنوی، اکثر آنچه می‌نویسید بی‌فایده و بی‌معنی خواهند بود. این امر به شما می‌آموزد تا چه حد ذهن هوشیار شما در اطراف پرسه می‌زند و توان خویش را صرف کارهای بیهوده می‌کند. به خاطر داشته باشید، ذهن هوشیار شما تمایل ندارد این‌گونه باشد و خیلی زود به اصلاح خود می‌پردازد. با ممارست و تمرین فراوان، نوشه‌های شما که شامل پیام‌هایی از جانب عالم معناست، شفاف و روشن خواهد شد.

۱۰ هرآبیه برای

فعال سازی استعدادهای هنری

شکوفایی استعدادهای هنری ماورائی رضایت بسیاری در فرد ایجاد می‌کند. با پیشرفت این استعداد، دوستان و راهنمایی روحی تان و نیز مناظر جهان روح به سمت شما می‌آیند. در این مرآبه نیازی به انجام تمرینات معنوی خاصی نیست، فقط باید علاقه‌مند باشید تا با راهنمایی روحی خود ارتباط برقرار کنید و بگذارید استعداد ذاتی تان شکوفا شود. با کمک آنها، قادر به خلق هنری خارق العاده خواهید بود. در روزهای اول، تصاویری که می‌کشید غالباً نامفهوم و آشفته‌اند. با تمرین و ممارست و به کمک راهنمایی‌تان، به یک تکنیک منحصر به فرد دست می‌یابید.

- چند روز در مورد خلق یک اثر هنری بزرگ فکر کنید.
- هر روز با راهنمایی روحی خویش هماهنگ شوید و از آنان درخواست کمک نمایید. روز و ساعتی را برای شروع تمرین اختصاص دهید. یک دفترچه، تعدادی مداد رنگی، مداد شمعی و دیگر وسایل لازم را تهیه کنید. (وسایل هنری که بچه‌ها در مدارس استفاده می‌کنند برای شروع، کفايت خواهد کرد؛ اما بعدها می‌توانید از وسایل حرفه‌ای استفاده کنید.)
- طی این روزها، سعی کنید به این وسایل جدید عادت کنید. بنشینید و وسایل کارتان را با عشق و علاقه در دست بگیرید (و به آنها عادت کنید).
- زمانی که می‌خواهید برای شکوفایی این استعداد به تمرین بپردازید، ابتدا مرآبه کنید، سپس بر یک صندلی راحتی قرار بگیرید و وسایل کارتان را در دسترس خود قرار دهید.
- کار را با ذکر دعای حفاظت‌کننده آغاز کنید و از راهنمایی روحی تان بخواهید نزد شما

بیایند.

* نفسی عمیق بکشید و چاکراهای خود را باز کنید. مانند قبل، از چاکرای تاج آغاز کرده و تا چاکرای ریشه ادامه دهید. ابتدا یک حفره سفید رنگ و کوچک را مجسم کنید، سپس کم کم تجسم کنید این حفره باز و بازتر می شود.

* نفسی عمیق بکشید. با راهنمایی معنوی خود هماهنگ شوید. حضور و اشتیاق آنان را احساس کنید. تمامی تصورات و افکار منفی را از خود برانید.

* در این هنگام تمامی احساسات شما به شکل خطوطی ناخوانا و مبهم پدیدار می گردند. بگذارید دستانتان مجزا از سایر اعضای بدنتان و کاملاً آزادانه به فعالیت بپردازند. نفسی عمیق بکشید و به حرکت آنها توجه کنید. (ممکن است نتوانید آنچه را می کشید، درک کنید).

* همین طور که نگاه می کنید، به تنفس عمیق خود ادامه دهید و خلاقیت هنری راهنمایی باطنی را مشاهده کنید.

* بگذارید این استعداد و قریحة هنری در شما جذب شود و هر آنچه به تصویر درمی آورد را مشاهده کنید، لذت ببرید و آرامش بیابید.

* بگذارید به شما الهام شود و در صورت نیاز از رنگها هم استفاده کنید.

* کار خویش را تحسین کنید و از هادیان باطنی تان برای کمک هایشان تشکر نمایید. چشمانتان را ببینید و دوباره بر چاکراها یتان متمرکز شوید. یکی بعد از دیگری، به آنها نگاه کنید تا مسدود گردد؛ دایره های سفید رنگی را در نظر بگیرید که یکی بعد از دیگری مبدل به دایره ها و حفره هایی کوچک می شوند. نفسی عمیق بکشید و به هوشیاری و آگاهی طبیعی بازگردد.

* تصویری را که کشیده اید نگه دارید تا بعدها بتوانید به آن مراجعه کنید.

پادداشت: بعضی از هنرمندان ماورائی احساس می کنند که هنر، تمام وجودشان را فراگرفته است. تعدادی دیگر فقط طرح کلی تصاویر را می کشنند. هر آنچه اتفاق می افتد، به شیوه ای خاص و به طور کاملاً طبیعی در درون شما رخ می دهد.

[] مراقبه برای

مشاهده «بایگانی» سابقه اعمال در عالم هستا

پرونده آکاشیک،^{*} همانا رمز ارتعاشی عالم معناست. از طریق ارتباط با این بخش از عالم معنا، شخص قادر است به هر آنچه می‌خواهد دست یابد، هر آنچه پروردگار تاکنون خلق نموده است. با استفاده از این پروندها می‌توانید چیزهای بیشتری در مورد خود کشف کنید. باید به خاطر داشته باشید این امکان و احتمال تنها برای شماست تا اطلاعات کافی را که به شما و دیگران کمک می‌کند کسب نمایید. مراقبه زیر در واقع، شما را برای بسط این حالت ماورائی و دسترسی به پرونده آکاشیک یاری خواهد نمود.

* مکانی آرام و راحت بیابید، مکانی که برای مدتی کسی مزاحم شما نشود و بتوانید به راحتی مراقبه پایه را انجام دهید. به آرامی و عمیقاً نفس بکشید. سپس با تمرکز بر چاکراهایتان، این مراکز را باز نمایید، از حالت یک حفره کوچک تا حفره‌ای بزرگ و باز. * نفسی عمیق بکشید. از راهنمایی روحی تان بخواهید تا از شما حمایت کنند و شما را در هدایت انرژی تان به سوی ارتعاشی مناسب برای مطالعه پرونده آکاشیک، یاری نمایند. به تنفس عمیق و آرامتان ادامه دهید و بگذارید راهنمایی روحی تان شما را هدایت نمایند.

- * Akashic سوابق، خاطرات و الگوهای کارمیک روح که در منطقه سوم یا علی از جهان‌های فیزیکی یا اثيری بایگانی می‌شود.

- * بر خود آگاهی و شعور متعالی تان متمرکز شوید. این روند را ادامه دهید.
- * چند مرتبه نفس عمیق بکشید و یک ابر صورتی رنگ را در کنار تان مجسم کنید. از این ابر بالا روید و حرکات آن را همین طور که نشسته اید، احساس نمایید. نفسی عمیق بکشید، با این ابر یکی شوید و با آن به حرکت درآید.
- * نفسی عمیق بکشید و بر آنچه آرزوی دیدنش را دارید، تمرکز نمایید. آنچه می بینید، همراه با ابری که در آن هستید، به حرکت درمی آید.
- * این ابر، شما را به سوی نوری روشن هدایت می کند. ببینید چگونه نیروهای شفابخش را دریافت و به درون شعور باطنی تان حرکت می کنید. نفسی عمیق بکشید. بگذارید چشم روحتان بر صحنه‌ای واحد متمرکز گردد و کامل شدن آن را مشاهده کنید.
- * همه چیز را در ذهن خویش به خاطر بسپارید. سپس نفسی عمیق بکشید. از راهنمای روحی تان درخواست کنید تا شما را برای مشاهده آن صحنه از زاویه‌ای دیگر، یاری نماید. منظر بمانید و دوباره همان صحنه را مشاهده کنید. (تفاوت‌هایی را مشاهده خواهید کرد. به تغییر زاویه دیدتان تا زمانی که به یک تصویر کامل دست یابید، ادامه دهید.)
- * چنانچه بخواهید، موارد متفاوت دیگری را نیز مشاهده کنید، نفسی عمیق بکشید و دوباره روی ابر صورتی رنگ قرار بگیرید. با کمک آن حرکت کنید تا اینکه بتوانید تصویری جدید ببینید. هنگام مشاهده آن از زوایای متفاوت، نفسی عمیق بکشید.
- * سپس شعور و آگاهی تان را به سوی این ابر صورتی رنگ بازگردانید و آرام بگیرید. نفسی عمیق بکشید و یافته‌هایتان را به خود یادآوری کنید.
- * زمانی که آماده شدید، به ابر صورتی رنگتان دستور بازگشت بدھید. به آهستگی نفس بکشید. احساس کنید به درون کشیده می شوید. (در خود فرمی روید.)

- * منتظر بمانید تنفستان به حالت طبیعی بازگردد و از جسمتان آگاه باشید.
- چشمانتان را بسته نگاه دارید، رها شوید و بر تمامی آنچه دیده‌اید تعمق نمایید. آن را مرور کنید تا زمانی که ذهن خود آگاه شما تمامی چیزهایی که برایش آشکار شده است را بپذیرد.
- * بسته شدن چاکرای ریشه را تجسم کنید. عضلات این ناحیه را منقبض کنید. تا جایی که می‌توانید آهسته تنفس کنید. به خود تکانی دهید تا هوشیار و بیدار شوید. تمامی آنچه مشاهده نموده‌اید را بازگویید.
- * وقتی آماده شدید، بنشینید و هر آنچه را برایتان اتفاق افتاده است بنویسید. پادداشت: هماهنگ شدن با پرونده‌های آکاشیک، آگاهی و بصیرتی برای درک «یگانگی» به شما می‌دهد. این آگاهی جدید، موجب می‌شود به بهترین شکل در تمامی ابعاد، یعنی از نظر احساسی، ذهنی و جسمی، تغییر یابید.

III مراقبه برای وحدة با پرونده‌های آکاشهیک

با کمک این مراقبه، تاریخچه شخصی شما پاک و این امکان فراهم می‌شود که با چشمان پرورده‌گار، عالم را مشاهده کنید. چنانچه موفق به انجام این مراقبه شوید، نگاه و دید شما در سطحی آگاهانه، به طور کامل تغییر خواهد کرد. زمان مشخصی را به این کار اختصاص دهید و برای این موقعیت به شیوه خود، خویش را مهیا کنید.

- * موسیقی مراقبه مورد علاقه‌تان را بگذارید و روی یک صندلی بسیار راحت، خود را رها کنید. بگذارید زندگی با تمام سختی‌هایش از شما دور شود.
- * به آرامی و کاملاً عمیق نفس بکشید، تمامی ترس‌ها را از خود دور کنید. به یاد آورید که ترس، مانع ایجاد احساس وحدت و یگانگی در شما می‌گردد. به تنفس‌های عمیق خویش ادامه دهید.
- * با ذکر دعا، خود را به پرورده‌گار نزدیک کنید. نوری را مجسم کنید که از بالا به سوی شما می‌آید و از شما عبور می‌کند. نفسی عمیق بکشید، این نور شفابخش را به درون جسمتان جذب نمایید و احساس کنید که ترس‌های عمیق شما، از بین می‌روند.
- * بر چاکراهای اصلی تان تمرکز نمایید و تصور کنید این چاکراهای باز شده‌اند. تمامی عضلاتی را که در بالای هر چاکرا قرار دارند رها و شل کنید.

- * نفسی عمیق بکشید و با راهنمایی معنوی تان ارتباط برقرار کنید. از آنان، در این سفر یاری بطلبید. احساس کنید که با شما یکی شده‌اند. به تنفس آرام و عمیق

خود ادامه دهد.

- * بگذارید به وحدت و یگانگی برسید.
- * پلکانی بی‌انتها را مجسم کرده و شروع به بالا رفتن از آن کنید. صبور باشید و همین طور که بالا می‌روید، به خود عشق بورزید. نفسی عمیق بکشید و بدانید که در حین صعود از این پلکان، از کالبدهای دیگر خود نیز گذر خواهید کرد.
- به هنگام عبور از کالبدهای فیزیکی، اثيری، روحی و ذهنی، تغییرات جسمانی را احساس کنید. خود را رهاتر کنید و بگذارید تا هرگونه دگرگونی‌ای صورت پذیرد. به تنفس عمیق و آرام خود ادامه دهید.
- * همین طور که از لحاظ ذهنی و احساسی نسبت به خود بی‌تفاوت می‌شوید، خویش را بنگرید. این بی‌تفاوتی را بپذیرید. نفسی عمیق بکشید. بگذارید افکار و احساسات الهی در شما جریان یابند.
- * نفسی عمیق بکشید. تصور کنید این پلکان ناپدید می‌شوند و شما حضورتان را در همه چیز حس خواهید نمود. بگذارید ذهنتان چیزهایی غیرعادی و عجیب ظاهر کند و از چنین حالتی لذت ببرید.
- * نفسی عمیق بکشید تا حس دوست داشتن در شما افزایش یابد.
- * بگذارید این احساسات عمیق و ژرف جریان یابند و با هر آنچه احساس می‌کنید و می‌بینید، مرتبط گرددند. از کنترل کردن دست بردارید و تسلیم شوید.
- * نفسی عمیق بکشید و بدانید که کاملاً ناگهانی به یگانگی و وحدت خواهید رسید. این تجربه‌ای کاملاً شخصی است، بگذارید رخ دهد و به واسطه آن شادی تان فزونی یابد. بدانید دانش شما بسیار، ولی هنوز نامشخص است. به پرونده‌های آکاشیک خود که هنوز در قسمت مرکزی وجودتان باز است، نظر بیندازید. احساس کنید به منزل آمدیده‌اید. تا زمانی که این حالت پایان می‌پذیرد، از آن لذت ببرید. (با وجود کوتاهی، چون ابدیت به نظر می‌آید.)

در حالی که برمی‌گردید، نفسی عمیق بکشید. هر گونه احساس زیان و گمگشتنگی که کاملاً طبیعی است را تشخیص دهید. با کاستن سطح انرژی، آماده فرود و پایین آمدن باشید. پلکان را جستجو کنید.

• به آرامی نفس بکشید و همچنان آرام شروع به پایین آمدن از پلکان کنید. عجله نکنید. احساس کنید که سیر معکوس عبور از کالبدهای خود را طی می‌کنید، تا زمانی که نسبت به مکانی که در آن نشسته‌اید آگاه شوید.

• نفسی عمیق بکشید و با ذهن خود انرژی‌ای که در درون شما جریان دارد را بررسی کنید. چنانچه احساس می‌کنید خیلی سبک و گیج و منگ هستید، تجسم کنید توپی مملو از انرژی شفابخش می‌سازید و آن را به سوی فردی که مایلید می‌اندازید.

• دوباره نفسی عمیق بکشید و خود را رها کنید. از کمک و یاری راهنمایی روحی خود تشکر نمایید و چاکراهای خویش را ببندید، عضلات خویش را جمع کنید و تصور کنید هر حفره بزرگ چاکرا، مبدل به حفره‌ای کوچک شده است.

• چاکرای طحال خود را همچون ترازوی عدالت مجسم نمایید. وزنه‌هایی روی کفه‌های آن قرار دهید و آنها را میزان کنید. این تجسم، دگرگونی‌ها و تغییرات وجود شما را متعادل خواهد نمود. با تنفسی عمیق بدن خویش را به آهستگی بکشید. بلاfacله تجربیات کسب شده را به رشته تحریر درآورید.

پادداشت: حدود ۹۰٪ از آنچه تجربه خواهید کرد، از ذهن خود آگاهتان پاک می‌شود. به خاطر داشته باشید که با گذشت زمان، این اطلاعات از ذهن باطنی به ذهن خود آگاه وارد می‌شوند. لازم است بدانید که این مراقبه را تنها یک یا دو بار در سال انجام دهید.

[[پالایش گذشته فرد لز طریق تسلیم]]

چنانچه نتوانید عادت‌هایتان را تحت کنترل درآورید و مایل به رهایی از این وضعیت باشید، این مراقبه به شما کمک خواهد کرد تا جریان ذهنی بسیار قوی و در عین حال انعطاف‌پذیری ایجاد کنید. تمرين این مراقبه، سریعاً بر زندگی روزانه‌تان تأثیر خواهد گذاشت و مردم، مکان‌ها و اشیاء، کم‌تر آزاردهنده و نگران‌کننده خواهند بود. همچنین در می‌یابید هر چقدر بیشتر رها شوید، آرامش بیشتری به زندگی شما روی خواهد آورد.

- * در کمال آرامش و راحت روی یک صندلی بنشینید.
- * نفسی عمیق بکشید و بگذارید تمامی تنفس‌ها و نگرانی‌ها از شما دور شوند. به ذکر دعای حفاظت‌کننده خود بپردازید.
- * چاکراهایتان را مجسم کنید و حس کنید که عضلاتتان یک به یک شل می‌شوند. با چاکرای ریشه شروع کنید و بنگرید که هر یک از چاکراهایتان باز و بزرگ می‌شوند. هم‌زمان، عضلاتتان را شل کنید. به آرامی تنفس کنید و چندین بار نفس عمیق بکشید. چاکراهای کوچکتان را نیز به همین روش باز کنید. رها شوید و عمیقاً نفس بکشید. حضور راهنمای‌هایتان را احساس کنید و از آنان درخواست کمک و یاری نمایید. نفسی عمیق بکشید و احساس کنید که با آنها در هماهنگی هستید.
- * در چشم ذهن، یکی از دلبستگی‌های خود را انتخاب نمایید، بر آن تمرکز کنید، درست مانند یک قطعه جواهری که مورد علاقه‌تان است.

- * این دلبستگی را همچون شیئی در نظر آورید که در مقابل چشمان شما آویزان شده است. آن را در ذهن خویش نوازش کنید و بگویید که چرا تا این اندازه دوستش دارید. نفسی عمیق بکشید.
- * دلایلتان را برای نگهداری آن مدد نظر قرار دهید و در مورد اینکه باید از شما دور باشد نیز تعمق کنید.
- * مشاهده کنید چگونه احساساتتان، هنگامی که می‌خواهید آنها را از خود دور کنید برمی‌خیزند. نفسی عمیق بکشید و به چگونگی عملکرد جسمتان بپردازید.
- * به خود بگویید، نیازی به نگهداری آن ندارید، مهم نیست اگر ذهن شما برای ادامه چنین مالکیتی دلیل تراشی کند.
- * به آرامی و عمیقاً نفس بکشید، سعی نکنید خود را کنترل کنید.
- * اکنون، در ذهن خود شخصی را خلق کنید. گنجینه را به او بدهید.
- * در همان زمان که از شما دور می‌شود، به واکنش‌هایتان توجه کنید.
- * آن شخص را ببینید و آنچه وی با آن گنج می‌کند را نیز مدد نظر قرار دهید. نفسی عمیق بکشید و بدانید که این تصاویر، در واقع، تجلی ترس‌های ناشی از تجربیات گذشته هستند، مانند ترسی که نادیده گرفته می‌شود، کنار گذاشته می‌شود و یا تأثیر سوء می‌گذارد.
- * بدانید که این قبیل واکنش‌ها شما را تحت کنترل خود قرار می‌دهند. نفسی عمیق بکشید و مروری دوباره بر این تصاویر داشته باشید.
- * یک بار دیگر، این شخص که از گنجینه شما سوء استفاده می‌کند را مجسم کنید. نفسی عمیق بکشید و بگذارید با او متفاوت باشید. این احساس را بنگرید.
- * از راهنمایی روحی خود بخواهید برای رهایی از وابستگی‌ها یاری تان نمایند. تصاویری را که متجلی می‌شوند، بنگرید. از کمکی که دریافت کرده‌اید، قدردانی کنید و تصمیم بگیرید در آینده، رها شدن به این شیوه را تمرین کنید. نفسی عمیق بکشید و

تمامی تنش‌های جسمتان را به خاطر بیاورید تا بتوانید خود را از حالت انقباض و کنترل رها کنید. به تنفس آرام خود ادامه دهید و خود را شل کنید.

* بسته شدن چاکراهای اصلی و فرعی تان را تجسم کنید. ببینید هر یک مبدل به حفره‌ای کوچک می‌شود و عضلاتتان را منقبض کنید. به آرامی نفس بکشید و از راهنمای معنوی تان تشکر کنید. از پروردگار برای یاری و کمک‌هایش سپاسگزاری کنید.

* به آرامی خود را تکان دهید و بلافاصله تمامی یافته‌های تان را بنویسید.

پادداشت: این مراقبه برای رها شدن از انواع وابستگی‌ها مفید است. زمانی که احساس می‌کنید، آماده هستید، آن را در مورد اشخاصی که دوستشان دارید، به اجرا درآورید. در مراقبه، ببینید که شما را ترک می‌کنند. احساسات و ترس‌های تان را مشاهده کنید، سپس به خود فرصت دهید تا آنها را رها کنید. رفتن افراد را بنگرید و در حالی که شما را ترک می‌کنند، برایشان طلب آمرزش و مغفرت کنید. کمی صبر کنید و سپس به مراقبه خاتمه دهید.

﴿۱۳﴾ مراقبه برای

تسلیم شدن به لراده روح

این مراقبه را زمانی انجام دهید که انجام مراقبه قبلی آسان و زندگی شما ساده‌تر شده باشد. در واقع، عمل کردن بر طبق لراده روح، عمل به خواسته پروردگار است. با تمرین، تسلیم خواسته پروردگار می‌شود. معنی کنید بیشتر در لحظه باشید و از هر آنچه انجام می‌دهید، آگاهی کامل داشته باشید.

- در کمال آرامش بر یک صندلی راحت بنشینید.
- نفسی عمیق بکشید و بگذارید تمامی تنش‌ها و دل نگرانی‌ها از شما رخت بربندند. به ذکر دعایی برای طلب حمایت و شفا بپردازید.
- چاکراها و عضلات نزدیک به آنها را مجسم کنید. با چاکرای ریشه آغاز کنید و باز شدن هر چاکرا را از حالت یک حفره بسیار کوچک تا یک صفحه مسطح بزرگ مشاهده نمایید. بگذارید تا در یک لحظه تمامی عضلاتتان رها و شل شوند و چندین مرتبه نفسی عمیق و آرام بکشید. با یک شیوه، چاکراهای دست و پایتان را باز کنید. خود را شل کنید و نفسی عمیق بکشید.
- در ذهن خود بگویید که گم شده‌اید. نفسی عمیق بکشید و دور و اطراف را نگاه کنید. بدانید که در آنجا هیچ کس برای نجات شما نمی‌آید.
- نفسی عمیق‌تر بکشید و به مشاهده احساساتی که غلیان می‌کنند بپردازید. با آنها مواجه شوید و بگذارید به حد نهایت خود برسند. اگر لازم باشد فریاد بزنید.

- * نفسی عمیق بکشید و به خود فرصت دهید تا توان و انرژی کافی کسب نمایید. به تنفس عمیق خود ادامه دهید. بیهودگی ترس‌هایتان را بنگرید.
- * تصور کنید کودکی خردسال هستید. این کودک را دوست داشته باشید. او را در آغوش بگیرید و آنچه برای کسب آرامش نیاز دارد به او بگویید. پس از اینکه کودک در دستان شما آرام گرفت، بگذارید وارد جسمتان شود. نفسی عمیق بکشید و احساس کنید این کودک در درون شما قرار دارد. خود را شل کنید و نفس‌هایی آرام بکشید.
- * شخصی را به عنوان راهنمای روحی تان مجسم کنید و بگذارید تدابیرش را هم به بخش بالغ شما و هم به کودک درونتان، عرضه دارد. خویش را بنگرید. نفسی عمیق بکشید.
- * تصور کنید چاکراهای اصلی شما، با مشاهده هر یک از حفره‌های آن مسدود می‌شوند. عضلاتتان را منقبض کنید. به آهستگی نفس بکشید و از راهنمایان معنوی و پروردگارتان بابت کمک‌هایشان سپاسگزاری کنید.
- * تمامی انرژی‌های اضافی را از درون خویش به خاک منتقل کنید. این کار را با تجسم جریان همچون آبی که از کف پاها و دست‌های شما بیرون می‌آید، انجام دهید. این چاکراهای فرعی با انقباض عضلات و احساس اینکه مسدود می‌گردند، بسته می‌شوند.
- * به آهستگی حرکت کنید و بلاfaciale یافته‌هایتان در مورد خویش را برکاغذ بیاورید.

۱۱) مراقبه برای دریافت

برای اکثر افراد بخشش بسیار آسان، ولی قبول آن دشوار است. این مراقبه به تقویت عزت نفس و خودبادوری شما کمک می‌کند و می‌گذارد هر آنچه را از جانب پروردگار تان می‌رسد پذیرید. این مراقبه را می‌توان هر روز انجام داد.

- * روی یک صندلی راحت، بنشینید. از یک موسیقی مراقبه استفاده نمایید و برای دریافت تمرکز کنید.
- * دعای مخصوص خود را بخوانید و از راهنمایی روحی تان درخواست کنید بیایند و با شما سهیم شوند. نفسی عمیق بکشید و از آنها بخواهید به شما بیاموزند و از شما محافظت کنند.
- * پروردگار را به صورت ابری از نور سفید مجسم کنید که از بالا به سوی شما فرود می‌آید. ببینید این ابر به درون سر شما وارد می‌شود. احساس کنید که چاکرای تاجتان باز می‌شود. عضلات صورتتان را شل کنید، و احساس کنید که این ابر سفید وارد جسمتان می‌شود و همین طور که وارد می‌شود، هر چاکرا را باز کنید. چگونگی این آرامش و گشايش را در خود احساس کنید و آماده دریافت و پذیرش باشید. چند مرتبه نفسی عمیق بکشید.
- * تجسم کنید که در امتداد راهی با راهنمای روحی تان که شما را هدایت می‌کند، در حال قدم زدن هستید. نفسی عمیق بکشید و بگذارید راهنمایی روحی تان شما را به هر مکانی که انتخاب می‌کنند ببرند.

- * به آهستگی و خیلی عمیق نفس بکشید. تنفستان همگام با بررسی صحنه و منظره باشد. از آنان درخواست کنید تا چیزی به شما بدهند. آنچه به شما داده می‌شود را بنگرید و منظور و معنای نمادین آن را تفسیر کنید. چنانچه نمی‌توانید، از آنان درخواست کنید تا منظورشان را بیان کنند.
- * نفسی عمیق بکشید و با هر احساسی که به دنبال دریافت این هدیه و درگ جدید، در شما ایجاد می‌شود هماهنگ گردید. به آهستگی نفس بکشید و افزایش این احساس در قلبتان را حس کنید. با صدای بلند بیانش کنید.
- * نفس بکشید و خود را رها کنید. دوباره نفسی عمیق بکشید، شادی و نشاطی محض را احساس می‌نمایید. بگذارید این احساس، همزمان با پذیرش محبت و عشق بلاشرط از سوی پروردگار، شما را پر کند. بنشینید و از این لحظه لذت ببرید.
- * به آگاهی عادی بازگردید و به آرامی نفس بکشید.
- * از راهنمای روحی تان به خاطر آنچه به شما داده‌اند، تشکر و سپاسگزاری کنید. بگذارید کلیه چاکراهای فرعی و اصلی تان مسدود گردند. زمانی که احساس گردید بسته شده‌اند، به نرمی بدنتان را حرکت دهید و بکشید.
- * تمامی واکنش‌هایتان را برای مراجعة بعدی، ثبت نمایید.
- پادداشت: با تمرین و ممارست، توانایی دریافت و پذیرش در شما بسط خواهد یافت. این امر، پذیرش و دریافت‌های زندگی روزمره‌تان را نیز ساده‌تر و سهل‌تر خواهد نمود.

﴿ مراقبه برای پذیرش لرده پروردگار به منون لرده شخصی ﴾

این مراقبه شما را یاری می‌کند تا با اراده و خواست پروردگار هماهنگ گردید و به شما توان پذیرش، کشف و یافتن امور را می‌دهد. باعث می‌شود تا اراده و خواست خداوند را اراده و خواست خود بدانید، و در نهایت شما را به سوی یک رضایت جسمی، احساسی و ذهنی هدایت می‌نماید.

- مکانی آرام بیابید، مانند یک پارک، یک باغ گل، قله کوه و یا ساحل دریا.
- بنشینید و خود را با محیط اطرافتان هماهنگ کنید. برای مدتی، نفس‌های عمیق بکشید. بگذارید تمامی استرس‌ها و نگرانی‌ها از شما دور شوند.
- به صورت چهار زانو با پشتی کاملاً صاف بنشینید. نفسی عمیق بکشید و بهترین حالت تعادل را بیابید، به طوری که هیچ‌گونه تلاشی برای نشستن نداشته باشد.
- به تنفس عمیق خود ادامه دهید و دعای شخصی خویش را بخوانید. در خواست روشنگری و حمایت داشته باشد.
- تجسم کنید که چاکراهای اصلی تان باز می‌شوند، یکی بعد از دیگری. در آخر نیز چاکرای طحالتان بازمی‌گردد. همین طور که بر چاکرای طحالتان متمرکز می‌شوید، یک متر اندازه گیری را از ۱ تا ۱۰۰ تصور کنید و نقطه‌ای را که به سوی ۵۰ در حرکت است، روی آن ببینید. نفسی عمیق بکشید و چاکراهای دست و پایتان را بگشایید.
- نفسی عمیق بکشید و همان طور که بازدم خویش را به بیرون می‌رانید نسبت به چاکراهای کوچکترتان آگاه شوید. این چاکراهای با انرژی‌ای که در شما جریان می‌یابد، باز

- می‌شوند. هم‌زمان با این گشودگی، خود را حرکت دهید.
نفسی عمیق بکشید و عشق و محبت را از جانب نیروی باری‌تعالی دریافت کنید. به احساس متعالی‌ای که در شما ایجاد شده است توجه کنید.
- به تنفس عمیق خویش ادامه دهید و به طور ذهنی سؤال کنید چگونه می‌توانید بهتر به خود و پروردگار خدمت کنید. با صبر و حوصله منتظر بمانید. ممکن است لازم باشد مدتی طولانی را صرف تمرینات نمایید. پس این تمرینات را با صبر و حوصله و برداشی جسمی، ذهنی و روحی انجام دهید.
 - در حالی که منتظر هستید، امکان دارد بدنتان در حین نشستن در وضعیتی متعادل و صاف، کمی دردناک شود. نفسی عمیق بکشید و از تکان خوردن اجتناب کنید. بدانید که از میان تجربه‌های دردناک دنیا در حال گذرید.
 - به تنفس عمیق خویش ادامه دهید و بگذارید آگاهی‌تان به گونه‌ای تغییر کند که در آن احساسات شما آشکار گردد و با کلمات الهی درون خویش آشنا شوید. بگذارید راهنمایی باطنی‌تان با شما ارتباط برقرار نمایند و شما را احاطه کنند. توجه داشته باشید چگونه همه چیز به شکلی نیمه فیزیکی و نیمه روحانی تجلی می‌یابند. هم‌اکنون در کالبد روحی خویش قرار گرفته‌اید.
 - نفسی عمیق بکشید و به جملات، راهنمایی‌ها و مشورت راهنمایی‌های روحی‌تان برای دستیابی به وحدت و یگانگی گوش فرادهید. به پرسش‌هایی که راهنمایی‌های روحی‌تان از شما می‌پرسند گوش کنید. به پاسخ‌های خویشندهای متعالی‌تان توجه کنید و بدانید این سؤالات به شما کمک می‌کنند که درباره خود و خود پست‌ترتان بیشتر بدانید.
 - نفسی عمیق بکشید و برای رسیدن به شیوه بهتر زندگی طلب هدایت کنید، به گونه‌ای که بتوانید خود را به بهترین شکل آشکار سازید. نفسی عمیق بکشید و با قبول این حقیقت، هرگونه شک و تردیدی را از خود دور کنید. (راهنمایی‌های روحی‌تان بر تردیدهای شما واقفند. چنانچه خواست شما، همان خواست پروردگار شود، بدون هر گونه ترس یا پرسشی به پیش

خواهید رفت). نفسی عمیق بکشید و بدانید راهی که پیش روی شما قرار گرفته است، همانا به خاطر پیروی از اوامر و دستورات آنهاست. به خود بگویید، چار خیال پردازی نخواهید شد و به سوی گمراهی نیز نخواهید رفت. تمامی احساساتی که شما را به راهی مثبت هدایت خواهند نمود، بپذیرید. نفسی عمیق بکشید و از پذیرش این راه و مسیر برای رسیدن به یگانگی و وحدت، احساس شادی و خشنودی کنید.

* بگذارید عشق و محبت الهی در شما جریان یابد، تمامی ترس‌ها و بلا تکلیفی هایتان را از خود دور کنید و احساس تازه امنیت و اعتماد را جایگزین آن نمایید.

* نفسی عمیق بکشید و به راهنمایی روحی تان اجازه دهید زمانی که مراقبه پایان می‌پذیرد از شما جدا شوند.

* مسدود شدن چاکراهای اصلی تان را یکی بعد از دیگری تجسم کنید. نفسی عمیق بکشید و باز دیگر چاکرای ناحیه طحالتان را به صورت یک متر اندازه‌گیری تجسم نمایید. به تنفس آهسته خویش ادامه دهید و تجسم کنید هم اکنون با راهنمایی روحی تان یکی شده‌اید و در واقع دیگر نیازی به تشکر از آنها نیست، زیرا با آنها همچون تنی واحد هستید. ذهن خویش را بر این درک متمرکز کنید و بگذارید هوشیارانه مورد پذیرش آنان قرار گیرید.

* در حین مسدود شدن چاکراهای فرعی، به تنفس آرام و آهسته خود ادامه دهید. سپس به نرمی، تکانی به خود بدهید تا در وضعیتی آرام قرار گیرید.

* بر این تجربیات کسب شده تعمق نمایید، سپس تمامی آنچه را که اتفاق افتاده است برای مراجعة در آینده، بر کاغذ بیاورید.

یادداشت: چنین مراقبه‌ای چندین ساعت را به خود اختصاص می‌دهد، به طوری که متوجه گذشت زمان نخواهید شد. به خاطر داشته باشید، نیازی نیست برقراری ارتباط به فوریت صورت پذیرد. برای هر کاری زمان و مکانی درست و مناسب وجود دارد.

۷) مراقبه برای دریافت آگاهی متعالی

چنانچه بخواهید به سطوح بالای آگاهی برسید، سطوحی که در آنها، قادر به درک و فهم کل مخلوقات عالم باشید و حتی از روحانیون بزرگی چون عیسی مسیح و بودا سخن بگویید، این مراقبه مناسب خواهد بود؛ لیکن باید به مرحله‌ای رسیده باشید که آماده تسلیم به خواست و اراده پروردگار باشید. این مراقبه شما را در حرکت به سوی تعالی و رسیدن به وضعیتی که در آن تمامی ابعاد زندگی پاسخ داده می‌شوند یاری می‌کند.

- * بالباسی آزاد و راحت، به آرامی روی تخت یاکف زمین دراز بکشید و خود را شل کنید.
- * نفسی عمیق بکشید و به ذکر دعای شخصی خویش بپردازید تا مورد حمایت پروردگار قرار گیرید.
- * تجسم کنید که نوری شفاف از جانب خداوند به درون جسم شما در جریان است. این نور از ناحیه سر وارد شده و تا انگشتان پاهایتان جریان می‌یابد.
- * نفسی عمیق بکشید و بگذارید جسمتان آرام باشد. تمامی استرس‌ها و دل‌نگرانی‌های درونی تان را به سوی خاک روانه کنید، مکانی که در آن، مادر طبیعت مجددأً به احیاء آنها می‌پردازد.
- * نفسی عمیق بکشید و تصور کنید که چاکراهای هفتگانه اصلی شما یکی بعد از

دیگری باز می‌شوند. سپس نوبت باز شدن چاکراهای فرعی است. به تنفس عمیق خویش ادامه دهید. در همین حال، خویش را با آگاهی روح خود که شامل خود برترو راهنمایی روحی تان است هماهنگ کنید.

* عمیق‌تر و طولانی‌تر نفس بکشید تا بتوانید خود را با کالبد اتریکتان هماهنگ سازید. بگذارید انرژی جریان یابد. احساس مورمور شدن یا لرزش خواهید نمود. نفس خویش را بیرون بروانید. بگذارید تمامی استرس‌هایی که در بدنتان ایجاد شده‌اند، از طریق چاکراهای پاهایتان به درون زمین رانده شوند.

* اکنون خود را با کالبد روحی تان هماهنگ کنید. چنانچه نفسی عمیق بکشید، متوجه نوعی تغییر و دگرگونی در درجه حرارت بدنتان خواهید شد. بر حضور کالبد روحی تان آگاه شوید. تمام تنش‌ها و دل‌نگرانی‌ها را از راه چاکراهای پاهای به بیرون بروانید. به تنفس عمیق و آرام خود ادامه دهید.

* اکنون به نرمی با ذهن و روانتان هماهنگ شوید و به خود پست خویش بگویید که تمایل دارید به پالایش افکارتان بپردازید. چندین مرتبه، نفسی آهسته و عمیق بکشید و احساس کنید که خود آگاه، نیمه‌خود آگاه و ناخود آگاه‌تان یکی شده‌اند.

* بگذارید تنفستان متعادل شود تا کالبدات شما یکی شوند. نفسی عمیق بکشید، نوعی کرخی در شما آشکار می‌گردد.

* در فضای عقاید و نظرات جدید سیر کنید و تا زمانی که تمایل دارید، در این فضا بمانید.

* زمانی که به حد کافی در این وضعیت استقرار یافته‌ید، به طور خودکار، به هوشیاری و آگاهی کالبد روحی بازگردید، سپس به کالبد اثیری و در نهایت به کالبد فیزیکی تان.

* نفسی عمیق بکشید. خود را رها کنید. سعی کنید در ذات و گوهر اشیا تعمق کنید. (بیشتر آنچه دریافت کرده‌اید، هنگام هوشیاری از دست خواهد رفت.)

- * تمامی چاکراهای اصلی تان، از چاکرای تاج گرفته تا چاکرای ریشه، را با انقباض عضلات آن ناحیه مسدود کنید. نفسی عمیق بکشید. چنانچه احساس می‌کنید سرتان سبک شده است، این انرژی اضافی را، از میان چاکراهای دست خویش به سوی شخصی که دوستش دارید و یا در حال شفاده‌اش هستند برآورید. سپس تجسم کنید که چاکراهای فرعی تان نیز مسدود می‌شوند.
- * وقتی آماده شدید، به آرامی حرکت کنید. تمامی تجربیاتتان را برای مراجعه در آینده، به رشته تحریر درآورید.

یادداشت: این مراقبه باید به هنگام روز، زمانی که از مزاحمت هر کس و هر چیزی برای حدود ۴۸ ساعت دور هستید، صورت پذیرد. طی این مدت، چهار دگرگونی‌های فراوان ذهنی و احساسی خواهد شد. یک آخر هفته آرام که در تنها یکی به سر می‌برید، برای انجام این مراقبه ایده‌آل خواهد بود.

۸ هرآقیه برای

دستیابی به سلامتی

چنانچه از یک بیماری خاص یا جراحت و زخمی رنج می‌برید، این مراقبه شما را بسیار یاری خواهد نمود. این مراقبه به شما کمک می‌کند تا بتوانید از جانب پروردگار انرژی لازم را برای تأثیرگذاری بر ناحیه آسیب‌دیده و معالجه آن به دست آورید. چنانچه این مراقبه مؤثر نبود، باید در جستجوی دلایل بیماری تان باشید. برای این کار می‌توانید با انجام مراقبه بر کالبد اتریک خود، به کشف و یافتن صدمات ذهنی یا احساسی‌ای که از آنها شکایت دارید نایل گردید. این مراقبه، خصوصاً در موارد بیماری‌های جدی و یا امراضی شبیه به سرطان بسیار منمر ثمر خواهد بود.

- * خود را شل کنید. نفسی عمیق بکشید و به دلخواه خود نیایشی انجام دهید که در آگاه شدن بر حضور خداوند و یگانگی شما با او و کل کیهان، یاری تان کند.
- * نفسی عمیق بکشید و ذهن خویش را بر ناحیه آسیب‌دیده متمرکز نمایید. وضعیت آن را درک کنید و تصویری اغراق‌آمیز از ظاهر امر را تجسم کنید. (به طور مثال، ممکن است احساس کنید بیش از ده برابر از آنچه هستید بزرگ‌تر و پف‌دارتر شده‌اید و یا حتی تصور کنید جراحت شما بسیار وحیم‌تر از آنچه هست به نظر آید.)
- * به تنفس عمیق و آرام خود ادامه دهید و به طور ذهنی، ناحیه‌ای را که باید درمان شود بیابید. چنانچه چیز عجیبی مانند «یک کپه زغال»، حس کردید، تصور کنید آن ناحیه به چیزی که چشم و احساسات را نوازش می‌دهد تبدیل می‌شود. دگرگونی آن را

به یک چیز زیبا و دوست‌داشتنی ببینید.

* تصور کنید جسمتان حجمی سفید است. وصله‌ای تیره رنگ روی ناحیه‌ای که باید شفا یابد مجسم کنید. اکنون، نفسی عمیق بکشید و در جستجوی ناحیه‌ای قرمز رنگ باشید - این ناحیه همان جایی است که در آن انرژی بسیاری نهفته است. نفسی عمیق بکشید. با چشم ذهنتان این انرژی فزاینده را به بخشی که نیازمند درمان است برانید.

* نفسی عمیق بکشید و مشاهده کنید انرژی قرمز رنگ به محل مورد نظر می‌رسد و با وصله تیره رنگ درمی‌آمیزد و آن وصله، آنقدر تغییر رنگ می‌دهد تا مانند دیگر قسمت‌های بدن، سفید شود.

* نفسی عمیق بکشید. کمی بخوابید تا جسمتان سرحال و سرزنشه شود.

۹ مراقبه برای شفای روح

زمان این مراقبه که شما را برای دستیابی به شفای روحی، هماهنگ می‌کند صبح زود یا آخر شب است، زیرا در این اوقات، شخص در هماهنگی با خودآگاهی روحانی (یا با شعور ناخودآگاه) قرار می‌گیرد.

- در صورت امکان، یک موزیک مراقبه بگذارید. به پشت و با پوششی که تا روی چانه‌هایتان کشیده شده است، روی تخت دراز بکشید.
- احساس کنید که کاملاً صاف و مستقیم خوابیده‌اید. دست‌هایتان را آزاد و رها، در دو طرفتان قرار دهید. نفسی عمیق بکشید و خود را شل کنید.
- چشمانتان را ببندید. بدن و وزن‌تان را احساس کنید. اگر احساس ناراحتی کردید، کمی جابه‌جا شوید تا حس کنید وزن‌تان در تمامی نقاط بدن به طور یکنواخت پخش شده است.
- وضعیت جسم بیمارتان را برتخت حس کنید. نفسی عمیق بکشید. به ذکر دعای شخصی‌تان بپردازید و از پروردگار خود درخواست سلامت و شفا داشته باشید.
- بر دردها و آلام جسمتان و بر تنشی که احساس می‌نمایید تعمق کنید. نفسی عمیق بکشید و این تنش را به پروردگار خویش تسلیم کنید.
- تصور کنید که نور سفید الهی همچون یک دست عظیم‌الجثه بالای سر شما قرار گرفته و یک اشعه آبی رنگ بر سر شما سایه افکنده است. تمامی وجودتان را در تمامی

سطوح از این اشعه سیراب کنید.

- * همین طور که شروع به تنفس آهسته و عمیق می‌کنید، رهایی کالبد فیزیکی تان را مشاهده کنید. دردها و آلامی که شما را ترک کرده‌اند را بنگرید.
- * به تنفس عمیق خود ادامه دهید. ببینید که این اشعه آبی مبدل به نوری طلایی شده است و وارد بخشی از بدنتان که باید شفا یابد می‌شود. تسلیم خواست پروردگار شوید و از شفای خویش لذت ببرید.
- * ببینید که این بخش مریض از سطح بدنتان بیرون رانده و از هم پاشیده و بخار می‌شود. نفسی عمیق بکشید، به موسیقی‌ای که پخش می‌شود، گوش فرادهید.
- * به تنفس عمیق خود ادامه دهید و با ذهن‌تان این جریان شفابخش را بسنجرید. بدانید زمانی که این جریان صورت پذیرفت، به وضوح شاهد بهبودی و درمان خود خواهید بود.
- * اکنون که جریان شفابخش جاری شده است، کل وجودتان را بر مکانی که در آن آرمیده‌اید متمرکز کنید و آنجا را چون پناهگاهی امن تجسم نمایید. نفسی عمیق بکشید و آرام آرام همراه ذهن خودآگاه و هوشیار‌تان بیارامید تا عمل شفادهی در سرتاسر شب ادامه یابد.

پادداشت: مراقبه صبحگاهی را کوتاه کنید. به خاطر بیاورید که تفکر الهی در اعمال شما رخنه کرده است. به دنبال این درمان، خویش را با عشق معالجه کنید. به یاد آورید که زمان زیادی را برای خنثی کردن اشتباهات گذشته‌تان که باعث ایجاد ترس، بیماری و مرض در شما شده است صرف کرده‌اید.

P^o مراقبه برای شفای جسم

چنانچه مایل باشید مراقبه تان هر چه بیشتر بر درمان و شفادهی متمرکز باشد، باید در زمینه کالبدشناسی مطالعه کنید. این امر شما را قادر می‌سازد زمانی که در حالت مراقبه هستید، درمانی گسترش ده و وسیع را تجربه نمایید.

- خود را شل کنید و مراحل اولیه مراقبه را انجام دهید.
- نفسی عمیق بکشید، بر بدنتان تعمق نمایید. آن رانگاه کنید، درست مانند اینکه بدن شخصی دیگر را مشاهده می‌کنید. خویش را با جسم خود و عملکردهایش هماهنگ کنید.
- تصور کنید که انرژی شفابخش به صورت نوری سفید به سوی شما می‌آید.
- چاکراهای اصلی و فرعی تان را باز کنید. نفسی عمیق بکشید.
- توده‌ای سفید رنگ با رشته‌هایی بر روی آن تصور کنید و بدین وسیله خود را با سیستم عصبی تان هماهنگ نمایید. بر نور الهی تمرکز کنید و ببینید تبدیل به توپی می‌شود که بر آن رشته‌ها حرکت می‌کند و در همین حال راهی را به سوی پایین و دور تا دور بدنتان می‌پیماید و به نقطه اول بازمی‌گردد. به تنفس عمیق خود ادامه دهید.
- به همین صورت، خود را با سیستم گردش خونتان هماهنگ سازید، حرکت نور درمان‌کننده را در طول این سیستم دنبال کنید و بعد به نقطه شروع بازگردید.
- با همین روش، خود را با سیستم لنفاوی تان هماهنگ کنید. همچنان به تنفس

عمیق خویش ادامه دهید.

- خود را با عضلات بدنتان، از سر تا پا هماهنگ سازید. این توب شفادهنه که به دور هر عضله حرکت می‌کند را نیز بنگرید. به تنفس عمیق خود ادامه دهید.
- خود را با هر یک از استخوان‌های بدنتان هماهنگ نمایید و این توب نورانی شفادهنه را تجسم کنید که دور هر یک از استخوان‌هایتان حرکت می‌کند. به تنفس عمیق خویش ادامه دهید.

خویش را با سیستم حیاتی خود هماهنگ کنید. درون آن را ببینید. ساختمان آن را به دقت مشاهده کنید و این توب نورانی شفادهنه را که موجب احیا و پالایش آن می‌گردد، بنگرید (توصیه می‌شود روی این اندام‌ها تمرکز شود: مغز، چشم‌ها، شش‌ها، قلب، معده، کبد، طحال، پانکراس، جگر، روده بزرگ، روده کوچک، مثانه و اندام تناسلی). به تنفس عمیق خویش ادامه دهید.

- خود را با این سیر و سفر هماهنگ کنید: سفری به دور میری، لوله‌های نایژه، گوشت، استخوان و سینوس‌ها. دوباره توب نورانی شفادهنه را مشاهده کنید که به طور مجزا به دور هر یک به چرخش درمی‌آید. یک بار دیگر نفسی عمیق بکشید.

• حال خود را با غدد بدنتان هماهنگ کنید: غدد هیپوفیز، تیروئید، تalamوس، صنوبری، غدد ناحیه کشاله‌ای و اندام‌های جنسی. گوی نورانی شفادهنه را ببینید که به دور این اندام‌ها در رقص است. نفسی عمیق بکشید.

- خود را با تاندون‌ها و رباط‌های بدنتان هماهنگ کنید. در این بخش‌ها، نور شفادهنه موجب احیا و تقویت و استحکام آنها می‌شود. نفسی عمیق بکشید.

• خویش را با فواصل مابین اندام‌ها هماهنگ کنید و دوباره این توب نورانی را ببینید که این بخش‌ها را شفا می‌بخشد. نفسی عمیق بکشید.

- خود را با ناحیه سر، بینی، دهان، گوش، حلق و حنجره‌تان هماهنگ کنید. تجسم کنید این گوی نورانی شفادهنه به دور آنها می‌چرخد. نفسی عمیق بکشید.

- خودآگاهتان را با هر بخشی که آن را از نظر دور داشته‌اید، هماهنگ کنید و این توب سفید نورانی را برای درمان به سویش ارسال دارید. این نور سفید را برای کشف و یافتن آنچه فراموش کرده‌اید نیز دنبال کنید. نفسی عمیق بکشید.
- خود را با پوست بدنتان نیز هماهنگ کنید. توب نورانی و سفیدرنگ را مشاهده کنید و بنگرید که دور تا دور کالبدتان را گرفته است و از درونتان عبور می‌کند. ببینید چگونه نور می‌پاشد. نفسی عمیق و آرام بکشید.
- آرام دراز بکشید و با خداوند که شما را احاطه کرده است، احساس یگانگی کنید. درمان و سلامتی‌ای را که به دست آورده‌اید مشاهده کنید. نفسی عمیق و آرام بکشید.
- زمانی که آماده هستید، چاکراهايتان را بیندید و به آرامی هوشیار و بیدار شوید. از پروردگارتان برای کمک‌هایش سپاسگزاری کنید و به خود بابت کاری که به نحو احسن انجام داده‌اید تبریک بگویید. برای حفظ اثرات این درمان، در طی روز به آرامی حرکت کنید.

یادداشت: این مراقبه احساسی عالی و بهبودی فوق العاده‌ای در شما ایجاد می‌کند. عجله و شتاب نکنید، مراقبه‌های مشابه زیادی باید انجام بگیرد تا معالجه و درمان مؤثر واقع شود. برای معالجه و درمان خویش، باید از خود مراقبت کنید، درست مثل اینکه از بیمارستان به منزل بازگشته‌اید و دوران نقاوت را سپری می‌کنید.

III مراقبه برای پاکسازی چاکرها

چاکراهای کثیف و فرسوده می‌توانند باعث افسردگی و ناآرامی شوند و چنانچه پاکسازی نشوند، امکان بروز بیماری‌های جدی وجود دارد. اگر قادر به یافتن یک شفادهنده برای پالایش چاکراها یتان نیستید، این مراقبه شما را یاری می‌کند تا عمل پالایش و پاکسازی را خود به انجام برسانید.

- مراحل اولیه مراقبه را انجام دهید، دعای حفاظت‌کننده خویش را بخوانید.
- تجسم کنید که نور سفیدرنگ شفادهی الهی بالای سرتان قرار گرفته است. نفسی عمیق بکشید. بنگرید که این نور از ناحیه بالای سر شما وارد چاکرای تاجتان شده، آن را باز می‌کند و وارد بدنتان می‌شود.
- نفسی عمیق بکشید. وضعیت این چاکرا را بررسی کنید و هر نوع انسداد یا تخریب احتمالی را بیابید. منظر تصویری باشید که به شما عرضه می‌شود، تصویری که به وضوح به شمانشان داده خواهد شد؛ به عنوان مثال، حلقه‌ای بدون لبه‌های واضح و شفاف.
- در ذهنتان، با تمرکز بر آن، ترمیمش کنید. زمانی را برای فرمدهی آن اختصاص دهید تا اینکه بتوانید، کامل شدنش را ببینید. نفسی آرام و عمیق بکشید و احساس کنید که عمل شفادهی صورت گرفته است.
- اکنون احساس کنید که این نور سفید وارد چاکرای چشم سومتان شده است.

نفسی عمیق بکشید و ببینید چطور به نظر می‌رسد. منتظر تصویر چشمی باشید که به شما خیره شده است. تمامی ویژگی‌های ظاهری اش را بررسی کنید. چنانچه بسته بود، بازش کنید و برای یافتن نقص احتمالی، درون آن را خوب نگاه کنید و تا جایی که امکان‌پذیر است اصلاحش کنید تا دوباره به حالت اولیه‌اش بازگردد. نفسی عمیق بکشید و براین درمان تعمق کنید.

* خود را با چاکرای گلویتان هماهنگ سازید. تصور کنید نوری سفید به سوی آن چاکرا جریان می‌یابد. بار دیگر منتظر تصاویری باشید که به شما وضعیت موجود را نشان می‌دهند. چنانچه نسبت به هر یک از بخش‌های موجود، احساس نارضایتی می‌کنید، تا آنجایی که مورد پسندتان قرار گیرد به بازسازی آن بپردازید. نفسی آرام و عمیق بکشید. بر اعمال شفابخشی که روی این چاکرا صورت گرفته است تعمق نمایید.

* پس از آن، نوری سفید که به سوی پایین جریان می‌یابد و وارد چاکرای قلبتان می‌گردد را بینگرید. به مشاهده تصویری که ظاهر می‌گردد و در صورت ضرورت موجب ترمیم این ناحیه می‌شود، بپردازید. نفسی عمیق بکشید و این نور سفید را همان طور که این چاکرا را پاک می‌کند و باعث تعالی بخشیدن به احساس شما می‌شود، مشاهده کنید.

* نفسی عمیق بکشید و حرکت این نور سفید را به درون چاکرای شبکه خورشیدی دنبال کنید. به تصویری که ظاهر می‌شود نگاه کنید. مانند یک سرند به نظر می‌رسد. اگر پاره بود، پوششی جدید بر آن ایجاد کنید و تجسم کنید کاملاً ترمیم می‌شود. ببینید که نور سفید، شبکه خورشیدی تان را پاکسازی و تقویت می‌کند.

* نفسی عمیق بکشید. در صورت آمادگی، به این نور سفید که به سوی چاکرای ریشه روانه می‌گردد نگاه کنید. منتظر تصویری که نمایان می‌شود و در صورت لزوم موجب بازسازی این چاکرا می‌شود باشید. دوباره نفسی عمیق بکشید و این نور سفید را که باعث تصفیه این چاکرا می‌گردد مشاهده کنید.

- اکنون، توجه داشته باشید که چگونه چاکرای طحال، این نور سفید را به خود جذب می‌کند و در فرایند ترمیم و شفا قرار می‌گیرد. منتظر تصویری از چگونگی وضعیت این چاکرا باشید. برای کمک به این فرایند، می‌توانید تجسم کنید این نور، به ترتیب، به رنگ‌های طیف نوری تغییر رنگ می‌دهد. با هر رنگی که نمایان می‌شود، نفسی آرام و عمیق بکشید.
- پس از ترمیم چاکراها باید به هر یک از آنان مراجعت کنید و به طور معجزاً آنان را با کالبدهای چهارگانه دیگر تان مرتبط سازید. نفسی عمیق بکشید و به سطح بالایی از شعور و آگاهی صعود کنید.
- ابتدا چاکرای تاج را بررسی کنید تا عاری از هرگونه لکه سیاهی باشد. اگر به موردی بخوردید، آن را با نور احاطه کنید. چنانچه مایل باشید بدانید این لکه در کدام کالبد است، کافی است از خود سؤال کنید؛ پاسخ را از خود برترتان دریافت خواهید کرد. اگر لکه سیاه باز هم باقی ماند، باید به صورت ذهنی این نور را که به دورش حلقه زده است تغییر دهید؛ به این صورت که هفت رنگ طیف نوری را، از قرمز تا بنفش مجسم کنید تا زمانی که این لکه تیره ناپدید شود.
- نفسی عمیق بکشید و به منظور ایجاد تعادل، چاکرای طحال را با چاکرای تاج هماهنگ کنید.
- بار دیگر چاکرای تاج پاک شده است، با پنج چاکرای اصلی دیگر نیز به همین نحو رفتار کنید. هر کدام از آنها را با چاکرای ناحیه طحال، هماهنگ کنید تا بدین ترتیب تمامی لکه‌های تاریکشان ناپدید شوند. در خلال انجام این مراقبه نیز نفس عمیق بکشید. (چنانچه پس از انجام عمل درمان، باز هم لکه‌ای باقی ماند، باید بدانید که چیزی در عمق وجودتان هست که باید به طور کامل بر آن آگاهی یابید. اکنون دیگر کاری انجام ندهید. آن را بپذیرید و به درمان دیگر چاکراها بپردازید.)
- هم اکنون، تمامی چاکراها یا تن را درمان کرده‌اید و این درمان با حداکثر توان شما

صورت گرفته است. تصور کنید تمامی چاکراهایتان به تدریج بسته می‌شوند تا به صورت شیاری کوچک درآمده، یکی پس از دیگری به درون عضلات کشیده شوند. به آرامی خود را به وضعیت آگاهی کامل برگردانید.

• به خود به خاطر این عمل که به نحو احسن انجام داده‌اید تبریک گویید و از خالق خود تشکر کنید، همین طور از راهنمایی روحی تان به دلیل کمک‌هایی که به شما نموده‌اند سپاسگزاری کنید.

پادداشت: تمام لکه‌های تاریکی که در این نور شفاده‌نده جذب نمی‌گردند، در مراقبه‌ای دیگر که در صفحات بعدی این کتاب بدان اشاره خواهد شد، رفع می‌شوند؛ مراقبه‌ای بسیار وسیع و گسترده بر جسم، مراقبه‌ای که موجب می‌شود کلیه دردها و ناراحتی‌ها به سطح بیایند و کاملاً درک شوند. البته، این حالت زمانی صورت می‌گیرد که آماده مواجهه با خویش و از بین بردن ترس‌هایتان باشید. ترس‌هایی که لزوماً مربوط به این زمان نیستند و می‌توانند ناشی از گذشته باشند. خصوصاً چنانچه این لکه‌های تاریک در کالبد روحی تان قرار داشته باشند.

III هرآقه براى

سفر سماوى (اخترى) و درمان و شفا

در سطح خودآگاه، انگیزه شما برای ترک جسمتان، ممکن است از روی خودخواهی باشد. گرچه، به محض اینکه در چنین موقعیتی قرار می‌گیرید، درمی‌باید که به سوی دیگران کشیده می‌شوید و به درمان آنان می‌پردازید. اگر دوستان بیمار شده است، این مراقبه به شما کمک می‌کند تا ذهن خودآگاهتان را برای یاری رسانی به وی و شفا و درمانش از طریق عالم معنا، متمرکز کنید. این مراقبه همچنین برای کسب معلومات نوین، هم از عالم معنا و هم از این عالم بسیار مفید خواهد بود.

* در مرحله اول، با راهنمای روحی تان هماهنگ شوید و به ذکر دعایی بپردازید که درخواست حفاظت و حمایت از شما، در برابر کلیه ترس‌ها و افکار منفی که در شما وجود دارد را داشته باشد.

* به پشت دراز بکشید، سعی کنید کاملاً راحت و آرام باشید. کلیه افکار و تصوراتتان را کنار بگذارید و به آرامی به سوی افکار مثبت روی آورید. چندین نفس عمیق بکشید تا زمانی که احساس آرامش و رهاسدگی کنید.

* اکنون، به شخصی که آرزو می‌کنید، شفا باید، فکر کنید. ببینید تا چه حد دوستش دارد و تا چه حد می‌خواهد به وی کمک کنید. نفسی آرام و عمیق بکشید.

* بگذارید عشق و محبت الهی به درون قلبتان نفوذ کند و ارتعاشاتتان را به سوی او روانه کنید.

* نفسی عمیق بکشید و تجسم کنید چاکراهای اصلی تان در حال باز شدن هستند،

تا زمانی که تمامی عضلاتتان شل و رها شوند.

* بگذارید ذهن خود آگاهتان به ورای کالبدهای فیزیکی و اتیریکتان حرکت کند و به آرامی با کالبد روحی خود هماهنگ شوید. هم‌اکنون، با نفس‌های عمیق و طولانی، به آرامی تنفس کنید تا زمانی که کالبد روحی تان را احساس نمایید.

* اکنون تصویری ذهنی از دوست بیمارتان خلق کنید. ببینید که دوستتان پشت شما ایستاده است. نفسی عمیق بکشید و تمامی عشق و محبت بلاشرطی را که نسبت به این شخص دارید احساس کنید.

* اکنون، در چشم ذهنتان، دست دوستان را بگیرید و برای ترک جسمتان آماده شوید. نفسی عمیق بکشید و محکم در سینه حبسش کنید تا زمانی که جسمتان را ترک کنید.

* به تنفسستان گوش بسپارید. هنگام خروج روح از بدن، غرشی در اطراف گوش‌هایتان خواهید شنید. (چنانچه احساس می‌کنید سرتان گیج می‌رود، بدانید که ترسیدهاید، بنابراین برگردید و به خواب عمیق بروید. با وجودی که خوابیدهاید جسمتان را ترک خواهید کرد، دوستتان را ملاقات می‌کنید و آنچه ضرورت دارد را انجام خواهید داد، اما چیزی را به یاد نخواهید آورد.)

* تجسم کنید کالبد روحی تان به آرامی از جسم شما فاصله می‌گیرد و شناور می‌شود و یا اینکه راست می‌نشیند و بعد بلند می‌شود. حال، شما خارج از جسمتان هستید. پس از لحظه‌ای، احساس آزادی و رهاسدگی خواهید کرد.

* اکنون، به دوست بیمارتان فکر کنید و بخواهید بلافصله در کنار او قرار گیرید. دوست شما نیز یا خوابیده است و یا در خارج جسم خود قرار دارد.

* نسبت به راهنمای روحی تان هوشیار باشید. از آنان درخواست شفای دوستتان را داشته باشید. بگذارید کار اصلی برای شفای دوستان با کمک آنان صورت پذیرد. به مهارت‌های خود واقف شوید و این رخداد را چنان در ذهن خود حک کنید که

بعدها بتوانید آن را به خاطر آورید.

* پس از اتمام کار، بلا فاصله یا با اندکی تأخیر دوباره به تخت بازمی‌گردید و به خواب می‌روید. به خودآگاه خویش یادآوری کنید که قادر است هر آنچه انجام داده‌اید را به یاد داشته باشد.

* زمانی که سفرتان به پایان می‌رسد، روحتان را که به آرامی به سوی کالبد فیزیکی کشیده می‌شود احساس کنید. به آرامی در آن استقرار یابید و از بازگشت به تخت آگاه شوید.

* دوباره بر سیستم تنفسی تان هوشیار گردید و همین طور که با صبر و حوصله منتظرید تا بیدار شوید، به آرامی تمام مراحل را در ذهن خودآگاهتان مرور کنید.

* پس از اینکه توانایی حرکت پیدا کردید، چراغ را روشن کنید و هر آنچه را به خاطر می‌آورید یادداشت کنید، یا اینکه بر نوار کاست ضبط نمایید. زمانی که کارتان تمام شد، چراغ را خاموش کرده و بار دیگر به پشت دراز بکشید.

* آرام و منظم نفس بکشید و هم‌زمان تجسم کنید چاکرای ریشه بسته می‌شود و عضلات مربوط به هر چاکرا منقبض کنید. با این کار، خودآگاهتان در حالتی از آرامش فرو می‌رود.

یادداشت: احساس نمی‌کنید که خواب بوده‌اید، بنابراین بلند می‌شوید، نوشیدنی می‌نوشید و دوباره به منظور خوابی آرام و طبیعی به تخت بازمی‌گردید. علی‌رغم راهنمایی‌هایی که در آخرین قسمت این مراقبه آمده است، امکان ندارد این بازگشت را به یاد آورید، لیکن بخشی از آنچه به وقوع پیوسته است را در رؤیا خواهید دید، که برای یادآوری این مطلب در سطح خودآگاهتان کافی است و شما را مطمئن خواهد کرد که دوست بیمارتان تحت درمان قرار گرفته است. این مورد انجام خواهد گرفت، حتی اگر قادر نباشد هیچ یک از بخش‌های سفر سماوی تان را به یاد آورید.

¶¶ مراقبه برای

بیرون روندن ترس‌های ناشی از گذشته

هر چند وقت یک بار، در نتیجه ترس‌های ایجاد شده از گذشته که در کالبد روحی ثبت شده‌اند، یک بیماری بروز می‌کند. این ترس‌ها به صورتی کاملاً واقعی، در ذهن خود آگاه به ظهور می‌رسند و به طور کاملاً طبیعی در زندگی مان جای می‌گیرند. در این موارد، برای رویارویی با ترس، شخص باید به گذشته خود رجوع کند. با غلبه بر این ترس‌ها، دانش و مهارت‌های ارزشمندی به خود آگاه وارد می‌شود. بنابراین انجام این ترس‌ها، مراقبه فقط زمانی میسر است که آماده رویارویی با این ترس‌ها باشیم، ترس‌هایی که در زندگی قابل توجیه نیستند.

- * در وضعیتی راحت دراز بکشید. چیزی زیر سرتان بگذارید. دست‌ها و پاها بیتان در دو طرف بدن‌تان کاملاً کشیده شده باشند. نفسی عمیق بکشید و تصور کنید در حال گرفتن حمام آفتابی هستید که در آن عشق و محبت پروردگار بر شما می‌تابد. به تنفس عمیق خود ادامه دهید. بگذارید هر گونه نگرانی و تنشی توسط این انوار الهی از شما زدوده شود و کنار رود.

- * به ذکر دعای حفاظت‌کننده خویش بپردازید و از راهنمای روحی تان درخواست کنید به شما نزدیک شوند.

- * اکنون به آرامی و بسیار عمیق نفس بکشید و از راهنمای روحی تان بخواهید شما را به زمانی ببرند که این ترس‌ها در شما ایجاد شده‌اند.

- * تجسم کنید تمامی چاکراهای اصلی و فرعی تان هم‌زمان باز می‌شوند. باز شدن‌شان را مشاهده کنید. به تنفس آرام و عمیق خویش ادامه دهید. ببینید که تنش و

نگرانی‌ها همچون لکه چربی سیاهی از شما دور می‌شوند. به چگونگی رانده شدن آنها از پاهایتان بنگرید. اکنون جسمتان رها شده است و ذهن خود آگاهتان آماده شروع سفر به زمان گذشته است.

* چند نفس عمیق بکشید و با کالبد روحی خود هماهنگ شوید. آن را احساس کنید، درست مانند اینکه همراه با حیات و زندگانی تان می‌تابد و می‌تپد. شروع به کاوش در جسمتان کنید تا هرگونه علایم تنفس را بیابید. بیشتر قسمت‌ها و اندام‌های بدن‌تان دچار تنفس و گرفتگی هستند. به این گرفتگی‌ها توجه کنید و برآن بخش و اندام اصلی که به واقع دچار تنفس و گرفتگی شده است، متمرکز شوید.

* نفسی آرام و عمیق بکشید. با توجه به گذشته‌ای که در ذهن‌تان دارید، بگذارید ذهن‌تان با این بخش از جسمتان یکپارچه شود. به مشاهده بخش‌هایی از بدن‌تان که در آنها احساس درد، کوفتگی، مورمور شدن و یا هر حس ناخوشایند دیگری می‌کنید بپردازید. به تنفس عمیق و آرام خویش ادامه دهید.

* اگر حس ناخوشایندی دارید، آن را بپذیرید و از خود سؤال کنید چه چیز باعث بروز این حس در شما شده است. نفسی عمیق بکشید و منتظر بمانید تا دوباره ذهن شما، تصاویری را به یادتان آورد.

* پاسخی را که دریافت می‌کنید مانند یک فیلم تماشا کنید. به احساساتی که در شما به نقطه اوج رسیده است توجه کنید (دردها، تالمات و مورمور شدن‌ها). سپس آرام شوید و تمامی ترس‌هایی که در زندگی تان کسب کرده‌اید را رها کنید.

* ببینید هر احساسی که دارید مانند قطره طلایی روغنی از شما عبور کرده و از درون چاکراهای پاهایتان می‌گذرد. نفسی عمیق بکشید و خود را رها کنید.

بار دیگر، کالبد روحی خود را مشاهده کنید و به دنبال نواحی جدید تنفس و نگرانی باشید، به تنفس عمیق خویش ادامه دهید.

* بر نقطه‌ای که بسیار ناآرام است، متمرکز شوید. بار دیگر بگذارید ذهن‌تان تصاویری را ارائه دهد که باعث تحریک و برانگیختن تمامی ترس‌هایی که باید کنار روند شده‌اند.

- * به تنفس عمیق خویش ادامه دهید و زمانی که احساساتتان به اوچ خود رسید، خودتان را رهای و شل کنید.
- در آخرین نقطه اوچ بروز احساسات، خود را با پرتوی عشق و لطف الهی هماهنگ نمایید. تصور کنید این پرتو نور از چاکرای تاج وارد پیکر شما می‌شود. نفسی عمیق بکشید و هر بخشی را که برای احیاء بر آن کار می‌کنید احساس نمایید.
- * اکنون، بگذارید آگاهی و شعوری جدید شکل بگیرد. در این وضعیت، دیگر جایی برای ترس وجود ندارد. اذعان کنید که بسیار قوی و پرجرأت هستید. چندین بار نفس آرام و عمیق بکشید و بگذارید این آگاهی و بینش جدید در کالبد روحی تان به جنبش درآید.
- * این کشف نوین، به گونه‌ای در ذهن خود آگاهتان آشکار می‌شود که می‌توانید در فعالیت‌های روزمره از آن استفاده کنید. هم‌زمان با هماهنگی مجدد با کالبد فیزیکی، به تنفس عمیق خود ادامه دهید.
- * تجسم کنید که تمامی چاکراهای اصلی و فرعی تان مسدود می‌شوند. عضلاتتان را منقبض کنید. نفسی آرام بکشید و به حال طبیعی بازگردید.
- * چشمانتان را بسته نگه دارید. خاطرات گذشته و تمامی احساساتی که رها شده‌اند را به یاد آورید. زمانی که آماده شدید، بنشینید و برای مراجعة بعدی، تمامی آنها را به رشتہ تحریر درآورید.

پادداشت: دفعه بعد ممکن است بخواهید کل بدن‌تان را مورد بررسی قرار دهید. در این صورت، مراقبه را با تمرکز بر انگشت شست پای راستان آغاز کنید، بعد از آن بر کف پا، روی پا، مج پا، ماهیچه‌های پشت پا، قوزک، زانو و پشت زانو تمرکز کنید. سپس این مراحل را در مورد انگشت شست پای چپ تکرار کنید. این کار را ادامه دهید تا تمامی بدن‌تان را فراگیرد. به خاطر داشته باشید که هر بخش از بدن‌تان حافظه‌ای دارد، بنابراین ممکن است به ماهها و حتی سال‌ها وقت نیاز باشد تا بتوانیم این روند را برای تمام بدن اجرا کنیم، پس صبور باشید.

III مراقبه برای

قطع بندهای اتریک (ثیری)

یک کودک به هنگام آغاز زندگی، تنها توسط یک بند اثیری به این جهان متصل است. این بند، رابط او با مادرش است. هم‌زمان با رشد کودک، وی از نظر احساسی و عاطفی به پدر، برادر، خواهر، بستگان، آموزگاران و دیگر افراد نیز نزدیک می‌شود. این روابط عاطفی، باعث ایجاد بندهایی می‌شود که وی را به دیگران متصل می‌کنند. این بندها باعث می‌شوند تا انرژی‌های ایجاد شده از ارتباطات گذشته، مابین طرفین در جریان باشد. این امر، آنان را برمی‌انگیرد تا به تکوار الگوهای رفتاری که به نظر بسیار طبیعی می‌آیند بپردازند، هر چند که ممکن است بسیاری از عادت‌های رفتاری، بسیار دردناک و غیرضروری نیز باشند. اگر چنین احساسی داشتید، می‌توانید با انجام این مراقبه خود را رها کنید.

- * به پشت دراز بکشید، دستانتان را در دو طرف بدنتان قرار دهید و چندین مرتبه نفس عمیق بکشید. هم‌زمان به ذکر دعایی برای برقراری صلح و آرامش بپردازید.
- * نفسی بسیار عمیق و آرام بکشید و احساس کنید کل بدنتان شل شده است. نفسی دیگر بکشید و تصور کنید در جریانی از نور الهی ایستاده‌اید. مانند یک اسفنج، تمامی این نور را به خود جذب کنید. بدنتان را شل کنید تا هرگونه تنشی از آن دور شود. نفسی آرام و عمیق بکشید.
- * تجسم کنید که چاکراتی تاجتان باز می‌شود. عضلات اطراف جمجمه‌تان را شل

کنید. نفسی عمیق بکشید و به باز کردن شش چاکرای دیگرتان بپردازید. به خاطر داشته باشید که مابین هر یک از این گشايش‌ها، نفسی عمیق بکشید.

• اکنون، چاکراهای فرعی تان را نیز باز کنید و نفسی عمیق بکشید. از راهنمای روحی تان بخواهید تا در کنار شما قرار گیرند و از آنان درخواست حمایت و مراقبت نمایید. به تنفس آرام و عمیق خود ادامه دهید.

• هنگام دم، تصور کنید که جزئی از این نور سفید که شما را محصور کرده است می‌شوید. ارتعاشات خود را به سطح روحی ارتقاء دهید.

• تصویری از مادرتان را که در کنارتان ایستاده است تجسم کنید، نفسی آرام بکشید و شروع به بررسی کالبد وی نمایید. در جستجوی یک ریسمان باشید - این ریسمان ممکن است به هر شکلی باشد؛ به شکل یک لوله شیشه‌ای، یک طناب، یک بند و... با چشمانتان، ریسمان را دنبال کنید و ببینید که این ریسمان از جانب مادرتان می‌آید. اگر نتوانستید به خوبی آن را مجسم کنید، برای یافتن و رسیدن به آن، از ذهنتان کمک بگیرید.

• اکنون، ریسمان را بردارید و کاملاً احساسش کنید. نزدیکی به آن را مشاهده کنید. به اندازه و وزن آن توجه داشته باشید. ریسمان را که خیلی بلند است دنبال کنید. ممکن است تصویر مادرتان را همچنان که به دنبال ریسمان هستید، از دست بدھید. نترسید. همین طور که مادرتان را ترک می‌کنید، نفسی عمیق بکشید، مثل اینکه از غاری تاریک بیرون می‌آید.

• به تنفس آرام خود ادامه دهید و به دنبال تغییر و دگرگونی در ظاهر ریسمان باشید. ممکن است که ریسمان ناگهان مبدل به یک رویان شود. در این مقطع از دگرگونی، مکث کنید و به واکنش‌های جسمتان توجه داشته باشید. متوجه تنش‌ها و کشیدگی‌هایی که در شما ایجاد می‌شود باشید. نفسی عمیق بکشید و از خود بپرسید که چرا؟ در انتظار راهنمای روحی تان باشید تا به شما تصاویری عرضه دارند.

همین طور که آنان را می‌بینید، نفسی عمیق بکشید و سعی کنید تا درکشان کنید. این تصاویر ممکن است بسیار ساده یا حتی بسیار نمادین باشند. به طور مثال، کودک به معنای وابستگی و عنکبوت یا خزنده به معنای ترس‌های دوران کودکی و طفولیت است. نفسی عمیق و آرام بکشید. تصور کنید که دیگر نیازی به خاطرات دوران طفولیت ندارید و خواهان این ترس و شور و اشتیاق هم نیستید. از راهنمایی روحی تان درخواست کنید تا ترس را از شما دور کنند. نفسی آرام بکشید و در حالی که به درمان و شفا می‌پردازید، خود را شل و رها کنید.

* ریسمان، بار دیگر در دستان شماست؛ به دنبالش باشید تا دوباره دگرگون شود. نفسی عمیق بکشید و متوجه تنش‌ها و فشارهای روحی تان باشید. چندین مرتبه نفس عمیق بکشید و دوباره ریسمان را دنبال کنید. بدانید که هم‌اکنون، به خود بسیار نزدیک شده‌اید. همین طور که به دنبال ریسمان هستید، نفس‌هایی عمیق و آرام بکشید.

* به دنبال نقطه اتصال این ریسمان با جسم خود باشید.

* نفسی عمیق بکشید و به آرامی ریسمان را با دست چپتان بگیرید، دستی مملواز عشق و محبت بلاشرط، و به دنبال پلکان صعود باشید - چنانچه ضرورت داشته باشد، ایجادش کنید.

* نفسی آرام بکشید و از این پلکان بالا روید. در همان زمان که ریسمان را حمل می‌کنید، ممکن است دگرگونی و تغییراتی در وزن آن ایجاد شود. چنانچه چنین تغییری حادث شد، بر آن تعمق کنید و از پلکان صعود کنید. نفسی عمیق و آرام بکشید و در جستجوی خود برترتان در بالای پلکان باشید. زمانی که خود برترتان را مشاهده کردید، نفسی عمیق بکشید و همانجا بایستید تا به شما خوشامد بگوید؛ خودی کامل، زیبا و تمام عیار. از خود برتر و تمام عیارتان دعوت کنید تا به یاری شما بیاید.

* اکنون به ریسمانی که حاملش هستید توجه کنید. در ذهن خود چاقویی خلق

کنید و این ریسمان را که بسیار به جسم شما نزدیک است قطع نمایید. چنانچه برای قطع آن دچار دردسر شدید، بدانید که ترسیده‌اید. از خود برترتان بخواهید تا این کار را برای شما انجام دهد. منتظر بمانید. نفسی عمیق بکشید. بگذارید دستانتان به سوی ریسمان بیایند و با چیزی آن را قطع کنند و آن را از شما دور نمایند. ببینید چه اتفاقی می‌افتد. تا زمانی که ریسمان قطع شود، نفستان را در سینه حبس کنید، سپس همین طور که خود را شل کرده‌اید، نفسی بسیار عمیق بکشید. این اولین نفس در زندگی نوین شماست.

* هم‌اکنون، آزادید. از بقیه‌ها پله‌ها بالا رفته و خود برترتان را در بالای پلکان در آغوش بگیرید. همین طور که با این وحدت و یکی شدن، به پایان کار خود می‌رسید، نفسی عمیق بکشید.

* اکنون، برگردید و به پایین پلکان نگاه کنید و به خود بگویید «من آزاد و رها شده‌ام».

* احساس وجود و شادمانی کنید، با راهنمایی روحی تان هماهنگ شوید و لذتی که از دیدن آزادی و رهایی شما دارند را احساس کنید و از آنان بابت کمک‌هایشان سپاسگزاری نمایید. نفسی آرام بکشید و آماده برگشت به حالت بیداری و آگاهی طبیعی باشید.

* ببینید تا چه حد انرژی کسب کرده‌اید. چنانچه به نظر زیاد می‌آید، آن را مانند توب نوری به سوی مادرتان ارسال کنید، تا به وی کمک نمایید و شفایش دهید. از مادرتان که به شما زندگی و حیات ارزانی کرده است، سپاسگزاری کنید.

شروع به فرو آمدن از پلکان کنید، مسدود شدن چاکراهای اصلی و فرعی تان را تصور نمایید. وقتی به پایین پلکان برسید، از جسم فیزیکی تان و همین طور از موقعیتی که در آن دراز کشیده‌اید، آگاه می‌شوید.

* نفسی آرام بکشید و به آرامی در وضعیت خواب قرار گیرید. بدانید که هم‌اکنون

ذهنی نو در اختیار دارید و می‌توانید به درمان خود پست‌تر خویش در ذهن، احساسات و جسمتان بپردازید.

* زمانی که بیدار شدید، تمامی دست‌آوردهایتان را به رشتة تحریر درآورید.

پادداشت: این مراقبه را می‌توان در مورد پدر، عزیزان، همسر، کودکان و یا افراد دیگر انجام داد. با هر شخصی باید به طور مجزا عمل نمود. در انجام این فرایند، عجله نکنید - ممکن است برای برقراری ارتباطی که در این عمل لازم است، به چندین ماه یا حتی چندین سال نیاز باشد، لیکن در مورد هر فردی که صورت می‌گیرد، پیامدها و نتایجش به طور روزانه هویدا می‌شوند؛ دام‌های شرطی شدگی از بین می‌روند و در نهایت، آزادی و رهایی، بدون احساس گناه، قضاوت و داوری حاصل می‌شود.

۱۷ مراقبه برای شفا لذ طریق رنگ و موسیقی

وجود شما از نور و صدا ایجاد شده است، فرکانسی ارتعاشی که شکل فیزیکی شما از آن ناشی می‌شود. زمانی که بیمارید، این امواج ارتعاشی در هماهنگی نیستند. با انجام مراقبه زیر قادر خواهید بود این امواج را تصحیح نمایید. این کار با کمک موسیقی و رنگ صورت می‌پذیرد.

- موسیقی مراقبه مورد علاقه تان را با صدای بلند، تا حدی که آرامشتان را برهمنزند، بگذارید.
- به پشت دراز بکشید و به ذکر دعایتان برای برقراری صلح و آرامش درون و وحدت و یکپارچگی با پروردگار و راهنمایی روحی تان بپردازید.
- آرام باشید، خود را شل کنید و احساس کنید که نور الهی به سوی شما می‌آید و سراسر بدن تان را در بر می‌گیرد. تمامی تنفس‌ها و نگرانی‌های خود را از طریق پاهایتان به درون زمین برانید. چندین نفس آرام و عمیق بکشید.
- اکنون، چاکراهای اصلی تان را باز کنید. نفسی عمیق بکشید و بدانید که راهنمایی روحی تان نیز با شما همراه هستند. گوش فرادهید و موسیقی را همچون بخشی از مراقبه تان بپذیرید. ارتعاشات و امواج موسیقی را که به بدن شما وارد می‌شوند حس کنید. به تنفس آرام خود ادامه دهید و مجسم کنید که نور سفید رنگ الهی به سوی شما فرو می‌آید و شما را در بر می‌گیرد.

- این نور را در جسمتان دریافت کنید و مشاهده کنید که به سرخی می‌گراید. ببینید که نور قرمز رنگ به درون تمامی چاکراهايتان جريان می‌يابد. احساس کنید جسمتان را احیا می‌کند و کالبدهای پنج‌گانه‌تان را برمی‌انگیزد. تا زمانی که احساس کردید، این امر پایان یافت و به حد کمال خود رسید منتظر بمانید. به تنفس عمیق و آرام خویش ادامه دهید.
- اکنون ببینید که رنگ سرخ به نارنجی می‌گراید و به درون تمامی چاکراهايتان جريان می‌يابد. منتظر بمانید تا بار دیگر به نقطه پایان برسید. نفسی آرام و عمیق بکشید.
- اکنون مشاهده کنید که رنگ نارنجی به زردی می‌گراید و بار دیگر به درون چاکراهايتان جريان می‌يابد. نفسی عمیق بکشید و منتظر بمانید تا این امر نیز نتیجه خود را حاصل کند.
- دوباره به موسیقی گوش دهید. احساس کنید که امواج و ارتعاشات آن، ياري‌دهنده اين رنگ‌هاست تا سراسر جسم شما را دربرگيرند. به تنفس آرام خویش ادامه دهید.
- اکنون ببینید که این رنگ زرد، مبدل به رنگ سبز شفادهنده بسیار زیبایی می‌شود و بار دیگر احساس کنید این رنگ نیز به درون چاکراهايتان روانه شده است. نفسی عمیق بکشید و بگذارید این عمل شفابخش رخ دهد. در همان حالت دراز کشیده بمانید تا زمانی که حسی از کامل شدن پیدا کنید.
- اکنون ببینید که این رنگ سبز به آبی می‌گراید و به درون چاکراهايتان جريان می‌يابد. به موسیقی گوش دهید و احساس کنید امواج موسیقی بر امواج و ارتعاشات شما تأثیر می‌گذارد. به تنفس آرامتان ادامه دهید و منتظر بمانید تا به نتیجه مطلوب دست یابید.
- اکنون ببینید چگونه رنگ آبی به آبی ارغوانی روشن می‌گراید و به درون

چاکراهايتان جريان می يابد. نفسی بسيار آرام و عميق بکشيد و بار دیگر منتظر حصول نتيجه باشيد.

* ورود جريان موسيقي را به درون جسمتان احساس کنيد. به آرامي نفس بکشيد و همچون جريان آب به حرکت درآيد. مشاهده کنيد که رنگ صورتی - ارغوانی روشن و کمرنگی در چاکراهايتان جريان می يابد و حس کنيد که با شما تلفيق می شود. ببینيد که امواج ارتعاشی شما بهبود می يابند. منتظر بمانيد تا به نتیجه مطلوب دست يابيد. اکنون آماده دريافت فركانس جديدي که موجب برانگيختن شما در روزهای آتي می شود باشيد.

* ببینيد که رنگ های ماورائی پروردگار شما را احاطه می کنند. پرتوبي طلابی رنگ را ببینيد که به سوی شما می آيد. منتظر پایان يافتن اين حالت باشيد.

* اکنون نور نقره ای رنگی را ببینيد که از جانب پروردگار به سوی شما آمده و شما را احاطه می کند، سپس منتظر بمانيد تا احساستان كامل شود. بدانيد که كالبد روحی و خود برترتان دريافت کننده درمان و شفا هستند. نفسی آرام بکشيد و به احياء اين كالبدها بپردازيد.

* اکنون ببینيد که عشق پروردگار، شما را در آغوش می گيرد. اين عشق به رنگ گل بهي است و خود برتر و كالبد روحی تان را پرورش می دهد. همين طور که پروردگار شما را در آغوش گرفته است، احساس عشق و هوشمندی و ذکاوت کنيد.

* اين صورت الهي، به شکل يك اشعه الکترونيکي آبي رنگ، به سويتاني فرو می آيد و شما را در برمي گيرد. نفسی آرام بکشيد و آن را تماسي روحاني و مقدس بدانيد. اين رنگ در واقع آخرین رنگی است که عمل درمان و شفا را در شما به كمال می رساند.

* در موسيقي جريان يابيد. خويش را به عنوان صدا و نور و در اتحاد و يکپارچگي با پروردگار بدانيد. خود را محصور در خواست و اراده پروردگار ببینيد.

* زمانی که موسيقي به پایان رسيد، تجسم کنيد که از روی رنگين کمانی به طرف

پایین سر می‌خورید تا به کالبد فیزیکی خود برسید. با این کار آگاهی خود را به جسمتان بازمی‌گردانید.

- بار دیگر، نفسی عمیق بکشید و دوباره نور سفید الهی که به درون شما وارد شده است را مجسم کنید. به آرامی تمامی چاکراهای اصلی و فرعی تان را مسدود کنید.
- از راهنمای روحی تان تشکر کنید و به خود، بابت این عمل شفاده‌ی تبریک بگویید، سپس چنانچه آماده هستید، بنشینید.

پادداشت: این مراقبه برای ترمیم اندام‌های صدمه دیده و بیمار به کار گرفته می‌شود. زمانی که عمل مراقبه با رنگ‌ها صورت می‌پذیرد، همیشه قبل از پرداختن به رنگ‌ها بر بخش صدمه دیده که باید شفا یابد، تمرکز کنید و به دریافت کمک و یاری فکر کنید. اکنون به شرح مختصری درباره رنگ‌هایی که با ساختار فیزیکی ما در ارتباط‌اند می‌پردازیم:

- قرمز: قلب، خون، سرخرگ‌ها و سیاهرگ‌ها، کبد، کلیه، روده بزرگ
- نارنجی: طحال، لوزالمعده، روده کوچک
- زرد: مغز، چشم‌ها، کيسه صفرا، انتهای روده‌ها، معده، اثنی عشر، سیستم لنفاوی و مثانه
- سبز: سیستم عصبی، عضلات، استخوان، تاندون‌ها، آنزیم‌ها و هورمون‌ها
- آبی: شش‌ها، گلو، سینوس‌ها، گوش‌ها و بینی
- ارغوانی: اندام‌های تناسلی، غدد بزاوی، غدد تناسلی
- بنفسن: کل بدن به منظور ثبت درمان

﴿ ﴿ مراقبه برای

برطرف نمودن وسوسن‌های فکری

تقریباً تمام انسان‌ها، طی دوران حیاتشان، هدف خاصی، ذهنشان را به خود مشغول کرده است، و غالباً آنان را به سوی وضعیتی که شخص یا چیزی را در بر می‌گیرد، هدایت نموده است. سودای رسیدن به هدف، اشتباه نیست، اما اگر تحت تأثیر عقاید و وسوسن‌های فکری که باعث محدودیت دستیابی به هدف می‌شوند درآییم، مرتكب اشتباه بزرگی شده‌ایم. در واقع یک وسوسن فکری منفی موجب نابودی یک زندگی می‌شود، زیرا که جنبه‌های منفی به طور مداوم عرض اندام کرده و عامل جلوگیری از پیشرفت می‌شوند. ستاره یک فیلم شدن می‌تواند یک مشغله ذهنی مثبت باشد، لیکن چنانچه توسط عقاید منفی محاصره شود، به راحتی از بین می‌رود. مراقبه بعدی شما را در تمرکز بر جنبه‌های مثبت اشتغالات ذهنی و حذف موارد منفی یاری می‌دهد.

- * روی یک صندلی راحت بنشینید و تکیه دهید. پاهایتان را روی زمین بگذارید و دست‌هایتان را رو به بالا بر ران‌هایتان قرار دهید.
- * کاملاً نسبت به تنفستان هوشیار باشید و آرام و عمیق نفس بکشید تا تمامی تنش‌ها و اضطراب‌هایی که طی روز ایجاد شده‌اند، از جسمتان رخت بربندند.
- * تصویری از خود مجسم کنید که به تنها یی در حال انجام کاری هستید که بدان فکر می‌کنید. ذهنتان را به این فعالیت فکری معطوف دارید. (در این زمان باید احساس کنید کاملاً با خودتان راحت و آرامید.)

- * اکنون، دیگران را نیز وارد این تصویر کنید. بگذارید ذهنتان این شخصیت‌ها را بسازد. (امکان دارد آنها افرادی آشنا باشند). به عکس‌العمل‌های احساسی تان و به

شیوه طبیعی پاسخگویی خود به چیزهایی که شما را مورد تهاجم قرار داده‌اند، توجه داشته باشید. (آیا تهدید شده‌اید؟ نگرانید؟ مشتاقید؟ تنش و اضطراب دارید؟ و یا ترسیده‌اید؟ بروز این حالات و احساسات سبب می‌شود تمام تصورات منفی‌تان به سطح بیایند تا بتوانید برای رفعشان بر آنها تمرکز شوید.)

- به آنچه احساس می‌کنید، فکر کنید. این مرحله به شما کمک می‌کند به سطحی جدید از شناخت برسید. توجه داشته باشید که دیگر کودک نیستید و زندگی شما مملو از خردی است که شما را به سوی هدفتان سوق می‌دهد.

- بار دیگر، تصویر خودتان را تنها و در حال انجام آنچه بدان وسوس اس دارید، ایجاد نمایید. بر لذتی که از دستیابی به هدفتان در شما ایجاد شده است، تمرکز کنید. به حق خود برای حضور در این جهان واقف باشید. خویشن را مهم‌ترین چیز در زندگی ببینید، نه ابزاری برای دستیابی به هدفتان. در حالی که به ادراکی کامل نسبت به توانایی‌تان می‌رسید، نفسی عمیق بکشید.

- اکنون، تصور کنید که مشغله ذهنی‌تان را با یک لذت عاطفی و احساسی برای آنها بی که قبلًا تجسم نموده‌اید، توصیف می‌کنید. آنها را ببینید که به شما گوش می‌دهند و شما را باور دارند. به پاسخ‌هایشان گوش کنید. بدانید به شیوه‌ای جدید برای برقراری ارتباط با ذهنیت‌تان پی برده‌اید. (اکنون دیگر مشغله ذهنی شما حائز اهمیت فراوانی نیست.)

- نفسی عمیق بکشید و بگذرید جسمتان با این ادراک تازه پر شود. سپس، با صدای بلند جمله‌ای تأکیدی بگویید، به طوری که خودآگاه‌تان این هویت جدید را که بر شما هویدا شده است بپذیرد. بار دیگر نفسی عمیق بکشید و به آرامی بیدار شوید.

یادداشت: هر زمان لازم باشد می‌توانید از این مراقبه برای غلبه بر احساس نیاز به داشتن یک مشغله ذهنی استفاده کنید. ایده‌آل آن است که شخص از «لحظه اکنون» خود لذت ببرد و دستیابی به هیچ هدف خاصی توجهش را جلب نکند.

PV مراقبه برای لیجاد اعتماد به نفس

کاهی افراد برای تقویت بیشتر اعتماد به نفس، به تقویت «نفس» خود روی می‌آورند. اما این مراقبه، شیوه‌ای اصولی برای ایجاد و تقویت اعتماد به نفس است، به گونه‌ای که فرد بتواند به شیوه‌ای مؤثر خود را ابراز کند.

- در محیطی گرم بنشینید - جلوی نور خورشید و یا نزدیک آتش.
- نفسی عمیق بکشید و بگذارید گرمای بیرون به درون شما رسخ کند.
- نسبت به چاکرای قلبтан هوشیار باشید. گل رز زرد رنگی (سمبل اعتماد و اطمینان) را در درون قفسه سینه‌تان مجسم کنید. ببینید که با نفس‌هایتان، بالا و پایین می‌رود.
- به تدریج که با مشاهده این رز احساس آرامش بیشتری کردید، تجسم کنید که جان گرفته و از جسم شما بزرگ‌تر شده است. بگذارید گلبرگ‌هایش، شما را در بر گیرند.
- اعتماد و اطمینانی که به شما عرضه داشته است را احساس نمایید. اکنون بگذارید تا در جسم شما حل شود و بدانید که همیشه با شماست.
- با صدای بلند بگویید: «من اعتماد به نفس دارم».
- چندین نفس آرام و عمیق بکشید، این اعتماد و اطمینان جدیدی که در شما ایجاد شده است را احساس نمایید.
- حال به هوشیاری و بیداری کامل برگردید.

مراقبه برای سفر به آینده

در ناخودآگاه، همه چیز شناخته شده است - حتی آنچه در آینده رخ خواهد داد. تقریباً بیشتر تصمیمات آینده‌تان نیز برنامه‌ریزی شده‌اند و منتظرند تا به آنها دست پاییزد. این مراقبه به شما کمک می‌کند تا به وضعیتی از آگاهی برسید که بتوانید خرد باطنی‌تان را آشکار و به سوی خودآگاه‌تاناں هدایت کنید.

- * در وضعیتی راحت قرار بگیرید، می‌توانید به پشت دراز بکشید یا روی صندلی بنشینید. کمرتان صاف باشد و سرتان را تکیه دهید. دست‌هایتان را بسیار راحت در دو طرف خود قرار دهید.
- * چندین مرتبه هوا را به درون سینه استنشاق نمایید و بدین ترتیب، تنفس و اضطراب‌های روزانه را از خود دور کنید.
- * بر چاکرای تاج تمرکز نمایید و تجسم کنید هاله‌ای نورانی دور سرو گردن شما را احاطه کرده است و حدود ۳۰ سانتی‌متر دور تا دور جسم فیزیکی‌تان را در برگرفته است.
- * چاکرای قلب‌تان را همانند توبی نورانی مجسم کنید که دائماً در حال بزرگ شدن است و حدود ۳۰ سانتی‌متر پشت و جلوی شما را در برگرفته است.
- * چاکرای اصلی‌تان را نیز به همین شیوه، مجسم کنید. بگذارید این نور به میانه ران‌تان پایین آمده و تمامی چاکراهایتان را در برگیرد.

- * نسبت به چاکرای طحالتان هوشیار باشد، از بخش چپ باسن بر بخش راست آن تمرکز کنید (مسیری مورب)، به خود بگویید مایلید عملکردتان ثمربخش باشد.
- * در مورد آنچه می‌خواهید در آینده بدانید، تصمیم بگیرید.
- * تجسم کنید که روی یک تکه ابر صورتی رنگ نشسته و یا دراز کشیده‌اید و این ابر شما را دیر یا زود به جلو می‌راند. این ابر همانا پناهگاه امن شماست. هر زمان که بخواهید برای احیاء و بازسازی بدان بازمی‌گردید.
- * از ابر بخواهید تا گاه شما را به جلو براند. تصور کنید به آرامی به جلو می‌روید، درست مثل اینکه درون قایقی در حرکتید.
- * در این زمان، رنگ‌هایی آشکار می‌شوند. آنها را همان‌گونه که هستند ببینید. چاکرای چشم سومتان به طور طبیعی همین‌طور که به جلو در حرکتید، باز خواهد شد. رنگ‌ها می‌آیند و می‌روند تا زمانی که خود را در یک تصویر بیابید.
- * براین تصویر تمرکز کنید. در حالی که به آرامی به درون این تصویر می‌لغزید، با آن یکی شوید. تصویر واقعی خواهد شد؛ تصویری از وقایع آینده. خود را در آنها ببینید و درگیر کنید.
- * همین‌طور که مشغول آینده‌تان می‌شوید، گه گاه به خود بگویید آنچه رخ می‌دهد را به خاطر خواهید آورد. برای یاری رساندن به حافظه‌تان، دفترچه یادداشتی به همراه داشته باشید و تمامی نکات و کلمات کلیدی و اصلی را در آن بنویسید.
- * زمانی که جستجو در آینده به پایان رسید، دفترچه را درون جیب و روی قلبتان قرار دهید.
- * دوباره از ابر صورتی بالا روید و بگذارید شما را نوازش کند و در آغوش بگیرد، خصوصاً اگر به موردی برخورددید که با تمایلات شما جور درنمی‌آید. گرمای شفا و درمان را احساس کنید. در همین حال، ابر شما را بر پشت خود حمل می‌کند و دوباره به زمان حال بازمی‌گردداند.

- * حرکات آرام بازگشت را احساس کنید. بدانید که این حالت، امنیت و آرامش را به جسم فیزیکی تان بازمی‌گردد.
- * بعد از بازگشت به زمان حال، آنچه در مورد آینده‌تان به دست آورده‌اید را مرور نمایید. چنانچه به موردی برخوردید که باعث ناراحتی شما می‌شود، بدانید که این مورد را تنها با تمرکز آگاهانه بر دگرگونی و تغییر می‌توان عوض کرد. در یک لحظه تصمیم به تغییر آن بگیرید.
- * حال بیدار شوید و در وضعیتی راحت قرار گیرید. سعی کنید در مورد کشفیات‌تان رؤیا ببینید. زمانی که آماده شدید، بیدار شوید و همه چیز را بنویسید.

پادداشت: آنها بی که به دنبال اطلاعاتی در مورد آینده‌اند باید برای مواجهه با وقایع غیرمنتظره آماده باشند. خود آگاهت‌تان می‌تواند شما را فریب دهد و یا به شما دروغ بگوید، اما ناخود آگاهت‌تان همیشه حقیقت را روشن می‌کند. ممکن است تمامی حقایق آشکار نگرددند، بنابراین بهتر است بعضی از آنها را رها کنید. آماده باشید تا نسبت به اشیاء و چیزهای نوینی که وضع و حال شما را عوض می‌کنند، هوشیار شوید.

۲۹ مراقبه با کریستال

این مراقبه را می‌توان با هر نوع سنگ قیمتی یا کریستال طبیعی انجام داد. هر سنگی با توجه به امواج و ارتعاشاتش، در زمینه شفادهی و هماهنگی با کالبدهای پنج‌کانه و برانگیختن شما در کنار زدن موارد و جنبه‌های منفی، یاری‌تان می‌دهد. آماده باشید تا در مورد خود به چیزهای جدیدی پی ببرید. این مراقبه را یک بار انجام دهید.

- یک موسیقی مراقبه بسیار آرام‌بخش را انتخاب نمایید و صدایش را تا حدی که مزاحمتان نباشد، بلند کنید.
- روی تخت یا روی زمین، به طوری که سرتان کاملاً تحت پوشش قرار گیرد، دراز بکشید.
- با هر دو دست، کریستالی را که برای کار انتخاب نموده‌اید بگیرید و آن را روی شکم، درست در بالای نافتان قرار دهید. در صورت امکان، کریستال در تماس با پوست بدنتان باشد، تا بدین ترتیب انرژی از دستان شما به جسمتان وارد شود.
- چندین مرتبه، نفسی آرام بکشید.
- پروردگار را همچون توب نوری سفید رنگ بالای سرتان تجسم کنید. ببینید که چندین دقیقه تا زمانی که آماده یکی شدن با او باشید، روی سر شما قرار گرفته است. با صدای بلند بگویید: «آماده‌ام».
- وقتی خود را آماده دریافت کردید، توبی از نور می‌بینید که روی شما فرود

می‌آید. آن را روی سر، صورت، گردن، قفسه سینه و دیگر نقاط بدنتان احساس نمایید. همین طور که این نور در تمامی بدنتان جریان می‌یابد، با بازوانتان هماهنگ می‌شود. احساس کنید که این نور باشکوه از راه دستانتان به درون کریستال روانه می‌گردد. احساس کنید که انرژی کریستال وقتی نور از درون آن عبور می‌کند و وارد چاکرات شبکه خورشیدی تان می‌شود، تشید می‌گردد.

* احساس کنید موسیقی در کریستال ادغام می‌شود. همراه با تشید انرژی کریستال، رقص موسیقی را در جسمتان احساس کنید.

* در نهایت، به حالتی از آرامش مطلق دست می‌یابید. در این زمان، خویش را تسلیم عشق و محبت پروردگار نمایید. در ذهن خود و در حالی که چشمانتان بسته است، به بالا نگاه کنید و نوری طلایی رنگ را ببینید که با حاشیه‌ای آبی مزین شده است و به سوی شما فرو می‌آید. تجسم کنید به این نور رسیده‌اید و آن را لمس می‌کنید.

* با رسیدن انگشتاتتان به این نور، هوشیار باشید که چگونه بر شما اثر می‌گذارد. احساسات در شما به غلیان درخواهد آمد. به آنها اجازه ظهور بدھید. سعی نکنید آنها را درک کنید. بگذارید تمامی ترس‌های کهنه، عصباتیت‌ها، دردها و عذاب وجدان‌هایتان پاک و زدوده شوند.

* در انتهای در چنان وضعیت آرامش و سکونی قرار می‌گیرید که به خواب می‌روید. راحت بخوابید و رؤیا ببینید.

۳۰ مراقبه با ابزار متافیزیکی

ابزار متافیزیکی، کارت‌های فال و ورق، سنگ، شمع یا هر چیز دیگری، شما را در متمرکز شدن بر خود آگاهتان پاری می‌کنند. این ابزار غالباً نوعی احساس آرامش و اطمینان به افراد می‌دهند، احساسی که به آنان در غلبه بر ترس‌هایی که مانع روشنگری و وارستگی‌شان می‌شود کمک می‌کند. افراد بسیاری مایلند به مراقبه بپردازنند، لیکن قادر نیستند به حد کافی آرام شوند و خود را رها کنند.

اگر چنین موردی برای شما پیش آمد، تنها با استفاده از ابزار مورد علاقه‌تان و انجام چنین مراقبه‌ای، برای دستیابی به وارستگی و روشنگری اقدام نمایید.

- نور اتاق را کم کنید. ابزار مورد علاقه‌تان را روی میز در وضعیتی قرار دهید که بتوانید آنها را به راحتی و به وضوح ببینید.
- در وضعیتی راحت و دقیقاً در مقابل این ابزار، حدود سه فوت دورتر قرار گیرید.
- به ذکر دعای حفاظت‌کننده خویش بپردازید، عشق الهی را به سوی خود فرا خوانید، و از راهنمای روحی‌تان درخواست کنید به شما نزدیک شوند و کمکتان کنند.
- دستان خود را روی چاکرات شبکه خورشیدی‌تان قرار دهید. احساس کنید که گرمای دستان شما از بیرون و درون به سوی چاکرات قلبی‌تان جریان می‌یابد. نفسی عمیق بکشید.
- اکنون به ابزار مورد علاقه‌تان چشم بدوزید. به نحوی این ابزار را مورد بررسی قرار

دهید که انگار برای اولین بار است آنها را می‌بینید. به شکل، رنگ و اندازه‌شان توجه نمایید.

* نسبت به دستانتان هوشیار باشید. احساس کنید انرژی‌ای که از شما به بیرون جریان می‌یابد را از ابزارتان به دست آورده‌اید. به تماشای این ابزار ادامه دهید. همین طور که خیره شده‌اید، آنها به اشکال و مفاهیم جدیدی مبدل می‌شوند. تصاویری خواهید دید. رهایشان کنید.

* وقتی چنین حالتی بروز نمود، چشمانتان را بیندید و تصویری از ابزارتان را در مقابل خود ببینید. تغییراتی که در شکل، اندازه و فرم آنها رخ می‌دهد را بگیرید. با این روند پیش بروید - آنچه این ابزار تمایل دارند بر شما آشکار سازند را ببینید.

* زمانی که این ابزار، قدرت و کارایی‌شان را به شما نشان دادند، دوباره به آرامی و کاملاً طبیعی چشمانتان را باز کنید. به ابزارتان نگاه کنید و از آنها به خاطر گشودن درهای آگاهی بر شما، قدردانی نمایید.

* از پروردگار و راهنمایی‌های روحی‌تان بابت کمک‌هایی‌شان سپاسگزاری کنید.

III مراقبه برای

سفر به سکون و آرامش

گاهی اوقات، با وجودی که سعی در آرام نمودن ذهنمان داریم، اتفکار خارجی بسیاری که از ذهن خود آگاه سرچشم می‌گیرند، تمرکز ما را برای باقی ماندن در آرامش و سکون برهم می‌زنند. این مراقبه با این هدف طراحی شده تا شما را در رسیدن به آرامش و سکون و سکوتی که دربردارنده خرد است یاری رساند.

- * روی یک صندلی راحتی به نحوی که سرتان تحت پوشش قرار گیرد بشینید و یا در میان بالش‌های نرم و راحت، روی تختخواب دراز بکشید.
- * نفسی عمیق بکشید، بگذارید تمامی تنفس‌هایی که طی روز در شما پدید آمده‌اند، شما را رها کنند.
- * در ذهنتان، تصویری از یک روز گرم و آفتابی مجسم کنید. به آواز پرندگان در میان درختان گوش دهید و آنچه می‌گویند را بفهمید.
- * تصویری از یک روز زمستانی ایجاد نمایید. دانه‌های برفی که روی زمین می‌افتنند را ببینید و سعی کنید تا صدای هر دانه برف که بر زمین فرومی‌آید را بشنوید. به آنچه می‌گویند، گوش کنید.
- * تصویر آتشی که در تاریکی ترق و ترق می‌کند را ایجاد نمایید. به صدای آتش گوش دهید و ببینید چه می‌گوید.
- * تصویر جویباری پر سر و صدا را ایجاد نمایید. به صدای آب گوش دهید و آنچه

- می‌گوید را بشنوید.
- * تصویری مشکل از ماه و ستارگان ایجاد نمایید. به سکوت آسمان و پیامی که به سوی ما ارسال می‌دارد گوش دهید.
 - * تاریکی را مجسم کنید. به صدای تاریکی و پیامی که به جانب ما می‌فرستد گوش دهید.
 - * حال، نور را مجسم کنید. به صدای آن و پیامی که از جانب نور به سوی ما می‌آید گوش دهید.
 - * زمانی را برای به خاطر آوردن آنچه تاکنون شنیده‌اید، اختصاص دهید. دوباره به سروصدای اتاقی که در آن به مراقبه می‌پردازید، برگردید. به آنچه این صدایها به شما می‌گویند، گوش دهید.
 - * به آنچه به خود می‌گوید، گوش دهید. سپس به آرامی، به منظور هوشیاری کامل، از جای برخیزید.

¶¶ مراقبه برای

پروردگار توانایی سایکومتری*

علم سایکومتری توانایی حس کردن از طریق تماس روح با موضوع مورد نظر است. این مراقبه به شما کمک می‌کند تا این مهارت به خود آگاهتان که مملو از احساسات و عواطف خود و دیگران است هدایت شود. پیامد این آگاهی، برقراری ارتباط بهتر، ثمریخشی فزاینده و کیفیت بالاتر زندگی است. زمانی که در این مراقبه، اولین قدم را برمی‌داریم، نباید بترسیم. ترس، رنجی خود ساخته ایجاد می‌کند. حالتی همچون یک کودک به خود بگیرید - گویی که می‌خواهید چیز جدیدی را کشف کنید.

- برای انجام این مراقبه از یکی از دوستان خود کمک بگیرید.
- روی دو صندلی محکم و یا بر زمین، مقابل یکدیگر بنشینید. صندلی‌ها را به گونه‌ای قرار دهید که زانوانتان حدود ۶۰ سانتی‌متر از یکدیگر فاصله داشته باشند.
- به ذکر دعای حفاظت‌کننده بپردازید و از خداوند درخواست کنید تا شما را مملو از عشق و الطاف خویش نماید.
- سپس، هر یک از شما، باید بر هفت چاکراتی اصلی خود متمرکز شود. یکی از شما با چشمانتی باز و کاملاً آرام بنشینید و دیگری چشمانش را ببندد و با استفاده از نوک انگشتان و کف دست‌ها به اکتشاف در هاله انرژی فرد دیگر بپردازد. نباید یار خود را

* Psychometry - روان‌سنجه: توانایی کسب اطلاع در مورد پیشینه افراد و مکان‌ها با لمس اشیاء و حتی افراد. (م)

- لمس کنید. به محض اینکه در دستان خود تپشی گزنه، همچون پالسی الکتریکی حس کردید، نوبت نفر مقابل است تا او هم این حس را تجربه کند.
- هر یک از شما باید با چشمان بسته، انرژی شخص مقابل را با تمام وجود احساس نماید. زمانی که بدنتان شروع به مورمور شدن کرد، در سکوت به آن توجه کنید.
- بگذارید جسمتان مورمور شود. به محل دقیق آن توجه داشته باشید و ببینید که این حالت، احساسی است خوب یا بد. تفسیر شما از این حالت می‌تواند تنفس، عصبانیت، خوشی، شادی، غم، درد و یا لذت باشد. ببینید که هر یک از شما تا چه حد از نظر جسمی تحت تأثیرش قرار می‌گیرید. دردها و تالمات، کجا واقع شده‌اند؟ به تفاوت‌های بسیاری پی خواهید برد.
- به این بررسی و تفحص ادامه دهید تا به نتیجه‌ای مطلوب دست یابید. از تمامی آنچه یافته‌اید یک یادداشت ذهنی بردارید. تمایل به متوقف نمودن مراقبه دو طرفه خواهد بود و اصلاً نیازی به شرح و توضیح نخواهد داشت.
- به صورت ذهنی و با عشق و علاقه از دوستان سپاسگزاری کنید و ببینید انرژی‌تان، به سمت شما برمی‌گردد و کاملاً در درونتان محو می‌شود.
- هر دو شما باید مسدود شدن چاکراهای هفت‌گانه‌تان را تجسم کنید.
- دوباره به هوشیاری و بیداری کامل بازگردید و تجارب خود را برای یکدیگر بازگویید.

III مراقبه برای

* پروردگن تولنایی روشن شنوایی

در روشن شنوایی، در واقع کالبد روحی از حس شنوایی خود استفاده می‌کند. از آنجایی که انسان روحی است ساکن در جسمی از گوشت و خون، قادر است با هر یک از حواس پنج گانه روح ارتباط برقرار کند و از این حواس در زندگی روزانه بہره بگیرد. در حقیقت این مراقبه به افراد کمک می‌کند که آماده و گوش به زنگ باشند تا پیام‌های روحی رفتگانی که دوستشان دارند و همچنین پیام‌های راهنمایی روحی و اساتید معنوی را بشنوند.

- اتاقی را بیابید که تحت هیچ شرایطی مورد آزار قرار نگیرید.
- اتاق را تاریک کنید، یا لامپ بسیار کوچکی روشن کنید تا نوری کاملاً طبیعی داشته باشد.
- در وضعیتی راحت و آزاد دراز بکشید یا بنشینید.
- به آرامی و عمیقاً شروع به نفس کشیدن کنید. بگذارید تنفستان، ریتمی موزون و آهنگین به خود بگیرد.
- چاکراتی تاج را همچون توب نوری بزرگی مجسم کنید. توجه داشته باشید که حدود ۳۰ سانتی متر از جایی که قرار گرفته‌اید، فاصله داشته باشد.
- چاکراتی چشم سومتان را نیز همچون توب نوری کوچک‌تری مجسم کنید. تجسم

کنید که این توب مرتبأ در حال بسط و گسترش است و در نهایت با چاکراهای گلو و تاجتان ادغام می‌شود.

• چاکرای گلو را همچون توپی نورانی مجسم کنید که رو به بزرگ شدن است تا جایی که با چاکرای قلبتان درمی‌آمیزد. اکنون چاکرای قلب را همچون توب بزرگ تری از نور مجسم کنید که حجیم می‌شود و دیگر بخش‌ها را در بر می‌گیرد و در نهایت در بالای سرتان تبدیل به یک هرم می‌شود.

• حال به این هرم که مرتبأ در حال بزرگ شدن است نگاه کنید تا اینکه کل وجودتان را دربرگیرد. سپس بنگرید که این هرم تا جانب پروردگار بزرگ می‌شود.

• اکنون از طریق ذهنتان با راهنمایی روحی خود و یا اشخاصی که دوستشان دارید ارتباط برقرار کنید و از آنان درخواست کنید تا با شما صحبت کنند. بشینید و به آرامی و با ذهنی خالی منتظر بمانید.

• پس از مکالمه‌تان، ببینید که این هرم کوچک می‌شود. چاکراهايتان را ببندید و دوباره به هوشیاری بازگردید.

پادداشت: آنان از سه طریق ارتباط برقرار خواهند کرد: ۱- در درون سر شما، و با صدایی شبیه به صدای خودتان و یا صدایی آشنا؛ ۲- در درون سر شما و به صورت افکار و رؤیاها؛ ۳- با صدایی خارج از شما و با کلماتی ساده. تمامی اینها بسته به آن است که چه تجربه‌ای برای شما مناسب‌تر و مفیدتر خواهد بود.

III مراقبه برای

* پروردش تولنایی روش حواسی

روشن حواسی، همان دریافت بو و مزه از طریق روح است. این مهارت اغلب نادیده گرفته می‌شود. دست یافتن به چنین مهارتی، برای آگاهی از اینکه چه غذایی برای بدن شما مناسب نیست بسیار مفید است. این مهارت به بیداری حافظه از دست رفته‌ای که با غذا و نوشیدنی ارتباط دارد نیز کمک بسیاری می‌کند. خاطرات زمان کودکی در حافظه عصبی عضلاتی یاخته‌ها جمع آوری می‌شوند. بیداری این خاطرات که خود بالغ شما را با ظرافت بسیاری کنترل می‌نمایند، به شما کمک خواهد کرد تا اکثر ترس‌ها، دردها، عصبانیت‌ها و گناه‌هایی که منجر به حالات‌های مختلف شده‌اند را بپرون ببریزید. این مراقبه به شما کمک می‌کند خاطرات دوران کودکی را که بدون آگاهی واقعی ایجاد شده‌اند، دور ببریزید تا بتواتید از زندگی لذت ببرید.

- * بر یک صندلی راحتی که تمامی پستان را حائل باشد، بنشینید و در عرض چند دقیقه رها و آرام شوید. بهتر است این کار را با چند نفس عمیق انجام دهید.
- * تجسم کنید که دوباره کودک شده‌اید و در کنار یک میز که بر رویش غذاست، نشسته‌اید. تصور کنید به قدری کوچک شده‌اید که چشمانتان با غذای روی میز در یک سطح قرار گرفته‌اند.
- * توجه مخصوصی به همه غذاها داشته باشید. ناخودآگاهتان غذاهایی را که لازم

- است درباره آنها بدانید انتخاب می‌نماید.
- سعی کنید در ذهنتان هر غذا را ببینید. زمانی که رایحه یکی از غذاهای به نظر بسیار قوی می‌آید، خود را ببینید که آن غذای مورد نظر را می‌خورید. (به واقع مزه واقعی غذا را حس خواهید کرد). همین طور که غذا را در ذهنتان تناول می‌کنید، به خود بگویید به همراه غذا صعود خواهید کرد.
 - از عطر و طعم غذا لذت ببرید. زمانی را که برای آخرین بار آن غذا را خورده‌اید و وضعیتی را که در آن قرار داشتید به یاد بیاورید. احساساتی که در آن زمان داشتید را دوباره تجربه کنید.
 - براین وضعیت و احساسات تعمق کنید و در جستجوی هرگونه ترس، درد، عصبانیت یا گناهی که در آن زمان محرک شما بوده است باشید.
 - بگذارید ذهنتان به زمانی برگردد که برای اولین بار چنین غذایی را تناول کردید. (خاطرات متعددی سربر می‌آورند. به آنها بنگرید و وجه اشتراکشان را ببینید). هم‌زمان با این بازگشت، رایحه و طعم غذا به مراتب قوی‌تر خواهد شد.
 - بگذارید این حس عمیق‌تر شود. ترس از بازگشت به دوران طفولیتان را سرکوب کنید.
 - دوباره تصور کنید که در کنار میز قرار گرفته‌اید و به غذای روی آن نگاه می‌کنید. به خود بگویید که باید اولین باری که این غذا را تناول کردید را به یاد آورید.
 - این موقعیت را به طور کامل به یاد آورید. (امکان دارد جزئیات چیزهای گفته شده و انجام شده‌ای که در بعضی موارد، شما را ترسانده و یا باعث عصبانیت شما شده است را به خاطر آورید). با بخش بالغ وجودتان به مشاهده این حوادث بپردازید. سعی نکنید در کودکی بمانید.
 - بر یافته‌هایتان تعمق کنید و بدانید این وضعیت، تنها توسط کودکی، بدون هیچ‌گونه فهم واقعی درک شده است.

- * در حالی که به ترمیم این خاطره می پردازید، به بخش بالغ خود اجازه دهید تا کودک وجودتان را به آرامی و تنها با گفتگو با خویشتن راهنمایی کند.
 - * به خود بگویید می توانید این غذا را بدون اینکه به تجارب دوران طفولیتان بازگردید بخورید.
 - * این غذای به خصوص را دوباره ببینید، تناول کنید و تا آنجاکه می توانید از آن لذت ببرید.
 - * لذت خوردن این غذا و حس اعتمادی که خوردن آن به شما می دهد را احساس نمایید.
 - * هرگاه آماده شدید، دوباره به هوشیاری کامل بازگردید.
 - * در زمانی دیگر، سعی کنید این غذا را بخورید و واکنش های بدنتان را مشاهده کنید. خواهید دید که هرگونه حساسیت یا حالات و تنش های احساسی ناپدید می شوند.
- پادداشت: این مراقبه نباید بیش از یک بار در هفته انجام شود. نیاز به زمان کافی دارید تا هم از نظر ذهنی و هم از نظر احساسی، یافته هایتان را درک کنید و با دیدگاه جدیدی که ایجاد شده است، منطبق شوید.

III مراقبه برای سفر سماوی

در عالم خواب، ارواح ما در سطوح سماوی (اختری) سفر می‌کنند، هر چند که تنها تعدادی از ما این سفرها را به یاد می‌آوریم. شاید دلیل اصلی آن این باشد که خودآگاه از مواجهه و ارتباط با قلمرو ناشناخته می‌ترسد و هرگونه فعالیت غیرطبیعی را پس می‌زند، هر چند به خوبی بداند که سفر سماوی رخ داده است. در واقع، این مراقبه برای آموزش به خودآگاه، در پذیرش ولذت بردن از سفر سماوی طراحی شده است. (لازم است این مراقبه را بدون استفاده از ضبط صوت انجام دهد.)

- زمانی را انتخاب کنید که می‌دانید دچار مزاحمت نمی‌شوید. در وضعیتی راحت و آرام، به پشت روی تخت یا روی زمین قرار گیرید. بالشتی کوچک زیر سرتان بگذارید و پاها و دست‌هایتان کمی دور از بدنتان قرار بگیرند.
- نفسی عمیق بکشید و تنتان را شل کنید. همین‌طور که بر نفس کشیدن‌تان متمرکزید، تمامی افکار و تصوراتی را که طی روز با خود داشته‌اید متوقف کنید.
- نسبت به چاکراهایتان هوشیار باشید و با تجسم هر یک از آنها که ابتدا حفره‌ای کوچک هستند و سپس به طور تقریبی ده برابر اندازه اصلی‌شان می‌شوند، آنها را باز کنید. (ناخودآگاه‌تان، به طور خودکار باز شدن هر چاکرا را به شما نشان می‌دهد.)
- با چشم ذهنتان، به دنبال راه دلخواه خود باشید (این راه ممکن است در هر شرایط و محیطی قرار گرفته باشد). تجسم کنید که در این راه قرار گرفته‌اید. دور و بر

خود را نگاه کنید و به آنچه در این راه وجود دارد بنتگرید.

- * شروع به قدم زدن در این راه کنید. به هر چیزی که جلوی چشمانتان می‌آید، نگاه کنید. هر آنچه بر آن متمرکز می‌شوید رادر ذهن خود آگاهتان ثبت کنید. هر شیء، انسان یا گیاهی در واقع نمادی است که می‌توان بعداً تحلیل نمود. (این بخش از مراقبه سبب می‌شود حس اعتماد به نفس و در واقع احساسات واقعی خود را توسعه دهیم.)
- * راه را ادامه دهید. به یک سربالایی می‌رسید. با شروع صعود احساس نشاط و اشتیاق نمایید. به خود یادآوری کنید که این راه را به خوبی می‌شناسید و خاطره آن را در ذهنان مرور کنید. این راه را ادامه دهید و مکان‌هایی را پیدا کنید.

* در این مقطع، ناخودآگاه، خودآگاهتان را بسیار آرام به جلو می‌راند. چیزی وجود ندارد که از آن بترسید.

* به سفر خود ادامه دهید، همین طور که به جلو می‌روید، بیشتر و بیشتر ببینید و احساس کنید. در واقع، هر چه می‌بینید و احساس می‌کنید، خود به خود سه بعدی و واقعی می‌شود. سپس به بیرون از جسمتان بروید و در مسیری واقعی قرار بگیرید.

* روح شما هر جا بخواهید بروید و هر آنچه بخواهید انجام دهید را به خوبی می‌داند. به هر جا بخواهید بروید، در یک چشم بر هم زدن، آنجا خواهید بود. خودآگاهتان هر آنچه را انجام می‌دهید با علاقه مشاهده خواهد کرد. طی این سفر، هر کاری را که انجامش برایتان جالب و شگفت‌انگیز است در خودآگاهتان حفظ کنید. حفظ و نگهداری تجربیاتتان اهمیت زیادی دارد.

* هنگامی که زمان برگشت فرامی‌رسد، به خود فرصت دهید تا راه و مسیر را پیدا کنید. بازگشت از این سفر، به مراتب سریع تراز سفر به سوی بالا خواهد بود. در ابتدای راه بایستید و هر آنچه انجام داده‌اید را مرور کنید. به خودآگاهتان یادآوری کنید تا چه حد این سفر، شگفت‌انگیز و مهم بوده است، سپس شروع به بازگشت نمایید.

* کشش‌ها و واکنش‌هایی را در درونتان احساس خواهید نمود تا جایی که به رؤیا

فرو خواهید رفت. در زمانی که در حال رجعت به جسمتان هستید، خودآگاهتان را مطلع نمایید تا هر آنچه تجربه نموده اید را به خاطر بیاورد و خاطراتتان را در عالم خواب و رؤیا مشاهده نماید.

* زمانی که چندین بار، این مراقبه را انجام دادید، بلافاصله پس از بازگشت به جسمتان، بیدار خواهید شد. جسم شما به نظر بی جان می آید. بگذارید جسمتان کاملاً بیدار و هوشیار شود. زمانی که قادر به حرکت شدید، تمامی خاطرات و تجربیاتتان را به رشتة تحریر درآورید. این کار باعث می شود خودآگاه شما تجربیاتتان در این زمینه را بپذیرد.

* تمامی چهره ها و اشیائی را که از ابتدای سفر دیده اید به خاطر بیاورید. بگذارید خودآگاهتان معانی و مفاهیم نمادین را کاملاً درک نماید. در روزهای آتی، این مفاهیم، به احساس نیز در خواهند آمد.

﴿۳﴾ مراقبه برای

تولد دوباره

هیچ کس شایسته‌تر و قابل‌تر از شما برای تجدید حیات خودتان نیست، چراکه خود باطنی شما بهتر از هر فرد دیگر، خود پست درونتان را می‌شناسد و برای کمک به شما در این مرحله گذار، از هر فرد دیگری شایسته‌تر خواهد بود. در یک تولد واقعی، نیازمند کمک هستید و راهنمایاتتان برای یاری رساندن به شما حاضر خواهند بود. این مراقبه تنها زمان‌هایی باید صورت پذیرد که احساس می‌کنید در انتهای یک چرخه و شروع چرخه‌ای دیگر هستید.

- زمانی را انتخاب کنید که در تعطیلات به سر می‌برید و به دور از اقوام و آشنايان هستید (این مراقبه نیازمند زمان است، درست مثل یک تولد واقعی).
- خود را با انجام چند کار تشریفاتی که برایتان حائز اهمیت است، برای احیاء و حیات مجدد آماده نمایید (کارهایی چون، حمام گرفتن، شعر خواندن، خوردن غذای مورد علاقه و...).
- اتاق را مملو از نور شمع و موسیقی نمایید و محیط آن را گرم و راحت درست کنید.
- در اتاق بنشینید و بر اهمیت این مراسم تعمق کنید. آماده باشید به مرحله بعدی زندگی تان پا بگذارید.
- لبستان را درآورید و بر تختی با روتختی یا یک ملافه قرمز که به روی خود

کشیده‌اید دراز بکشید.

- * نفس‌های آرام و عمیق بکشید. گرمای تخت و اتاق را احساس نمایید.
- * چاکراهای اصلی را باز کنید. با ذکر دعایی با پروردگار و راهنمایی روحی تان هماهنگ شوید و درخواست یاری نمایید.
- * تجسم کنید که ملبس به یک ردای خاص هستید و براین موقعیت ویژه خویش تعمق کنید. بدانید تنها شعور و توانایی شماست که مقصد و هدف را تعیین می‌کند. در مورد آنچه می‌خواهید در مرحله بعدی انجام دهید، تصمیم بگیرید و لوازمی خلق کنید تا شما را یاری دهند. ابزاری چون، قطعه کریستالی برای وضوح و روشنی، فلوتی برای بیان حقیقت، ردایی به نشان توانایی و قدرت و...
- * خود را درون زهدان مادر تجسم کنید و بگذارید ذهنتان شما را راهنمایی کند. متوجه باشید ابزاری که انتخاب نموده‌اید همراه‌هتان باشند. خود را از حس زمان رها کنید. در وضعیت‌های مختلف دراز بکشید تا زمانی که در موقعیت جنینی قرار بگیرید.
- * ابزار را در دستان بگیرید و خود را آماده تولد کنید. منتظر بروز فشارهای طبیعی باشید. فشارهای اولیه، بسیار ضعیف خواهند بود. کمی به بدن‌تان کش و قوس بدھید، سپس خود را رها کنید. هر تغییری که ایجاد می‌شود را حس کنید و به خود اطمینان دهید به بهترین نحو عمل می‌نمایید. حضور راهنمایی روحی تان را که در انتظار کمک به شما هستند حس کنید.
- * کanal تولد را همچون نوری سفید که توجه‌تان را جلب می‌کند مجسم کنید. در ذهنتان به سوی آن بروید. تمایل به حرکت جسمانی رو به افزایش خواهد گذاشت. در مقابل هرگونه تمایل به توقف روند تولد دوباره، مقاومت کنید. طبیعتاً، ترس‌هایی بروز می‌کنند، ولی باید به خاطر داشته باشید که با توجه به ابزاری که برگزیده‌اید، دیگر موردی برای ترسیدن وجود ندارد.
- * بگذارید این نور سفید، شما را به بالا بکشاند. زمانی که این کشش به حد اکثر خود

رسید، در ذهن خود با صدای بلند بگویید: «من آزادم».

- * بر ابزاری که همراه دارید، تمرکز نمایید. دلیل انتخاب آنها را به خود یادآوری کنید. احساس اعتماد به نفس را در خود تقویت نمایید.
- * با شادی و نشاطی که توسط خود شما و راهنمایی روحی تان در این چرخه جدید زندگی مهیا شده است، هماهنگ شوید. بدانید که این حیات جدید توسط شعور و خرد شما نیز پذیرفته شده و غیرقابل رد و انکار است.
- * کمی بخوابید. (خودآگاهتان نیز با شمای جدید، به شکلی کاملاً رؤیایی هماهنگ می‌شود.)

* بیدار شوید، حولهای نوبه دور خود بپیچید و یک نوشیدنی گوارا بنوشید. بپذیرید که دوباره متولد شده‌اید و زندگی تازه‌ای را آغاز نموده‌اید. (این اعمال فیزیکی به خودآگاهتان کمک می‌نماید تا آنچه پدید آمده است را بپذیرید.)

پادداشت: این مراقبه، مراقبه‌ای کاملاً معنوی است. اهمیت آن در تأثیر جسمی اش نهفته است و نباید آن را با پاک کردن تاریخچه شخصی اشتباه گرفت. با انجام این مراقبه، کل حافظه‌تان باقی می‌ماند و زندگی تان، روندی یکسان و مشابه طی می‌کند. در واقع، درک شما از زندگی است که دگرگون می‌شود.

۳۷ هرآقه برای

محو ضربه‌های روحی و ترس‌ها

در زندگی هر انسانی، زمانی وجود دارد که اثرات رنج‌ها و ضربه‌های روحی هویدا می‌گردد. در این هنگام، غالباً افراد احساس می‌کنند کاملاً افسرده شده‌اند و توانایی آن را ندارند تا به خودشان برای کسب شادی در زندگی پاری دهند. با محو و کنار زدن ضربه‌های روحی و ترس‌های انباشته شده در یاخته‌های عصبی - عضلانی حافظه، می‌توان به یک زندگی طبیعی، شاد و بدون تگرانی دست یافت. خلاف شیوه‌های قبلی ارایه شده در این کتاب که مطالعه و پژوهش ژرفی برای به کارگیری آنها صورت گرفته است، این روش را می‌توان بدون آگاهی نسبت به علت اصلی و بنیادین ترس و ضربه روحی به انجام رساند. این مراقبه را باید زمانی انجام دهید که کاملاً آماده تسلیم به خویشتن و نیروی شفادهی پروردگار باشد.

- * به ذکر دعای محافظت بپردازید و از پروردگار درخواست کمک کنید.
- * در ذهن خود به دنبال راهنمایی روحی‌تان باشید تا به شما کمک کنند.
- * تصور کنید که در یک جنگل آنبوه و تاریک قرار گرفته‌اید، به طوری که قادر نیستید، هیچ جایی را به وضوح ببینید. تاریکی که احاطه‌تان نموده است را بپذیرید و منتظر بمانید.
- * به صدای جنگل گوش کنید. با هر صدایی که می‌شنوید، پرشی کوچک داشته باشید و حتی کمی نیز از این صدایاها بهراسید.

- * در ذهن خود فریاد بزنید و از دیگری درخواست کمک کنید، سپس با صبر و حوصله منتظر بمانید. (ترسی در شما ایجاد خواهد شد. به آن اجازه ظهور دهید).
- * در ذهن خود درست مانند دوران کودکی، هیولاهايی در تاریکی تصور نمایید.
- * در جستجوی نوری در این ظلمات و تاریکی باشید. همچنان که این نور به سوی شما می‌آید، ببینید که بر شدت آن افزوده می‌شود، و شما نسبت به آن کنجکاوی می‌کنید.
- * به این نور نگاه کنید و شخصی را در آن بیابید. زمانی که احساس کردید با این شخص راحت هستید، وارد نور شوید و در کنارش بایستید.
- * با این شخص به گفتگو پردازید. بپرسید، چه کسی است و می‌خواهد برای شما چه کار کند. از وی بخواهید تا شما را به بیرون از جنگل هدایت نماید.
- * همچنان که با او صحبت می‌کنید، توجه داشته باشید که این شخص مرشد و راهنمای روحی شماست، شخصی که آمده است تا شما را نجات دهد. به نصایحش گوش دهید. همچون طفلى شوید با چشمانی گشوده و گوش هایی باز، و بدین ترتیب، عشق، محبت، احساس اعتماد و رضایتی که وی به شما ارزانی می‌دارد را در خود جذب نمایید.
- * چنانچه آمده باشید، راهنمای روحی تان دستان را می‌گیرد و شما را به میان جنگل انبوه و تاریک هدایت می‌نماید. این راهنما مواردی را به شما خاطرنشان می‌کند و کمک می‌کند تا اکثر چیزهایی را که تاکنون شیطانی و یا بد و خبیث می‌دانستید مشاهده نمایید. در واقع، مواردی کاملاً خلاف آنچه تصور می‌کرده‌اید را بر شما آشکار می‌سازد. (بسیاری از تصاویری که می‌بینید نمادین هستند. در صورتی که مفهومشان را درک نکردید، درخواست کمک کنید).
- * همین طور که از میان جنگل حرکت می‌کنید، متوجه خواهید شد که روشن تر شده است. با خروج از جنگل، در روشنایی روز قرار خواهید گرفت. بایستید و به جنگلی

که هم‌اکنون در پشت شما واقع شده است، بنگرید و آن را همان‌گونه که هست ببینید.
از آنچه می‌بینید، متعجب و حیران خواهید شد. بر این بخش از دیدگاهتان در مورد
زندگی تعمق کنید و قاطعانه تصمیم بگیرید که در آینده همه چیز را به وضوح ببینید.
* راهنمای روحی تان را در آغوش بگیرید و عشق و لطف پرور دگار را دریافت کنید.
سپس از روی سپاسگزاری کنید و دوباره به هوشیاری کامل بازگردید.

یادداشت: هنگام آماده کردن نوار کاست، از یک راهنمای روحی هم‌جنس خود
کمک بگیرید.

۳۸ مراقبه برای لرتباط با ترس و وحشت

هر انسانی با چنین ترسی زاده می‌شود. این گونه ترس‌ها ضروری به نظر می‌رسند چراکه عامل تحریک و برانگیختن فرد برای پیوستن او به پروردگارند. ارتباط آگاهانه با ترس‌های پنج‌گانه، دست آوردهای زیادی به دنبال دارد. این ترس‌ها عبارتند از: ترس از صعود؛ موقیت؛ ترس از سقوط؛ شکست؛ ترس از جدایی؛ انزوا؛ ترس از فعالیت‌های گروهی (مرکز توجه بودن)؛ مسئولیت؛ و ترس از عشق و محبت بلاشرط پروردگار؛ پذیرش همه چیز. در واقع این مراقبه به شما کمک خواهد نمود تا ترس‌های غالب در زندگی روزمره‌تان را بیابید.

- در حالتی قرار بگیرید که بتوانید تکیه دهید و سرو پشت شما کاملاً راحت باشد.
- بر شخص یا چیزی که در این هنگام برایتان حائز اهمیت است، تمرکز کنید.
- شروع به یک مکالمه خیالی با این شخص یا شیء کنید، به طوری که در این گفتگو بتوانید نیازهایتان را به او بگویید.
- تجسم کنید درخواست‌هایتان را رد می‌کند و واکنش احساسی خود را ببینید. (قبل از ادامه این بخش از مراقبه، مکثی نسبتاً طولانی داشته باشید). چنانچه عصبانی هستید و احساس می‌کنید در بازی شرکت داده نشده‌اید، احتمالاً با ترس از جدایی در ارتباطید. چنانچه احساس فلاکت و بدبختی می‌کنید و احساس می‌کنید برای رفع نیازهایتان با شکست رو به رو شده‌اید، مطمئناً، با ترس از شکست در ارتباطید.

چنانچه دچار دردهای احساسی - جسمانی هستید، با ترس از عشق بلاشرط الهی در ارتباطید. چنانچه احساس می‌کنید جواب رد به شما داده‌اند و می‌خواهید دوباره درخواست کنید، با ترس از پیشرفت رو برو هستید. و چنانچه موقعیت شخص یا شیئی خیالی را احساس می‌کنید، اما در عین حال آن را شخص یا شیء دیگری می‌پنداشد با ترس از فعالیت گروهی در تماسید.

- خود و آنچه را که کشف کرده‌اید بپذیرید. این اطلاعات جدید به شما یاری خواهد نمود و قایع آینده را به وضوح ببینید و مواردی که تاکنون انتخاب نکرده‌اید را برگزینید.
- اکنون، تصویری که در ذهنتان خلق کرده‌اید را محو کنید و به جای آن، تصویر یک اتاق را بیافرینید. در این اتاق، «کتاب خرد» قرار دارد. به درون کتاب بروید و صفحه‌ای از آن را بخوانید. به دنبال کلمه یا تصویری باشید. بدانید که این اطلاعات حقیقت دارند. روشی روشن و واضح را برای چگونگی تمرکز بر خویشتن بیابید. سعی کنید دستورالعمل لازم برای برخورد با اتفاقات آینده که از ترس نشأت می‌گیرند را دریابید.

- نفسی عمیق بکشید و به خود فرصت دهید تا با این اطلاعات نوین آشنا گردد.
- اکنون بر نفس‌هایتان متتمرکز شوید و جسمتان را رها و شُل کنید تا ترس‌های قدیمی خود آگاهتان که در حافظه یاخته‌های عصبی-عضلانی تان آثار شده است، رها گرددند. تمامی خاطرات خود را مرور نمایید. به تنفس آرام و عمیقتان ادامه دهید.
- همزمان با خروج تنشهای قدیمی، جسمتان دچار تشنج و انقباض می‌شود. نفسی عمیق بکشید و خود را رها کنید.
- بگذارید ذهن و جسمتان کمی بخوابد. پس از بیداری، احساس سرزندگی و حیات دوباره خواهید نمود.

۳۹ مراقبه برای رویارویی با عواطف و احساسات

در این سیارة خاکی، افراد به سه دسته تقسیم می‌شوند - کسانی که در افکارشان زندگی می‌کنند، کسانی که با عواطف و احساساتشان زندگی می‌کنند و افرادی که با هر دوی این موارد به زندگی خود ادامه می‌دهند. شرطی شدگی‌های ناشی از درک اشتباه مسائل و نقش‌ها، سبب می‌شود نتوانید از خویش حفاظت کنید. این مراقبه، شما را در بر طرف ساختن این موانع و بیدارسازی احساسات واقعی‌تان یاری می‌دهد. این مراقبه را دو بار در هفته با یک برنامه زمانی نامشخص انجام دهید.

- به یک اتاق زیبا و کاملاً راحت یا به یک پارک بروید. به پشت دراز بکشید و بر رها کردن زندگی خود، به گونه‌ای که آن را می‌شناسید تعمق نمایید.
- نفسی عمیق بکشید و بدین ترتیب، زیبایی و نشاطی که از محیط اطرافتان متصاعد می‌شود را به درون خویش استنشاق کنید و تنش‌ها و دل نگرانی‌ها را از درونتان، بیرون برانید.
- هفت چاکرای خود را با تجسم نور سفید رنگی که در درون هر یک از آنان جاری می‌شود باز نمایید. (برای این تجسم، خورشید نیز می‌تواند یاری رسان مناسبی باشد.) تا زمانی که به طور کامل احساس رهاسدگی و شلی عضلات را بنمایید و دیگر قادر به حرکت نباشید به تنفس عمیقتان ادامه دهید.
- توجه داشته باشید که جسم فیزیکی‌تان خوابیده است. (حتی ممکن است

صدای تنفس و خرناستان را نیز بشنوید.)

- بگذارید ذهنتان به جریان افتد و تصاویر حوادث زندگی خود را که از مقابل چشم سومتان عبور می‌کنند مشاهده کنید. همه این حوادث، وجه اشتراکی دارند و آن حضور یک حس است. به این حس توجه داشته باشید و به درون آن حرکت کنید.
- بگذارید این حس در سرتاسر بدنتان حرکت کند و در حالی که این احساس کاذب که از ذهن توجیه‌گر شما سرچشمه گرفته است را رها می‌کنید، به مشاهده واکنش‌های مختلف جسمتان بپردازید.
- همین طور که به سوی مرحله دوم این مراقبه می‌روید، جسمتان را شُل و رها کنید.
- نسبت به جسم خویش و وضعیتش هوشیار باشید. به خود بگویید که هم اکنون کالبد روحی تان را که بر جسم فیزیکی تان تکیه دارد می‌بینید و احساس می‌کنید.
- بر چاکرات قلبتان متمرکز شوید. آن را همچون یک غنچه گل رز سفید مجسم کنید.
- این غنچه گل را ببینید که شروع به رشد و باز شدن می‌کند تا وقتی که کاملاً می‌شکفت. متوجه باشید که هم اکنون چاکرات قلبتان نیز کاملاً باز شده است. احساسات واقعی که از آن متصاعد می‌شوند را حس نمایید.
- به چیزهایی که پیشتر، از ذهنتان برخاسته و به احساسی که به شما دست داده است فکر کنید. بگذارید خود روحانی تان احساس واقعی را به شما نشان دهد. سعی نکنید آن را حدس بزنید - منتظر بمانید تا خود آشکار شود.
- اکنون تصور کنید شخصی به سوی شما می‌آید. به این شخص نزدیک شوید و احساستان را به او بگویید. بگذارید به شما آرامش دهد، تا جایی که شادی، نشاط و توانایی، جایگزین این حالت احساسی گردد.
- بند ارتباطی را که با این شخص ایجاد کردید حس کنید و بدانید که این بند

موجب می‌شود این شخص همیشه با شما باشد. بدانید که حس کردن این فرد تغییراتی در شما ایجاد کرده است.

▪ نفسی عمیق بکشید و خود جدیدتان را پپذیرید. به آرامی نسبت به چاکرای قلبتان هوشیار شوید. بگذارید گل رزی که پیش‌تر دیده بودید، وارد چاکرایتان شده و در درون جسمتان ناپدید شود. اکنون چاکرایتان را ببندید و آن را با عشق و محبت مستتر کنید.

▪ چاکراهای دیگرタン را نیز به استثنای چاکرای تاج ببندید. چاکرای تاج را اندکی باز بگذارید. برای انجام چنین کاری، تصور کنید هاله‌ای به دور سر شما ایجاد شده است. بدانید که هم‌اکنون به طور دائمی در تماس با خود برتر و پروردگارتان هستید.

▪ به آرامی بیدار شده و کمی خود را حرکت دهید. سپس، حمام گرفته و بر خود جدیدتان تعمق کنید. (می‌توان گفت که آب، باتری تان را مجددآ شارژ می‌نماید.)

﴿ مراقبه برای رویارویی با خود واقعی

گاهی اوقات، سرگردان و حیران به دنبال خود واقعی مان هستیم. این مراقبه به منظور آشکار کردن خود واقعی - که مایل است بدون دخالت عوامل زمینی، خود را بیان کند - طراحی شده است.

- * روی یک صندلی راحت بنشینید. دستها روی دامانتان و پاهایتان کاملاً صاف بر زمین قرار گیرند. چندین نفس عمیق و آهسته بکشید.
- * چاکرای چشم سومتان را با رها کردن و دور نمودن تنفس ها و گرفتگی های چهره و ابروانتان باز کنید. نفسی عمیق بکشید.
- * تصور کنید شخصی به سوی شما می آید. ممکن است زن یا مرد باشد. (این در واقع خود برتر شماست). از این شخص بخواهید تا چیزهایی به شما نشان دهد و بدین ترتیب به لیاقت و توانایی رهبری وی واقف گردد.
- * بعد از پایان مکالمه، این شخص را در آغوش بگیرید و احساس کنید که در او ذوب می شوید، بدین ترتیب خود برtero و پست تر شما مبدل به تنی واحد می شوند. به خویش نگاهی بیندازید و تمامی آنچه را که آموخته اید، بازگو کنید.
- * در جستجوی پلکانی باشید، از آن بالا روید. در بالای آن، راهنمایی روحی تان را می بینید که در انتظار تان ایستاده اند. با آنان حرکت کنید و از آنان پرسش کنید و بدین ترتیب آموزش ببینید.

- اکنون، آنان را مانند خود برترتان در آغوش بگیرید. با آنان یکی شوید و بند عشق و محبت را به دورشان بکشید. (این کار ارتعاشات و سطح آگاهی شما را تغییر خواهد داد.)
- دوباره به پلکان بازگردید. همین طور که پایین می‌آید، به دنیای هوشیاری و بیداری نیز بازخواهید گشت. زمانی که کاملاً هوشیار شدید، تمامی کشفیات و یافته‌هایتان را به رشتة تحریر درآورید.

F1 مراقبه برای دستیابی به عشق بلاشرط

هر انسانی، همانطور که به دنبال عشق و محبت پروردگار است، در جستجوی عشق و محبت بلاشرط شریک زندگی، دوستان و آشنايائنش نیز هست. عده انگشت شماری به چنین احساس شگفتی از عشق بلاشرط دست می‌یابند. در واقع، این مراقبه به شما کمک می‌کند تا عشق و محبت الهی را با تمامی وجود احساس کنید و از آن برای تمرین‌های روزمره زندگی تان که باعث ایجاد ارتباطات فردی بهتری می‌شوند بهره جویید.

- یک موسیقی مراقبه بسیار آرام و گوش‌نواز بگذارید. در موقعیتی کاملاً راحت بنشینید. همراه با این موسیقی آرامش‌دهنده، خود را رها کنید و نفس بکشید.
- تصور کنید که در مزرعه‌ای وسیع هستید و هر طرف را که نگاه می‌کنید، تا کیلومترها هیچ چیز به غیر از ذرت نمی‌بینید. تصور کنید کاملاً تنها هستید. آفتاب گرم و سوزان را که با پوست بدنتان در تماس است حس کنید. همین طور آرام و خواب‌آلوده باقی بمانید.

- در ذهن خویش، شکلی نمادین از پروردگار به صورت خورشیدی که بر شما گرما و نور می‌تاباند مجسم کنید. همین طور که در زیر نور خورشید آرمیده‌اید، به نفس‌های آرامی که تمامی وجودتان را در بر گرفته است توجه کنید. به نسیمی که در میان ذرت‌ها پیچیده است گوش دهید و آن را بر پوست خود حس کنید. این نسیم، همانا

دست پروردگار است که شما را لمس می‌کند. نوازش‌های او را احساس کنید.

* همین طور که در زیر آفتاب گرم روز دراز کشیده‌اید، توجه داشته باشید که خورشید، پرتوهای درخشان خویش را به سوی شما می‌فرستد. همین طور که در حال گرفتن حمام آفتاب هستید، چاکرای قلبتان را باز نمایید و تمامی عشقی که پروردگار به شما ارزانی می‌دارد را احساس کنید. بدانید که او، شما را همان‌گونه که هستید، دوست دارد و بدانید که در اینجا هیچ‌گونه قضاوتی وجود ندارد؛ تنها قبول و پذیرش است.

* شخصی را خواهید دید که در کنار شما ایستاده است (این شخص تفسیر و برداشت شما از پروردگار است). دست‌هایش را بگیرید و بشنوید که می‌گوید تا چه حد به شما علاقه دارد. با شادی و نشاط فریاد بزنید. بدانید که به خانه آمده‌اید. در آغوشش بگیرید و دست‌های شفابخشش را که به سوی شما می‌آید در دست بگیرید.

* زمانی که این پرتوهای نورانی زایل شدند، دوباره دراز بکشید و بار دیگر از گرمای خورشید لذت ببرید. احساس عشق بلاشرط پروردگار را در خویش حفظ کنید. (ذهن و فکر شما، این احساس را خواهد پذیرفت).

* تصور کنید که پروردگار همیشه با شما از طریق خورشید، باد و طبیعتی که شما را احاطه کرده است، صحبت می‌کند. تصمیم بگیرید تا در جستجوی چنین مکان‌های آمن و آرامش‌دهنده‌ای باشید و دست مهربان پروردگار را هر زمان که نسیمی می‌وتد احساس نمایید.

* بدانید زمانی که دیگری را در آغوش می‌گیرید، پروردگار را هم در آغوش گرفته‌اید و آنها نیز وقتی شما را در آغوش گرفته‌اند، خدا را نیز در بر دارند. این حالتی دو جانبه است.

* بر چنین درکی تعمق کنید. چاکرای قلبتان را ببندید و دوباره به هوشیاری بازگردید.

FP مراقبه بر هرم

این مراقبه، مراقبه‌ای بسیار توانمند محسوب می‌شود. در صورت هماهنگ شدن، خالق شما هر آنچه درخواست کنید را بر شما آشکار خواهد نمود. این مراقبه به شما کمک خواهد کرد تا به صورت کل درآمده و ابزار فیزیکی را که در زندگی به شما پاری خواهد رساند، به دست آورید. این مراقبه را نباید برای دوز و کلک و یا کنترل و تسلط بر دیگران به کار گیرید، بلکه باید تنها برای کسب عشق بلاشرط و تسليم خواست و اراده پروردگار شدن، به طوری که خواست وی، خواست شما گردد، از آن بهره جویید.

- برای این مراقبه به هرمی مسی نیاز دارید. چنانچه چنین هرمی را در دسترس نداشته باشید، در اتاقی گرم و زیبا بنشینید و تصور کنید که محیط این اتاق قاعده هرم را تشکیل می‌دهد.

- چشم‌ها را ببندید. به آرامی و بسیار عمیق نفس بکشید و بگذارید تنفس و اضطرابی که طی روز در شما ایجاد شده است، رهایتان کند. در هر گوشه‌ای از اتاق، هرمی مسین خلق نمایید. این هرم را به گونه‌ای مجسم کنید که وجهه‌های آن در بالای سر شما به یکدیگر برسند.

- به خود فرصت دهید تا گوشه‌های این هرم مسین که مبدل به یک پرتوی درخشان آبی رنگ شده است را مشاهده کنید. در این محیط، احساس آرامش و امنیت نمایید.

- اکنون، تجسم کنید این هرم همچون یک مثلث متساوی‌الاضلاع دو بعدی است. توجه داشته باشید که این پرتو نورانی آبی رنگ در تاریکی قرار گرفته است. با چشم

باطن^{*} خویش، رنگ طلایی را در امتداد خارجی لبه‌های آن بیفزایید، بدین ترتیب مثلث دوم نیز شکل می‌گیرد. (در واقع، رنگ آبی متجلی‌کننده روح الهی است و رنگ طلایی متجلی‌کننده پروردگار است).

* باز هم در چشم باطن خویش، خود را در گوشة چپ این مثلث قرار دهید. به میل خود، شخص یا شیئی را در گوشة راست آن قرار دهید. روح الهی که در رأس آن همچون ابری آشکار شده است را مشاهده نمایید.

* این جملات را با صدای بلند بخوانید: «من با پروردگار خود یگانه هستم، پروردگارم نیز با من یگانه است. من با این شخص (یا شیء) یگانه هستم، این شخص (یا شیء) نیز با من یگانه است. این شخص (یا شیء) نیز با پروردگار یگانه است، پروردگار نیز با آن یگانه است. این شخص (یا شیء) نیز با من یگانه است، من نیز با آنها یگانه‌ام».

* تمامی جنبه‌های بخشش و شراکت را درک کنید. اکنون روح الهی را که همچون ابر در نظر گرفته‌اید، خودتان و شخص (یا شیء) را تجسم کنید که همه به مرکز هرم نزدیک می‌شوید. این شخص (یا شیء) را در آغوش بگیرید و احساس کنید که این ابر، هر دوی شما را در برگرفته است. بر این احساس وحدت و یگانگی تعمق کنید.

* بدانید که این عمل تسلیم و یگانگی، باعث دگرگونی مثبتی در زندگی تان می‌شود و موجب می‌گردد به دیگران یاری کنید و امیدها و رؤیاهایتان به واقعیت بپیوندد.

* با صدای بلند بگویید: «چنین باد». احساساتی را که رهایتان کرده‌اند، حس کنید تا به این مطلب واقف شوید که چیزی را با یاری پروردگار خلق نموده‌اید. خود را آماده سازید تا آن را شخصاً دریافت کنید.

* به آرامی به اتاق بازگردید. احساسی از بزرگی و احترام در شما موج می‌زند. از این

- احساس لذت ببرید و بدانید که برای آنچه می‌خواهید به دست آورید زمان لازم است.
- به شکیبایی و پایداری تان اعتراف کنید و بدانید زمانی که کاملاً آمادگی دریافت آنچه را درخواست می‌کنید داشته باشید، به دستش خواهید آورد. تصمیم بگیرید از هر آنچه به شما ارزانی شده است به خوبی استفاده کنید.
 - حدود یک ساعت را به آرامی بگذرانید و برای برآورده کردن خواستهای خود در زندگی، برنامه‌ریزی کنید.

مراقبہ برای FFP

رجسه به گذشته

در زندگی ما لحظاتی پیش می‌آیند که احساس می‌کنیم قبلًا آنها را تجربه کرده‌ایم؛ احساسات و عواطفمان اغلب حاکی از وجود الفت و ارتباطی روشن با آن لحظات هستند و ذهن ما با گذشت و کاو در اطلاعاتی که در زندگی کسب کرده‌ایم، فوراً سعی در یافتن علت وجود چنین حسی می‌نماید.

هدف این مراقبه چیست؟ پاسخ آن بسیار ساده است، ترغیب و برانگیختن خویش برای آزادسازی خرد باطنی. آنچه در ابتدا حاصل می‌شود بسیار جزئی است، اما با گذشت زمان، میزان قابل توجهی از این خرد، از ناخودآگاه به سوی ذهن خود آگاهمان روانه می‌گردد.

در اکثر موارد، ابتدا جنبه‌های منفی زندگی از ناخودآگاه بیرون می‌آیند. این امر، خودآگاه را برای جستجوی پاسخ‌های عمیق‌تر، تحریک می‌نماید. این جنبه‌های منفی در زندگی شما وجود دارند. برای اینکه بتوانید خصایص مثبتی که در ناخودآگاهتان وجود دارند را آشکار نمایید، باید خود را از این ویژگی‌های منفی پاک کنید.

پادداشت: هنگام انجام این مراقبه، با استفاده از یک ضبط صوت قابل حمل و نقل، جریان وقایع را ثبت کنید. بدین ترتیب می‌توانید در آینده به آنچه انجام داده‌اید، گوش فرادهید.

* در کمال آرامش روی یک صندلی راحت بنشینید، بدین ترتیب خوابتان نخواهد

برد.

- تمرینات تنفسی تان را آغاز نمایید، سپس خود را شل و رهای کنید.
- به ذکر دعای حفاظت‌کننده خویش بپردازید و چاکراهای اصلی تان را باز کنید. با راهنمای روحی تان، کسانی که در این سفر، یار و یاور تان خواهند بود هماهنگ شوید.
- حضور آنها و همین طور آرامش و امنیتی که در انجام این مراقبه وجود دارد را احساس کنید. چنانچه چنین احساسی در شما وجود ندارد، بسیار ترسیده‌اید، دیگر ادامه ندهید. چنانچه آماده شدید، با صدای بلند بگویید: «آماده‌ام و تا آنجاکه در توان داشته باشم، بلند و بلندتر سخن خواهم گفت». در ذهنتان یادآور شوید که پس از اتمام مراقبه، از کلماتی کلیدی که ذهن خود آگاهتان را تحریک خواهد نمود، استفاده خواهید کرد.
- منزل را ترک کنید و در امتداد رودخانه‌ای، با قایقی پارویی حرکت کنید. (رودخانه همان دریای زندگی است و قایق نیز مأوا و محل امن زندگی شماست). سوار قایق شوید و در وضعیتی کاملاً آسوده و راحت بنشینید، به طوری که بتوانید مکانی که می‌خواهید به آنجا بروید را ببینید.
- به پشت سر خود نگاه کنید و ببینید راهنمای روحی تان در حال هدایت قایق هستند و شما را به زمانی می‌برند که مشاهده‌اش برایتان مناسب‌تر خواهد بود. تکیه دهید و از قایق‌رانی خویش لذت ببرید.
- همان‌طور که روی رودخانه در حرکتید، احساسات گوناگونی بروز می‌کنند. این احساسات در مسیر زندگی حادث شده‌اند. با لذت به آنها بنگرید، اما خود را به آنها وابسته نکنید، اگر چنین کنید، سفرتان به پایان خواهد رسید.
- در این سفر ممکن است وارد بخشی تاریک شوید.
- توجه داشته باشید، چنانچه ترسیدید، ترس خود را کنار بزنید و با شادی به

حرکت خویش ادامه دهد.

• وارد روشنایی و صحنه‌ای از تصاویر جدید خواهید شد. به این صحنه نگاه کنید.
اگر به سوی یکی از آنها کشیده شدید، در همانجا متوقف خواهید شد (این در واقع همان عواطف و احساساتی هستند که همچون بندی شما را به گذشته‌تان وصل می‌کنند و هیچ ربطی به ذهن و اندیشه‌تان ندارند).

• زمانی که خود را به لب رودخانه کشاندید، از قایق بیرون آیید و به اطراف خود نگاه کنید. مشاهده کنید راهنمای روحی تان هنوز هم با شما هستند. بگذارید خودآگاهی‌تان هر آنچه را که به دست آورده است مشاهده کند. به عواطف و احساسات خود توجه داشته باشید. بدانید که این احساسات، در زندگی تان حضور دارند. به نحوه لباس پوشیدن‌تان بنگرید، همچنین ببینید که چگونه عمل می‌کنید و چگونه خود را در مسیر زندگی هدایت می‌کنید. در جستجوی استعدادها، مهارت‌ها و توانایی‌هایی که در گذشته داشته‌اید باشید. همچنین ترس‌هایی که بر آنها چیره شده‌اید را نیز بیابید. بدانید که چه سالی است و در کجا هستید. از هر لحظه زندگی تان لذت ببرید.

• زمانی که تمام آنچه با زندگی تان در ارتباط است را دیدید و درک کردید، به طور طبیعی به سمت قایق کشیده می‌شوید. سوار آن شوید و متوجه حضور راهنمای روحی تان نیز باشید. از آنها بپرسید آیا موارد بیشتری برای مشاهده وجود دارد؟ در صورت مثبت بودن پاسخشان، سفر تان ادامه خواهد یافت. هر زمان که قایق را ترک و دوباره بدان رجعت می‌کنید، حضور راهنمای‌تان را بررسی کنید. (این کار، شما را مطمئن می‌کند که در رؤیا و خواب و خیال نیستید).

• زمانی که تمامی اطلاعات مورد نیاز را به دست آورده‌ید، راهنمای روحی تان به قایق بازمی‌گردند و به آرامی شما را به زمان حال برمی‌گردانند. اکنون تصور کنید که در قایق دراز کشیده‌اید. در این حال، تمامی یافته‌های‌تان را برای خود بازگو نمایید. چنانچه پرسشی در مورد آنچه مشاهده کرده‌اید دارید، از راهنمای روحی تان

بخواهید تا برایتان توضیح دهنده. شما نیز به پاسخ‌های قابل درکشان گوش دهید.

* هنگام بازگشت، به محدوده‌ای روشن بر روی رودخانه می‌رسید. این آغاز زندگی کنونی شماست. در حالی که سفرتان در این نور آدامه می‌یابد، اهمیت و نیروی معنوی وجود خود را حس کرده و بدان توجه کنید.

* قایق به ساحل دریاچه می‌رسد. از آن بیرون آمده و از راهنمایی روحی تان که شما را در این سفر همراهی کرده‌اند، سپاسگزاری کنید. قول دهید که به زودی آنان را ملاقات می‌نمایید، سپس از دریاچه دور شوید و به سوی منزل خویش بروید. زمانی که به منزل نزدیک شدید، بار دیگر تمامی آنچه در این مراقبه مشاهده کرده‌اید را بازگو نمایید. در منزل را باز کنید و به درون اتاق‌تان بروید. احساس تازگی در خود خواهید داشت.

* تمامی آنچه را به خاطر می‌آورید ضبط کنید. در زمانی دیگر، به کل نوار گوش دهید. به استثنای خاطرات جدیدی که به خود آگاهتان می‌آیند، این موارد باید برای مراجعه‌های بعدی، به رشتة تحریر درآیند.

مراقبه برای

یافتن مأوا و مکانی لمن

این مراقبه به شکلی طراحی شده است تا شما را از درد و رنج دنیوی برهاند، درد و رنجی که توسط انسان‌های دیگر یا به سبب وضعیت شما در زندگی ایجاد شده است، و همچنین به شما نیرو می‌دهد تا با امید و انگیزه عشقی تازه برای بهبود موقعیت خویش، به زندگی بازگردد.

- روی یک صندلی بنشینید، پاهای کاملاً صاف و باز از هم، روی زمین قرار گیرند و دست‌ها را روی پاهایتان بگذارید. چندین نفس عمیق بکشید و بدین ترتیب، هر گونه نگرانی، تنفس و اضطرابی را از خویش برانید.
- از راهنمایی روحی تان درخواست کنید تا به شما نزدیک شوند و به آرامی به ذکر دعا برای دستیابی به عشق و حمایت الهی بپردازید.
- راهی را بیابید و در امتداد آن شروع به قدم زدن کنید. سرانجام به مکانی زیبا خواهید رسید؛ مکانی که در آن، آبی در جریان است، گل‌ها شکفته شده‌اند و پرنده‌گان آواز می‌خوانند. به دنبال جایی باشید تا در آن به آرامی بنشینید و محو محیط اطراف شوید. با صبر و حوصله منتظر بمانید تا شخصی به سوی شما بیاید.
- راهنمایی روحی تان به شکلی کاملاً آشنا، بر شما ظاهر خواهد شد. از آنان دعوت کنید تا در کنار تان بنشینند.
- به آنان اجازه دهید تا به صورت درونی با شما به گفتگو بپردازند. در واقع، این

مراقبه موجب احیاء و تقویت شما خواهد شد. بدانید هر زمان تمایل داشته باشد می‌توانید به آینجا بیایید و راهنمایی روحی تان نیز همیشه به یاری شما خواهد آمد.

* زمانی را برای در میان گذاشتن مسائل و مشکلاتتان با راهنمایی روحی تان اختصاص دهید. به نصایحشان گوش کنید.

* توجه داشته باشد هنگامی که به هوشیاری کامل بارگشته است، تمامی این نصایح را به خاطر خواهید آورد.

۷۲ مراقبه برای تمامن با دنیای فرشتگان

کودکان، فرشتگان، جن و پری، دیو و کوتوله‌ها را باور دارند، لیکن تعداد اندکی از آنان این موجودات را مشاهده می‌کنند. اما بالغین و بزرگسالان تصور می‌کنند چنین موجوداتی وجود ندارند. این مراقبه طراحی شده است تا به شما ثابت کند این موجودات وجود دارند. قبل از انجام مراقبه، بسیار اهمیت دارد که در آرامی و خونسردی به سر برید. نباید آرزو کنید که جنبه‌های منفی وجودتان آشکار شوند و بدین ترتیب آجنه، غول و موجوداتی از این قبیل را به سوی خود جذب کنید. بنابراین، مراقبه را در یک روزگرم و آفتابی انجام دهید، زمانی که هیچ چیز بهتر از هماهنگی با بهشت^{*} پروردگار که همین زمین ماست فیست.

- یک روز ساکت را انتخاب کنید، روزی که به دور از هیاهو و شلوغی باشد و به خارج از شهر بروید.
- نقطه‌ای زیبا بیابید، جایی سبز و پردرخت.
- مدتی بنشینید و با انرژی محیط اطرافتان هماهنگ شوید. در فکرتان همه مخلوقات را فرا بخوانید تا شما را با عشق و صلح احاطه کنند. (این مخلوقات همانا دوستان قلمروی فرشتگانند و نباید ناچیز شمرده شوند.)
- به درختی تکیه کنید و یا بر نشیمنگاهی کوتاه بنشینید و به آرامی محیط

اطرافتان را مشاهده کنید.

- * زمانی که حس درونی تان می‌گوید چشمانتان را ببندید، چنین کنید. نفسی عمیق بکشید. بگذارید روح شما بر جسمتان غلبه نماید.
- * چشمانتان را نیمه باز نگه دارید. بگذارید روحتان محیط اطرافتان را احساس کند و در جستجوی راهی برای تمرکز بر آن باشد.
- * از میان مژگانتان خیره شوید. چیزهایی خواهید دید. دقیق کنید. آنچه به صورت یک پرنده ظاهر می‌شود، ممکن است چیز دیگری باشد. گنده درختی ممکن است کوتوله‌ای را پنهان کرده باشد و یا در پس گپهای علف، ممکن است جن و پری پنهان شده باشند.
- * با دنیای فرشتگان هماهنگ شوید. در ذهنتان به آرامی و با ملایمت از آنان دعوت کنید تا پیش شما بیایند. تکان نخورید.
- چنانچه بخواهند، خواهند آمد و حتی به شما اجازه خواهند داد تا رؤیتشان کنید. چنانچه غرق در بی‌ایمانی و ناباوری باشید، هرگز نخواهند آمد. می‌بایست با قلب و روح خود دوستشان بدارید.
- * برخی پرواز خواهند کرد، برخی راه می‌روند و حتی ممکن است برخی از آنان با یکدیگر گفتگو کنند. از آنچه به شما نشان می‌دهند لذت ببرید و آنها را بیاموزید.
- * زمانی که این ملاقات به نظر کافی برسد، آنان به سادگی، محیط را ترک خواهند کرد. حال به وضعیت هوشیاری کامل برگردید و از عملکرد فرشتگان به سبب محافظت از این جهان و هماهنگ ساختن آن با قوانین طبیعت، قدردانی کنید.

﴿۳﴾ مراقبه آب، خاک، آتش و هوا

هر چند ما انسان‌ها توسط این عناصر طبیعی احاطه شده‌ایم، لیکن به ندرت قادریم احاطه‌شان را بر خودمان تشخیص دهیم و حتی درس‌هایی که به ما می‌آموزند را دریابیم.

این مراقبه بدین منظور طراحی شده است که شما را به هوشیاری و بصیرت برساند تا بتوانید از این عناصر برای پاکسازی و پالایش خود بهره جویید. این مراقبه بر تمام پنج کالبد شما اثر می‌گذارد و باید دو تا سه بار در سال انجام شود.

• چهار عدد شمع روشن کنید و آنها را روی زمین بر چهار گوشه مربعی فرضی قرار دهید. ظرفی خاک را وسط این مربع بگذارید. ظرفی دیگر مملو از آب را نیز دقیقاً مقابل این ظرف قرار دهید، به طوری که بتوانید بین این دو ظرف، چهار زانو و رو به شمال بنشینید. به هوایی که تنفس می‌کنید به عنوان عنصر چهارم توجه کنید.

• نفسی عمیق بکشید و شش هایتان را از این هوا پر کنید. حال به شعله شمعی که در جلوی شما واقع شده است، نگاه کنید. نیرو و قدرت آن را بر خود تصدیق کنید. به خاک نیز نگاه کنید، نیرو و قدرت آن را بر خود تصدیق نمایید. آب را نیز احساس کنید، نیرو و قدرت آن را بر خود تصدیق کنید. حال تأیید کنید که جسم شما از این چهار عنصر ساخته شده است.

• چشمانتان را بیندید و مراقبه را آغاز کنید. نفسی عمیق بکشید و از هوا بخواهید شما را از هرگونه دام ذهنی برهاند. تصور کنید این دام‌ها و تله‌ها، در مقابل چشمانتان

قرار گرفته‌اند. محو شدنشان را مشاهده کنید.

- * دوباره نفسی عمیق بکشید. به آب بگویید شما را از شر احساسات و عواطف منفی برهاند و بخواهید تا پالایشتان کند. خود را تجسم کنید که در آن شناورید و به زیر آب حرکت می‌کنید. ببینید که احساسات منفی تان به سوی آب روانه و در آن گم می‌شوند.
- * گپه کوچکی خاک را مجسم کنید که بر آن بوته کوچک آتش قرار دارد. احساس کنید که هوا، زندگی را به درون شعله‌های آتش تغذیه می‌کند. تبدیل شدن آب به بخار را مشاهده کنید. ببینید که تمامی این عناصر با یکدیگر عمل و شما را نیز تغذیه می‌کنند و کالبدهای پنج‌گانه‌تان را در هماهنگی و تعادل قرار می‌دهند.
- * در کمال خضوع و فروتنی، از این عناصر چهارگانه برای شفایی که به شما ارزانی داشته‌اند سپاسگزاری کنید.
- * توانایی آنها را در نظر آورید. آتش را در مقدرترین شکلش مجسم کنید و صدای پروردگار را از میان شعله‌های آن بشنوید. آب را به صورت اقیانوس، دریا و رودهایی تصور کنید که قسمت‌های مختلف زمین را از هم جدا می‌کنند و یک بار دیگر، این شکل از قدرت پروردگار را بشناسید. هر یک صدایی دارند. به پیامی که هر یک از آنها به شما ارسال می‌کنند، گوش فرا دهید.
- * زمین، کوه و دره‌هایش، همین طور بادهایی که در آن می‌وزند را نیز تجسم کنید. زیبایی پروردگار را که در آنها متجلی شده است ببینید و به آواز و پیامی که برایتان می‌فرستند، توجه داشته باشید.
- * بدانید که این قدرت و زیبایی که می‌بینید در همین عناصری هستند که با شما همراهند. این قدرت و توان و زیبایی را همچون یک ارثیه ارزشمند بپذیرید.
- * از این عناصر که با شما یکی شده‌اند، متشکر و ادامه حمایت آنان را خواهان باشید. چشمانتان را باز کنید. با ملایمت خاک، هوا، آب و شعله‌های آتش را لمس کنید. کاملاً هوشیارانه، از پروردگار خویش به خاطر این شفا سپاسگزاری کنید.

* سه تا از شمع‌های روشن را خاموش کنید و یکی از آنها را در مکانی امن نگه دارید تا شعله‌ور بماند. کاسه‌های آب و خاک را نیز در دو طرف آن با احترام و تواضع قرار دهید. بعداً می‌توانید، شمع را خاموش کنید و ظرف‌های آب و خاک را نیز به جای خود بازگردانید.

مراقبه برای FV

گشودن چشم باطن

گشودن چاکرای چشم سوم در اکثر موارد همراه با موفقیت بوده است، لیکن تعداد انگشت‌شماری موفق به باز نمودن «چشم باطن» خود شده‌اند. گشودن چشم باطن در کس سه بعدی ایجاد می‌کند، به بیانی ساده‌تر، به شخص امکان می‌دهد چیزها را همان‌گونه که هستند، کاملاً واقعی، درست مثل اینکه آنها را در دست گرفته است، درک کند، در حالی که چاکرای چشم سوم تنها تصویری از شیء دیده شده عرضه می‌کند. قبل از اینکه شخص قادر باشد، چشم باطن خویش را بکشاید، در ابتدا باید بر اکثر ترس‌هایی که از دوران طفولیت در وی ایجاد شده‌اند تسلط یابد. به شما پیشنهاد می‌کنم قبل از پرداختن به این مراقبه، شیوه‌های دیگر مراقبه را که تاکنون در این کتاب ذکر شده‌اند به کار گیرید.

- * در اتاقی تاریک در کمال آرامش بنشینید و به منظور آماده‌سازی خود، مراحل اولیه مراقبه را انجام دهید. تمامی چاکراهای اصلی تان را باز کنید، سپس با پروردگار و راهنمایی روحی تان هماهنگ گردید.
- * اکنون بر پیشانی تان تمرکز کنید. تنش‌ها و فشارهایی که در این ناحیه وجود دارد را احساس نمایید. عضلاتتان را شل کنید. سپس پیشانی خود را از عمق مغزتان مشاهده کنید.
- * این ناحیه ژرف که در مغزتان قرار گرفته است، همان غده صنوبری شماست که

نسبت به ارتعاشات نوری که از باطن روحانی تان و همین طور از جهان معنا متصاعد می‌شود، بسیار حساس است. لحظه‌ای، با تمام وجود احساسش کنید. (چنانچه دچار ترس شدید، سعی کنید آن را از خود دور نمایید. اگر ترستان بیشتر شد، مراقبه را متوقف کنید.)

- * برای تحریک غده صنوبیری، قصد کنید که از درون مغز خود بیرون را ببینید.
پرتوی باریکی از نور را در فاصله‌ای بیرون از خود مجسم کنید.
- * براین پرتو متمرکز شوید و خویش را به درون آن بکشانید. همین طور که به سوی آن در حرکتید، بدانید که چاکرای چشم سومتان تقریباً باز است و تمامی تصاویر بیرونی را دریافت می‌کند. بدانید که بدین ترتیب، راه بین غده صنوبیری را به بخش پیشین مغزان، محلی که اعصاب حسی عمل می‌کنند، قطع نموده‌اید.
- * بگذارید تا همه چیز به وضوح بر شما آشکار شود.
- * همین طور که به نور نزدیک‌تر می‌شوید، تصور کنید که از میان یک دوربین چشمی نگاه می‌کنید. لنز دوربین را بچرخانید تا تنظیم و متمرکز شود. پیامد این کار، حرکت چشمی سریع^{*} است.
- * اکنون بگذارید چاکرای چشم سومتان، پیام‌های نوری را که به غده صنوبیری می‌فرستد، تقویت نماید. به غده صنوبیری نیز امکان دهید تنظیم شود و تصویر حقیقی را آشکار کند. این تصویر ممکن است راهنمای روحی یا چیزی متعلق به وی باشد. ممکن است چشم باطنتان به محض باز شدن بسته شود. در این صورت، از راهنمایان روحی تان سپاسگزاری کنید، چاکراهایتان را ببندید و به مراقبه خود پایان دهید. ممکن است دچار سردد شوید که غیر طبیعی نیست. بخوابید و بگذارید جسمتان تحت درمان و شفا قرار گیرد.

- چنانچه چشم باطنستان گشوده باقی ماند، با ذهن و قلبی باز به تفحص در دنیای جدیدی بپردازید که در آن ابعادی جدید بر شما گشوده می‌شود. به هاله‌ای که راهنمای روحی تان است، نگاه کنید، هاله‌ای با سایه‌ها و رنگ‌های گوناگون که چیزهای زیادی به شما نشان خواهند داد. به تماشای راهنمای روحی تان ادامه دهید تا زمانی که خود به شما بگوید کافی است. با ملایمت و در کمال آرامش مراقبه خود را باستن چاکراتی چشم سومتان به پایان برسانید، سپس دیگر چاکرات‌های اصلی تان را ببندید و به حال هوشیاری برگردید.
- به منظور مراجعه در آینده، تمامی تجربیاتتان را به رشتة تحریر درآورید. اکثر مواردی که مشاهده کرده‌اید، تنها جنبه سمبولیک خواهند داشت که هر یک به گونه‌ای در آینده به یاری شما خواهند آمد.

F&A مراقبه برای لبراز کامل خویشتن

ابراز کامل خویشتن به این معناست که به شیوه‌ای عمل کنیم که تمامی کالبدهای پنج‌گانه‌مان در نهایت قابلیت و شایستگی به فعالیت بپردازند. برای انجام چنین کاری، ابتدا باید ذهن و احساسات شما در هماهنگی باشند. سپس نسبت به خود معنوی و خرد باطنی که از روحتان جریان می‌یابد اعتماد کامل کسب کنید. زمانی که کالبدهای ذهنی، احساسی، روحی و کالبد ذهن برتران در هماهنگی باشند، هماهنگ شدن با خود الهی [کالبد الهی]، که نتیجه‌اش عشق ورزیدن بدون قید و شرط است، خواست طبیعی شما خواهد شد. این مراقبه شما را برای دستیابی به این هدف یاری خواهد نمود.

- حدود دوازده ساعت روزه بگیرید و تنها آب و آب میوه بنوشید.
- زمانی را انتخاب کنید که برای چندین ساعت مورد مزاحمت قرار نگیرید. در وضعیتی راحت دراز بکشید. پاهای کاملاً کشیده و حدود ۳۰ سانتی‌متر از یکدیگر فاصله داشته باشند، دست‌ها نیز در طرفین قرار گیرند. نفسی عمیق بکشید و کلیه عضلاتتان را شُل کنید.
- همه چاکراهای اصلی و فرعی تان را باز کنید. به آرامی و عمیقاً نفس بکشید.
- نسبت به وضعیت جسمانی تان هوشیار باشید. نفس‌هایتان را عمیق تر کنید.
- با انرژی موجود در چاکرات ریشه هماهنگ گردید و اجازه دهید تا در این مکان

انرژی جنسی ایجاد شود. (این انرژی بدون هیچ گونه کمک جسمانی به حد اوج خود خواهد رسید). در اوج لذت جنسی، احساس خواهید کرد این انرژی به سوی کالبد اثیری تان روانه می‌شود.

▪ نفسی عمیق بکشید و با انرژی که در کالبد اثیری تان به وجود آمده است، هماهنگ شوید. بر شبکه خورشیدی تان متمرکز شوید و انرژی‌ای که ایجاد می‌شود را مشاهده کنید. در تمامی قسمت‌های بدن‌تان، احساس سوزش و مورمور شدن خواهید کرد. بگذارید این انرژی به سوی کالبد روحی تان به جریان درآید.

▪ نفسی عمیق بکشید و با کالبد روحی تان هماهنگ شوید. بر چاکرات قلب‌تان تمرکز کنید. تشکیل شدن انرژی و تبدیل آن به اوج لذت جنسی را حس کنید.

▪ دوباره نفسی عمیق بکشید و با شعور برتر تان هماهنگ شوید. بر چاکرات گلو و پیشانی تان نیز متمرکز گردید. انرژی‌ای که در جسم‌تان تشکیل می‌شود را مشاهده کنید، احساس شما همچون جریان یافتن آب است. بگذارید این لذت جنسی تبدیل به انفجار نور و روشنایی گردد. (در این حالت جسم‌تان را ترک خواهید کرد و خویشتن را ایستاده در نقطه‌ای از آتاق خواهید یافت و متوجه خواهید شد که تنها روح هستید).

▪ حال به جسم فیزیکی تان که آرمیده است نگاه کنید. با شعور روحی تان، احساس کنید که کالبد فیزیکی تان به شما خیره شده است.

▪ سپس با کالبد روحی خود به جستجوی آن بخش صعودکرده‌تان که کمی بالاتراز شما و در کنار قرار گرفته است بپردازید. با کالبد روحی تان حس کنید که این بخش صعودکرده به شما نگاه می‌کند.

▪ بدانید که تمامی این سه جنبه وجودی تان، هر یک از جای خود به یکدیگر نگاه می‌کنند. و تمامی تصاویر درک می‌شوند و از هر زاویه به عنوان یک تجربه حس می‌گردند. بدانید که رشته‌های الفت و محبت را میان خود پست و خود برتر تان ایجاد نموده‌اید. (این تجربه‌ای منحصر به فرد و استثنائی است که تنها در طول زندگی، یک یا

دو بار بدان می‌رسیم.)

- * بگذارید خود روحی تان دوباره به جسمتان مراجعت کند. یاد این تجربه را نیز همراه داشته باشید.
- * بگذارید جسم فیزیکی تان دوباره هوشیار شود. تجربیاتتان را برای مراجعه در آینده به رشتة تحریر درآورید، سپس بخوابید. (در واقع، خواب به خودآگاهتان این امکان را می‌دهد تا این تجربه را درک کند و تغییر در دیدگاه و نیز ارتعاشات کالبدتان را پذیرا شود.)

۳۹ هرآقیه برای سفر به عالم دیگر

عده‌ای بر این باورند که ما تنها مخلوقات ساکن سیاره زمین نیستیم. عده‌ای اندک نیز بر این باورند که در این عالم، مخلوقاتی با توانایی‌های برابر و یا حتی بالاتر از توانایی‌های ما وجود دارند. یک راه برای کشف این مسئله، سفر سماوی (اختری) به نقاطی است که نمی‌توان به طور فیزیکی به آنها سفر کرد. متأسفانه، اکثر ما انسان‌ها از اینکه به کشف و جستجو بپردازیم، سخت در هراسیم و تنها تعداد محدودی از محققین هستند که در این حیطه به فعالیت می‌پردازنند. وقتی به قصد چنین اکتشافی، از بدن خود خارج می‌شوید، چنانچه مایل باشید خود به کشف و تفحص بپردازید، تا هر فاصله‌ای که بخواهید می‌توانید سفر کنید و هیچ محدودیتی وجود نخواهد داشت. در واقع، روحتان به خوبی، مکان‌هایی که می‌روید را می‌شناسد. چنانچه مصمم به انجام این مراقبه هستید، متوجه باشید که لاقل باید در ذهن خود آگاه و هوشیار تان معتقد به دنیای فرازمینی باشید.

* برای چندین روز، خویش را آماده سازید که در تصور تان جسم را رهانموده و به سیاره‌ای دیگر سفر می‌کنید. خودآگاه تان باید بیاموزد که هیچ‌گونه محدودیتی در جستجوها و کشفیات سماوی وجود ندارد.

* مانند مراقبه‌های دیگر برای سفر سماوی، در آن روز، خود را طبق انضباط و قوانینی که دارید آماده کنید. زمانی که آماده شدید، روی یک صندلی راحت، به طوری

که سرتان کاملأً تحت پوشش قرار بگیرد بنشینید.

- * همانند تمام سفرهای سماوی پله‌ها را یکی بعد از دیگری بالا بروید تا زمانی که خود را در بیرون از جسم تان ببینید.

* به ذهن باطنتان بگویید که تمایل دارید با دنیای فرازمینی ارتباط برقرار کنید، زیرا این ارتباط و تماس برای رشد روحی تان بسیار نافع و ارزشمند خواهد بود. (این سفر اکتشافی، باید هدفی ویژه را دنبال نماید.)

- * روحتان، مکان‌هایی آشنا را که سابقاً دیده‌اید، به شما نشان می‌دهد، مکان‌هایی که به طور معمول قادر نیستید به یادشان بیاورید.

* یکی از این مکان‌ها را که احساس می‌کنید انتخابی درست است برگزینید. جسمتان را ترک کنید و به آنجا بروید.

* بگذارید خودآگاهتان به میزان اطمینان و امنیت روحی تان در این سفر واقف شود، تا جایی که قادر باشید تا بهشت نیز بروید. به سرعت حرکت خود توجه کنید و بدانید که نیروی روحی شما به حدی است که می‌تواند در یک چشم بر هم زدن بر زمان و مکان غلبه کند. (همین طور که از نقطه «الف» به نقطه «ب» در حرکتی، این جنبش و حرکت را نیز تجربه خواهید نمود. طبیعتاً، سفری بلادرنگ و فوری خواهد بود.)

* بر سیاره‌ای فرضی متمرکز شوید و اینکه این سیاره در فضا چگونه به نظر می‌رسد را مَدِ نظر قرار دهید. رسیدن خود را نیز بنگرید. از خود بپرسید که در مورد این سیاره چه می‌دانید. بگذارید روحتان شما را به مکانی که در آن راحت هستید هدایت نماید. حال منظر بمانید تا با ساکنین این سیاره تماس حاصل کنید.

* این افراد، هر که باشند، از جستجوی شما حمایت خواهند کرد. از آنان پرسش کنید و در مورد فرهنگ و شیوه زندگی شان بیاموزید.

* زمانی که برای ترک آنان آماده شدید، به واقعی بودن سفترتان توجه داشته باشید. به خودآگاهتان یادآور شوید که باید این تجربیات را بازگو نماید.

- برای ترک آنها، تنها آرزو کنید که به تخت خود بازگردید. بدین ترتیب، بلاذرنگ از آن سیاره حرکت کرده، دور می‌شوید و در مدت زمانی بسیار کوتاه، دوباره به اتفاقاتن مراجعت می‌نمایید. بار دیگر به خودآگاهی‌تان یادآور شوید باید تمامی این تجربیات را بازگو نماید. حتی این مطلب را چندین بار برای خود تکرار کنید.
- حال بگذارید روح شما دوباره به جسمتان بازگردد. بار دیگر به خود بگویید باید به فوریت و با حافظه‌ای قوی در مورد سفری که پشت سر گذاشته‌ام بیدار شوم.
- تمامی چاکراهای‌تان را ببندید. بنشینید و هر آنچه اتفاق افتاده است را بنویسید. ممکن است تمامی اطلاعات در حافظه‌تان موجود نباشد؛ لیکن همین طور که می‌نویسید، بعضی از مواردی که از خاطر رفته است را دوباره به یاد خواهید آورد.

۱۰ مراقبه برای افزایش لندلزه و قدرته کالبد روحی

زمانی که کودکی بیش نیستیم، بر این باوریم که روح ما همانند جسم فیزیکی مان، بسیار کوچک است. در حقیقت، بلوغ کالبد جسمی و روحی ما همگام با هم رخ نمی‌دهد. این مراقبه به شما کمک می‌کند تا بدانید این کالبد نیز به بلوغ می‌رسد و به مراتب از کالبدی‌های فیزیکی و ذهنی، بزرگ‌تر و توان‌مندتر می‌گردد.

- در وضعیتی کاملاً صاف بنشینید. پاهایتان را در نهایت آرامش دراز کنید و دست‌هایتان را از پشت روی زانوها یتان قرار دهید. چشمانتان را بیندید و نفسی عمیق بکشید.
- نسبت به چاکرای تاجتان هوشیار باشید و با ذهن‌تان، مرکز جمجمه خود را حس کنید. احساس کنید که توان و انرژی تان افزایش یافته است.
- به تنفس آرام و عمیق خود ادامه دهید. تصور کنید این چاکرا، یک انرژی طلایی رنگ به بیرون می‌فرستد و هاله‌ای مدور بالای سرتان تشکیل می‌دهد.
- حال مشاهده کنید این انرژی در جهت حرکت عقریه‌های ساعت به گردش درمی‌آید و به سوی چاکرای چشم سومتان فرمی‌آید. متوجه باشید چگونه این انرژی طلایی رنگ به شکل یک تخمرغ درمی‌آید. به تنفس عمیقتان ادامه دهید.
- حال مشاهده کنید این انرژی به سوی چاکرای گلو و سپس چاکرای قلبتان روانه می‌گردد و در نهایت به چاکرای شبکه خورشیدی تان می‌رسد. اکنون متوجه چگونگی

- شکل‌گیری قاعدة پهنه تخم مرغ باشید. نفسی عمیق بکشید و خود را رها کنید.
- هم اکنون، مشاهده کنید که این انرژی طلایی رنگ به سوی پایین و به سمت چاکرای طحالتان سرازیر می‌شود. متوجه چگونگی شکل‌گیری بخش باریک‌تر تخم مرغ نیز باشید. بپذیرید که این انرژی مربوط به خود شماست و در واقع دارای قدرت تمام است.
 - به آرامی نفس بکشید. در نهایت آرامش و ملایم‌بودی دست‌های شما به طرف صورتتان بالا آیند. همین‌طور که دست‌هایتان بالا می‌روند، این انرژی را احساس کنید. سوزش و مور مور شدن را در دستان‌تان احساس کنید و بدانید که با این کار بر قدرت شخصی‌تان صحیح می‌گذارید.
 - نفسی عمیق و آرام بکشید و دوباره دستان‌تان را بر زانوانتان بگذارید.
 - اکنون این تخم مرغ طلایی رنگ عجیب که در واقع کالبد روحی شماست را تجسم کنید. در چشم باطن‌تان ببینید که این تخم مرغ از همه طرف حجمی می‌شود. هوشیارانه متوجه وسعت و عظمت واقعی روح خود باشید.
 - نفسی عمیق بکشید و به خویش بگویید که روح‌تان تا چه حد بزرگ و توان‌مند است و آگاهانه بپذیرید که این کالبد، ساکن اصلی جسم‌تان است. ببینید این تخم مرغ طلایی کوچک می‌شود به طوری که می‌خواهد هماندازه کالبد‌تان شود. نفسی عمیق بکشید.
 - مدت زمانی بنشینید و از آگاهی و بیداری‌ای که نسبت به توان درونی‌تان به دست آورده‌اید لذت ببرید.

• اکنون تصور کنید تمامی چاکراهای اصلی‌تان، از نوک پا تا چاکرای تاج به آرامی بسته می‌شوند. این لکه طلایی رنگ را که بالای سر شما قرار دارد، مشاهده کنید؛ اسم شما به رنگ طلایی بالای سرتان نوشته شده است. حال نفسی عمیق بکشید و آماده

شوید تا این مراقبه را به اتمام رسانید.

* هنگامی که احساس کردید آماده‌اید، می‌توانید وضعیت خود را تغییر دهید و آگاهانه به خود به خاطر رشدی که از طریق این مراقبه در شما صورت گرفته است تبریک بگویید.

در مورد نویسنده

خانم مارگارت راجرز، در همان اوان کودکی در انگلستان، متوجه نوعی استعداد ماورائی در خویش شد. او که یکی از پیش‌گامان ارائه بصیرت و مشوق افرادی است که در جستجوی شادکامی هستند، کلید موفقیت را پرورش قوای فردی و باطنی می‌داند. دیدگاه متفاوتیکی وی نسبت به مذهب، فلسفه و زندگی روزمره، شرایط لازم برای تفحص و پژوهش‌های بعدی اش را فراهم نمود. ما تأثیر این دیدگاه را در سخنرانی‌های وی در مورد شفا و روشن‌بینی، همین طور، تدریس و مصاحبه‌هایی که در اروپا و ایالات متحده انجام داده است می‌بینیم. پیش‌گویی‌های روشن‌بینانه وی در سرتاسر کشور منتشر شده است.

